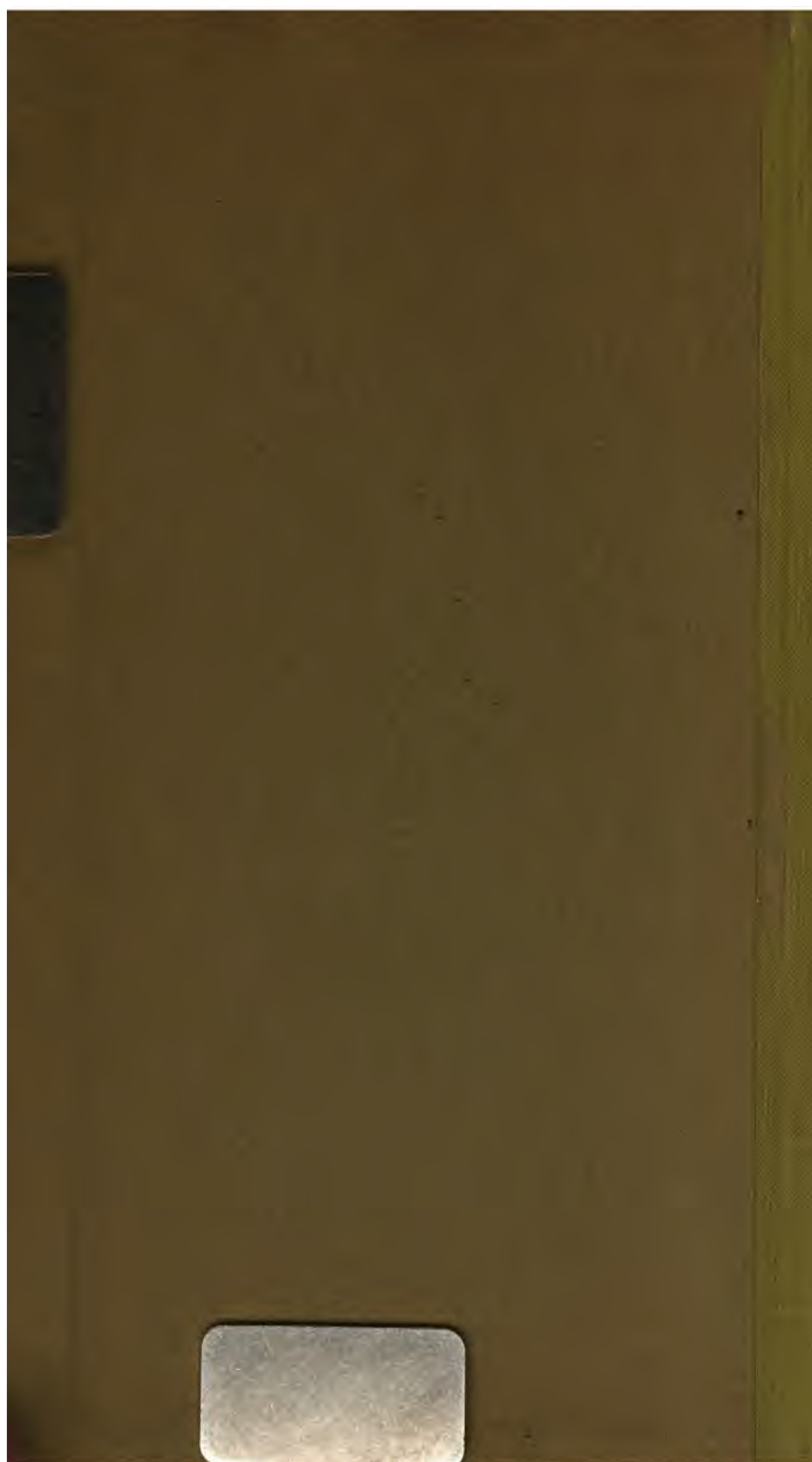
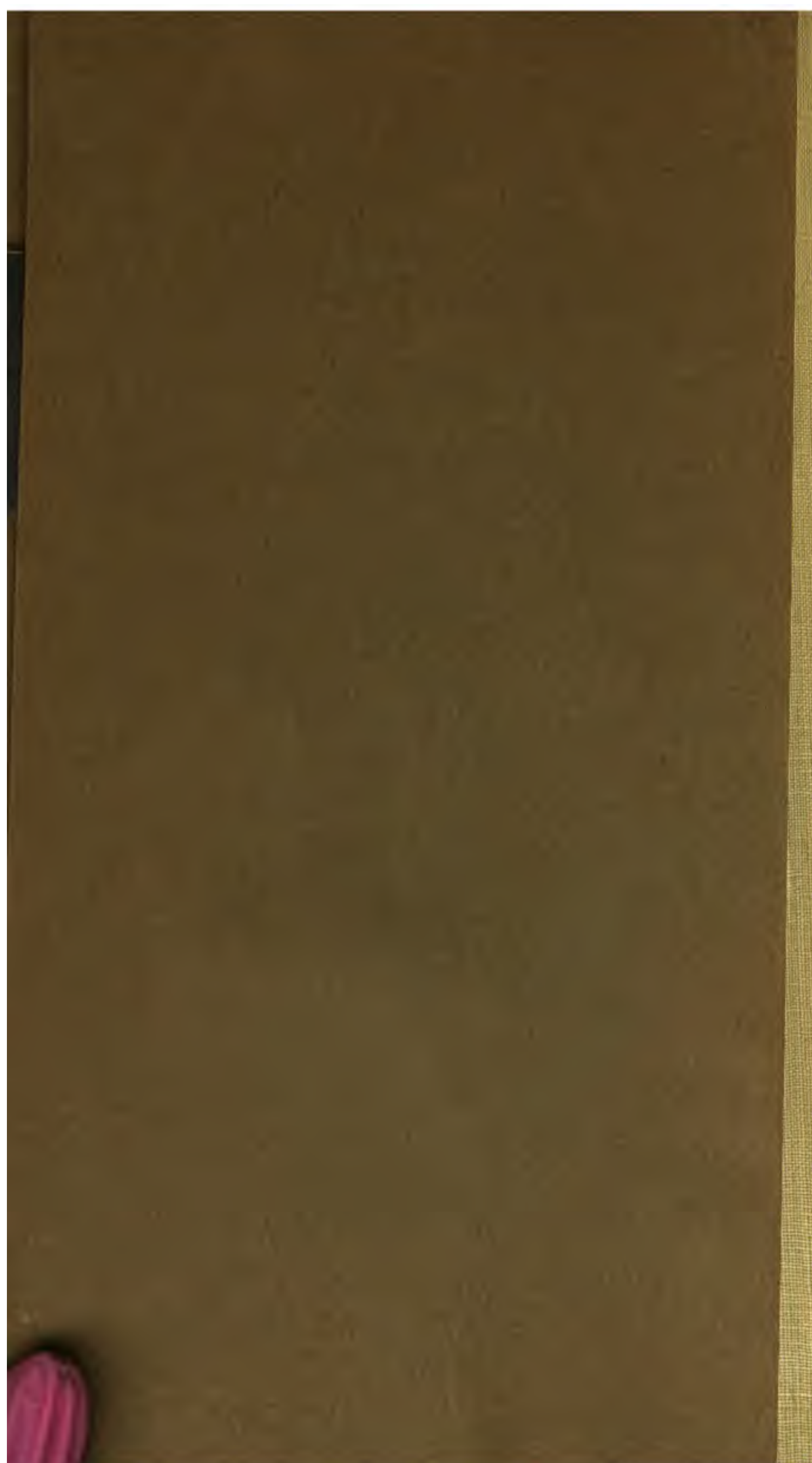

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07030062 3

Blumenlese
aus
griechischen Dichtern
nach den
verschiedenen Dichtungsarten.

Zur
Förderung nützlicher Privat-Lectüre
für
Humanitäts-Schüler
in den Gymnasien des Österreichischen Kaiserthums.

Von
A. V. Kritsch,
Priester aus dem Orden der frommen Schulen, Sub-Director des k. k. Convictes, und Professor der Rhetorik und der griechischen Sprache am k. k. Akademischen Gymnasio zu Wien.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν·
ὅστις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν δύναται.
Θέογνις.

Wien und Triest,
im Verlag der Geistinger'schen Buchhandlung.
1819.

— — — ut ipse ad meam utilitatem semper cum Graecis Latina conjunxi, neque id in philosophia solum, sed etiam in dicendi exercitatione feci; idem tibi censeo faciendum, ut par sis in utriusque orationis facultate. Quam quidem ad rem nos, ut videmur, magnum adtulimus adjumentem hominibus nostris; ut non modo Graecarum literarum rudes, sed etiam docti, aliquantum se arbitrentur adeptos et ad dicendum, et ad judicandum.

Cic. de off. L. I.

vos exemplaria graeca
Nocturna versate manu, versate diurna.

Horat. ad Pisones.

Inhalt.

Seite.

Vorrede.

Wenn es wahr ist, daſs der Geschmack der Jünglinge durch zweckmäſsig gewählte Beyspiele aus den Kunstwerken classischer Schriftsteller vorzüglich geläutert und veredelt, ihre blühende Phantasie durch den vertrauten Umgang mit den Dichtern des Alterthums hauptsächlich mit denen aus der schönen und kräftigen Blüthenzeit des genialen Griechenlandes besonders gewecket, geordnet und angenehm genähret wird; und wenn es wahr ist, daſs eben dieses Griechenland die Wiege der schönsten und gröſsten Geister ist, welche sich durch ihre herrlichen, und noch immer nicht übertroffenen Meisterwerke unvergänglichen Ruhm erworben haben, und so die allgemeinen Lehrer geworden, und bis auf den heutigen Tag geblieben sind für alle Völker, denen Bildung des Geistes und Veredlung des Herzens das Höchste und Wichtigste ist: so waren die Bemühungen jener Männer allerdings dankwürdig, welche durch

gut gewählte Chrestomathien die jungen Freunde der griechischen Sprache mit dem Schönsten und Lehrreichesten der damahligen Welt bekannt gemacht, und in ihnen die Lust entflammt haben die vortrefflichen Geistesproducte im Zusammenhange zu lesen und zu studieren, deren einzelne Bruchstücke sie so sehr angezogen und erquicket hatten; so war auch eine griechisch-poetische Chrestomathie ein dringendes an vielen Orten schon gefühltes Bedürfnifs für den grofsen Österreichischen Kaiserstaat, in dessen Gymnasien Gedikke's griechisches Lesebuch vorgeschrieben ist. Und ist auch dieses Lesebuch sehr brauchbar für die ersten Anfänger in der griechischen Sprache, so ist doch der Inhalt desfelben nicht von der Art, dafs man es den höhern Bedürfnissen der Schüler in den Humanitäts-Classen, welche in der literarischen Bildung weiter geführet, und mit allen Dichtungsarten bekannt geworden sind, genügend nennen könnte. Denn wenn die Römer höchstens glückliche und geschmackvolle Nachahmer desjenigen geworden sind, was bey den Griechen die höchste Stufe sinniger und kraftvoller Sprache, und lebendiger und ergreifender Darstellung errungen hat, so ist es wohl unerläfslich die Jugend auf die Quellen aufmerksam zu machen, woraus zu allen Zeiten alles das ist geschöpfet worden, was ihr in so vielen andern Zungen den mannigfaltigsten Genufs dargebothen hat. Dazu kommt noch, dafs bey weiten der gröfsere Theil der Studierenden aus den Gymnasien treten, welche, wenn

sie auch einige Übung und Fertigkeit griechische Prosaiker zu lesen und zu verstehen erlanget haben, in nicht geringe Verlegenheit gerathen, wenn ihnen zufälliger Weise ein griechischer Dichter zu Gesichte kommt; ein Umstand, der doch wohl nicht geeignet ist ein günstiges Vorurtheil für einen Jüngling zu erwecken, der sich seine Gymnasial-Bildung vollendet zu haben rühmen will. Um also den Humanitäts-Schüler gleichsam in die Vorschule der griechischen Dichtungen einzuführen, und ihn zum eigenen Lesen aufzumuntern, habe ich es versucht gegenwärtige Blumenlese zu verfassen.

Wir haben in unserem vielseitig-und hochgebildeten und um die Beförderung griechischer Literatur allerdings wohl verdienten deutschen Vaterlande der Blumenlesen, Chrestomathien, Anthologien u. d. gl. gar viele, und es schien deſshalb nicht sehr nöthig die groſse Anzahl derselben noch durch eine neue zu vermehren; allein unter den Chrestomathien, welche ich kennen zu lernen Gelegenheit fand, kam mir keine vor, welche meinen Absichten willkommen zu seyn, und den Bedürfnissen unserer Humanitäts-Schulen ganz zu entsprechen schien. Denn da ich immer der Meinung war, daſs die Regeln der Dicht- und Redekunst zugleich mit der Lesung entsprechender Muster aus den Classikern müsse verbunden werden: so habe ich schon deſshalb eine zweckmäſsig geordnete Chrestomathie gewünschet, um auch durch griechische Muster anschaulich zu ma-

chen, was doch ursprünglich schon nach griechischen Schriftstellern als Regel war abstrahieret worden. Daher habe ich mich an das in unsern Gymnasien für die Humanitäts - Schulen vorgeschriebene Lehrbuch *) gehalten, und die verschiedenen Dichtungsarten nach der in eben dieser Anleitung befolgten Ordnung aufgeführet; nur habe ich den Erzählungen die Epigrammen vorausgeschickt, weil ich es für zweckmäfsiger hielt mit dem Leichteren sowohl in Rücksicht der Sprache als auch des Inhaltes den Anfang zu machen; auch habe ich die gröfseren Muster z. B. die dramatischen nicht fragmentarisch (wie es wohl in vielen andern Lesebüchern zu geschehen pflegt) aufgenommen, weil es mir nicht blofs darum zu thun war die schönsten und preiswürdigsten Bruchstücke auszuheben, sondern weil ich es für ersprieſslicher achtete, den jungen Lesern ein Ganzes vorzulegen, auf dafs sie in den Stand gesetzet würden, das eigentliche Wesen der griechischen Dramatik anzuschauen und gründlich zu erfassen.

Die in diese Blumenlese aufgenommenen Muster sind nach den besten Ausgaben genau und getreu abgedrucket worden; **) ich brauche mich

*) Institutio ad eloquentiam. Vindobonae in libraria C. R. ad St. Annae.

**) Meiner Sorgfalt ungeachtet habe ich es doch nicht verhüthen können, dafs sich hier und da einige Druckfehler eingeschlichen haben; die erheblichsten derselben sind am Ende dieses Buches angezeiget worden, und welche ich noch vor dem Gebrauche desfelben zu verbessern bitte, die

wohl nicht zu entschuldigen, wenn ich besonders im Plutos des Aristophanes manche Stellen weggelassen habe (vielleicht hätte ich in dieser Rücksicht noch genauer und strenger seyn sollen) welche unsern Ohren anstöfsig und für unsere Sitten beleidigend schienen, noch weniger wird man es mir verargen, dafs ich mir aus eben diesem Grunde im 312. und 1068. Verse des Plutos einige Veränderungen zu machen erlaubet habe. Was die Auswahl der Beyspiele selbst betrifft, glaube ich nicht Jedermanns Wünschen Genüge geleistet zu haben. Und wer wäre diefs auch im Stande? — Indessen meine ich doch keine bedeutenden Mifsgriffe gethan zu haben, da ich in diese Blumenlese nichts aufgenommen habe, was nicht schon den Beyfall vieler geachteter Anthologen vor mir erhalten hatte, und was ich nicht auf die Erinnerung sachkundiger Freunde als schön und lehrreich erkannt habe. In Rücksicht der angefügten Anmerkungen war ich so viel möglich darauf bedacht, sie nicht ohne Noth zu häufen, aber auch nicht zum Nachtheil der Verständlichkeit des Textes damit zu kargen. Daher wäre es auch mein Wunsch dafs man diese Blumenlese in ununterbrochener Ordnung durchläse, weil die schon einmahl vorgekommenen und erklärten Wörter in der Folge nicht mehr aufgeführt wurden. Vielleicht ist es manchen auffallend, dafs besonders in der letzten Hälfte dieser Blumenlese, die Erläuterungen, und

übrigen werden sich beym Lesen selbst leicht berichtigen lassen.

die Überschriften in griechischer Sprache angeführet wurden; diess that ich mit Vorbedacht, und in der Absicht um die jungen Leser mit den Griechen vertrauter zu machen und sie zu ermuthigen selbst in andern griechischen Schriftstellern aufzusuchen, was zum bessern Verstehen des vorhabenden Textes ihnen nothwendig scheinen könnte. Sonst pflegt auch größtentheils derley Beyspielsammlungen ein Wörterbuch beygefüget zu werden; allein in der Voraussetzung, dass wohl die meisten Leser dieses Buches im Besitze von Schneider's oder Riemer's Wörterbüchern seyn werden, hat man um die Bogenzahl dieser Blumenlese nicht zu sehr zu vergrößern, dieselbe mit keinem Wörterbuche versehen. Doch soll für diejenigen, denen etwa ein solches Wörterbuch unentbehrlich scheinen möchte, desshalb kein Nachtheil erwachsen, da mich der Herr Verleger ermächtiget hat zu erklären, dass er gesonnen sey den Abnehmern dieser Blumenlese den griechisch-deutsch-lateinischen Theil des Taschenwörterbuches, welches bald erscheinen wird, und in welchem ich vorzüglich auf die in dieser Blumenlese vorkommenden Wörter Bedacht nehmen werde, um einen bedeutend herabgesetzten Preis verabfolgen zu lassen.

Wien den 24. May 1819.

Der Verfasser.

I.

Epigrammen.

A. Denksprüche.

1. Gottesfurcht. (Theognis. V. 173.)

Θεοῖς 1) εὔχευ 2), οἷς ἐςι μέγα κράτος, ἔτι ἄτερ Θεῶν 1)
γίγνεται ἀνθρώποις, ἔτ' ἀγάθ' ἔτε κακά.

2. Anspruchslose Tugend. (ebend. V. 257.)

Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβευ 3), καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔςω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅ γ' αἰσχρὸν ἔοι 4).

3. Allwissenheit der Götter. (ebend. V. 145.)

Οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαίδη, ἐξαπατήσας 5)
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν, ἀθανάτους ἔλαθε.

4. Seltenheit der Tugend. (ebend. V. 151.)

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν·
ἡ δ' ἀρετὴ παύροις ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.

5. Scheu vor den Göttern. (V. 1133.)

Κύρνε Θεοὺς αἰδέου 6) καὶ δείδιθι 7)· τῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μήτ' ἔρδειν, μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

1) wird einsylbig gelesen. 2) Dorisch, εὔχομαι. 3) τρίβω. 4) εἰμί. 5) ἐξαπατάω. 6) αἰδέομαι. 7) Poetisch, statt δίδιθι, von δέδιμι; oder auch statt des synkoptischen δέδιε, von δείδω.

6. Freundes Treue. (Theognis V. 1171.)

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυςμενῆ ἐξαπατῆσαι,
   Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾷν.

7. Zweyzüngigkeit. (ebend. V. 829.)

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν 1) Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
   μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾷν ἐθέλει.

8. Verstand und Unverstand. (ebend. V. 875.)

Γνώμης οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἔνγε ἑαυτῷ.
   οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ἀνιηρότερον.

9. Der Wein. (ebend. V. 501.)

Οἶνος πινόμενος πολύς, κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
   πίνῃ ἐπιςαμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

10. Wahre Freundschaft. (ebend. 957—960.)

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ,
   χερσίν τε σπεύδοι χρήμασί τ' ἀμφότερα.
μηδὲ παρὰ κρητῆρσι λόγοισιν ἐμὴν φρένα τέρποι,
   ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ' ἀγαθόν.

11. Seltenheit der Freundschaft. (ebend. V. 79—82.)

Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαίδη, ἄνδρας ἑταίρους,
   πιςοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γιγνομένους,
οἵτινες ἂν τολμῷεν 3), ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
   ἶσον *) τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

12. Unmöglichkeit allen zu gefallen. (ebend. V. 779—782).

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται, οὔτε πέφυκεν 4),
   ὅςις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
   Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν 5) δύναται.

13. Ausspruch der Musen. (Theognis. V. 15—18.)

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διὸς, αἵ ποτε Κάδμε
   ἐς γάμον ἐλθοῦσαι, καλὸν ἀείσατ' 6) ἔπος,

1) Attisch, ἐξόλλυμι. 2) εὑρίσκω. 3) τολμάω. *) ἴσως οὐχ ἧττον. 4) φύω. 5) ἁνδάνω. 6) ἀείδω.

„ὅττι καλὸν φίλον ἐςί, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐςί."
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ ςομάτων.

14. Heilsames Misstrauen. (Theognis 73 — 76.)

Πρῆξιν 1) μηδὲ φίλοισιν ὅμως ἀνακοίνεο 2) πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιςὸν ἔχουσι νόον.
παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
μήποτ' ἀνηκέςον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

15. Benutzung der Jugend. (ebend. V. 981 — 986.)

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι· 3) ὄφρα τις ἥβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ, ϗ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ 4),
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· 5) *) οὐ γὰρ ἀνηβᾷν 6)
δὶς πέλεται πρὸς Θεῶν, οὐδὲ λύσις θανάτου,
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐπείγει
οὐλόμενον κεφαλῆς δ' ἅπτεται ἀκροτάτης.

16. Die Hoffnung. (ebend. V. 1091 — 1106.)

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη Θεὸς ἐσθλὴ ἔνεςιν·
ἄλλοι δ' Οὔλυμπόνδ', ἐκπρολιπόντες 7), ἔβαν 8);
ᾤχετο 9) μὲν Πίςις, μεγάλη Θεός· ᾤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον.
Ὅρκοι δ' οὐκ ἔτι πιςοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ Θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους.
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο 10), οὐδὲ θέμιςας
οὐκ ἔτι γιγνώσκουσ', οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
ἀλλ' ὄφρα τις ζώῃ 11) ϗ ὁρᾷ 12) φάος ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ Θεοὺς 13), Ἐλπίδα προςμενέτω· 14)·
εὐχόμενος δὲ θεοῖσι, ϗ ἀγλαὰ μηρία καίων,
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω 15).

1) Ionisch. 2) Ion. ἀνακοινόω. 3) ὑποτίθημι. 4) νοέω. 5) Ionisch, πάσχω. *) d. i. τοῖς ἑαυτοῦ κτήμασι χρήσθω. 6) ἀνηβάω. 7) nähmlich τοὺς ἀνθρώπους, ἐκπρολείπω. 8) Dorisch, βαίνω. 9) οἴχομαι. 10) φθίω, o. φθίνω. 11) Poet. ζάω. 12) ὁράω. 13) einsylbig. 14) προσμίνω. 15) θύω.

17. Der Zorn. (Evenus Parius.)

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πολὺ χειρότερον.

18. Kühnheit und Weisheit. (ebend.)

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι·
χωρὶς *) δὲ, βλαβερὴ, καὶ κακότητα φέρει.

19. Widerspruch. (ebend.)

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.
Καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός·
„σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' 1) ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε."

20. Macht der Zeit. (Plato Ep. 19.)

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

21. Wahrer Reichthum (Lukian. Ep. 36.)

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής,
τἄλλα 2) δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν ἀγαθῶν.

22. Freundschaft im Glücke. (ebend. Ep. 38.)

Εὖ πράττων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι 3),
καί σευ 4) ῥηϊδίως 5) ἔκλυον εὐξαμένου 6).
ἢν πταίσῃς 7), οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
ἐχθρὰ, Τύχης ῥιπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

23. Der falsche Freund. (ebend. Ep. 34.)

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
ἀνθρώπου καθαρὰν ψευδομένου φιλίαν·
οὐ γὰρ ἔθ' 8), ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ' 9), ἀλλ' ἀγαπῶντες 10)
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα 11).

*) d. i. χωρὶς σοφίας ἡ τόλμη ἐστὶ βλαβερά. 1) δοκεῖ. 2) τὰ ἄλλα. 3) Ionisch, statt μάκαρσι. 4) Dor. statt σοῦ. 5) Ion. statt ῥᾳδίως. 6) εὔχομαι. 7) πταίω. 8) ἔτι. 9) προφυλάσσω. 10) ἀγαπάω. 11) βλάπτω.

24. Weiser Genufs. (Lukian. Ep. 28.)

Ὡς τεθνηξόμενος [1]) τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
ὡς δὲ βιωσόμενος [2]) φείδεο [3]) σῶν κτεάνων,
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο [4]).

25. Der gröfste Schatz. (Aus den Anal. 3. B. Ep. 425.)

Θεσαυρὸς μέγας ἐστ' [5]) ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι [6]) τοῦτον ἐπισταμένῳ [7]).

26. Der Neid. (ebend. 3. B. Ep. 429.)

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

27. Die Jagd. (ebend. 3. B. Ep. 402.)

Θήρη μὲν πολέμου μελέτη, θήρη δὲ διδάσκει
κρυπτὸν ἑλεῖν [8]), ἐπιόντα [9]) μένειν, φεύγοντα διώκειν.

28. Gefälligkeit. (3. B. Ep. 409.)

Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ [10]),
πᾶσα χάρις κενή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

29. Dauerhafter Reichthum. (Solon XIII.)

Πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι [11]) κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· [12])
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα [13])
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

30. Aufrichtige Freundschaft oder Feindschaft. (Lukill. Ep.)

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδικήσῃς, [14])
ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίαν θέμενος [15]).
πᾶσι γαρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονά φημι
τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίας.

1) θνήσκω. 2) βιόω. 3) Ion. φείδομαι. 4) ἐφαρμόζω. 5) ἐστί. 6) τηρέω. 7) ἐπίσταμαι. 8) αἱρέω. 9) ἔπειμι. 10) βραδύνω. 11) πλουτέω. 12) πένομαι. 13) διαμείβω. 14) ἀδικέω. 15) τίθημι.

φαντὶ δὲ καὶ πρόσω 1) ἁλιπλανέεσσι χερείους 2)
τᾶς ἰφθίμας πέτρας, τὰν φανερὰν σπιλάδα.

31. Kürze des Lebens. (Simonides.)

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' 3) ἔμπεδον αἰεί·
Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν 4) ἀνήρ·
„οἵηπερ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·“ 5)
παῦροί μιν 6) θνητῶν οὔασι 7) δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο. 8) πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
Θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμόν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν 9), οὔτε θανεῖσθαι 10),
οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ τ' ἴσαντι 11)
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν 12) βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι 13) χαριζόμενος.

1) Ion. statt [illegible] 2) χερείονες. 3) χρῆμα. 4) Attisch, statt εἶπε. 5) Sieh Homers Iliade 6. 146. 6) Ion. statt αὐτό. 7) Poet. statt ὠσί, v. οὖς. 8) ἐγκατατίθημι. 9) Dor. statt γηράσειν v. γηράσκω. 10) θνήσκω. 11) Dor. ἴσασι. 12) μανθάνω. 13) τλῆμι.

B. Sinngedichte.

---

1. Rechtfertigung. (Lukill. Ep. 31.)

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ἃς σὺ μελαντάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω 1).

2. Der täuschende Spiegel. (ebend. Ep. 33.)

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθένης· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

3. Gekaufte Reize. (ebend. Ep. 34.)

Ἠγόρασας 2) πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας·
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

1) statt ἐπρίασο, v. πρίαμαι. 2) ἀγοράζω.

4. Der zuverläſsige Prophet. (Lukill. Ep. 45.)

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀςρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' 1), ὡς ἀφ' ἑνὸς ςόματος.
ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον,
εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα 2).

5. Der Geizige. (ebend. Ep. 103.)

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἑρμῶν,
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν 3).

6. Der Träge. (ebend. Ep. 108.)

Εἰς φυλακὴν βληθείς 4) ποτε Μάρκος ὁ ἀργός, ἑκοντί,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν ὡμολόγησε φόνον.

7. Guter Rath dem Häſslichen. (ebend. Ep. 19.)

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον, Ὀλυμπικέ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γάρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόςωπον ἐναργές
τεθνήξῃ, μισῶν 5) σαυτὸν ἕως θανάτου.

8. Der untriegliche Wahrsager. (ebend. Ep. 44.)

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιςής,
καὶ πένταθλος Ὕλας, καὶ ςαδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾷν 6) αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι 7), κἀκεῖνος 8) τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν 9);
πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σὲ παρέλθῃ 10)
καὶ σὲ καταςρέψῃ 11), καὶ σὲ παρατροχάσῃ 12).

9. Der dürftige Reiche. (Aus den Anal. 3. B. Ep. 449.)

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δὲ σέ φημι πένεσθαι.
χρῆσις γὰρ πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
ἢν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίνεται· ἢν δὲ φυλάττῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

1) μαντεύομαι. 2) κόπτω. 3) ἀπαγχονίζω. 4) βάλλω. 5) μισέω. 6) νικάω. 7) γινώσκω. 8) καὶ ἐκεῖνος. 9) ἐνείδω. 10) παρέρχομαι. 11) καταςρέφω. 12) παρατροχάζω.

10. Kluges Mittel. (Lukian. Ep. 17.)

Ἔσβεσε 1) τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας ὐκέτι με βλέπετε.

11. Der Geschwätzige. (ebend. Ep. 25.)

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε *), πῶς κατέβαινε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα 2)· τυχὸν δέ τι ϗ σὲ διδάσκειν
ἤθελε· φεῦ κείνου 3) ϗ νέκυν ἀντιάσαι 4).

12. Guter Rath. (ebend. Ep. 10.)

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν 5), ϗ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
τοῖς ποσί σου τρῶγε ϗ τρέχε τῷ ςόματι.

13. Der Nüchterne. (ebend. Ep. 16.)

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τοὔνεκα 6) ϗ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

14. Der Einfältige (ebend. Ep. 18.)

Ἢν ἐσίδῃς 7) κεφαλὴν μαδαρὰν, ϗ ςέρνα, ϗ ὤμους,
μηδὲν ἐρωτήσῃς, μῶρον ὁρᾷς φαλακρόν.

15. Der bärtige Philosoph. (ebend. Ep. 23.)

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν 8),
καὶ τράγος εὐπώγων εὔςοχός ἐςι Πλάτων.

1) σβέννυμι. *) Hermes, der Führer der Schatten in die Unterwelt. 2) σιγάω. 3) Jon. 4) ἀντιάω. 5) φάγω. 6) τοῦ ἕνεκα. 7) εἰσείδω. 8) περιποιέω.

C. Epigrammatische Gemählde.

---

1. Der Arme. (Pallad. Ep. 81.)

Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας 1)· εἰ δὲ ϗ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὐτὸς 2) ἔπαχεν ὕβριν.

1) καθυβρίζω. 2) καὶ αὐτός.

2. Das Leben eine Schifffahrt. (Pallad. Ep. 104.)

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτότερα.
τὴν δὲ Τύχην βιότοιο 1) κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους, ἀμφίβολοι πλέομεν·
οἱ μὲν ἐπ᾽ εὐπλοΐῃ, οἱ δ᾽ ἔμπαλιν· ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

3. Armuth und Freyheit. (ebend. Ep. 108.)

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ᾽ ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πενὴς ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ συνοικῶ.
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

4. Des Lebens Bürde. (Aesop. aus den Analekten. 1. B. Ep. 76.)

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν 2) εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σευ τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα 3) καὶ ἠελίου·
τἆλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κἤν τι 4) πάθῃ τις 5)
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

5. Der Wanderer an die Eiche. (Antiphil. Ep. 12.)

Κλῶνες ἀπηόριοι τανάης δρυὸς, εὔσκιον ὕψος
ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φαττῶν,
οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
κἠμὲ 6) τὸν ὑμετέρῃσιν 7) ὑποκλινθέντα 8) κόμῃσιν 7)
ῥύσασθ᾽ 9), ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

6. Wechsel. (Plato Ep. 18.)

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν 10) ὃν εὗρε βρόχον.

1) Poet. statt βίου. 2) φεύγω. 3) Ein Metaplasmus, statt κύκλοι. 4) Dor. statt καὶ ἤν. 5) πάσχω. 6) Dor. statt καὶ ἐμέ. 7) Jon. statt -αις. 8) ὑποκλίνω. 9) ῥύομαι. 10) ἅπτω.

7. Gebeth an die Artemis. (Theognis V. 11—14.)

Ἄρτεμι θηρόφονε, θύγατερ Διὸς, ἣν Ἀγαμέμνων
εἵσαθ' 1), ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ 2) θοῆς
εὐχομένῳ μοι κλῦθι 3), κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε 4).
σοὶ μὲν τȣ̃το, θεὰ, σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

8. Wechsel des Besitzes. (aus den Analekten. 3. B. Ep. 238.)

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδεω 5) γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππȣ·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρȣ βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ κεῖνος ἔχειν μὲ ποτ' ᾤετο 6), ϗ πάλιν ȣ̔̃τος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως ȣ̓δενὸς, ἀλλὰ Τύχης.

9. Die Quelle an den Wanderer. (ebend. Ep. 363.)

Ἀέναον κάθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀμβλύζει γειτονέȣσα νάπη.
πάντη δὲ πλατάνοισι ϗ ἱμεροθάλλεσι δάφνης
ἔςεμμαι 7) σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ·
τȣ̈́νεκα μή με θέρευς παραμείβεο· δίψαν ἀλαλκὼν
ἄμπαυσον 8) παρ' ἐμοὶ ϗ κόπον ἡσυχίῃ.

10. Die Spartische Mutter. (ebend. Ep. 455.)

Γυμνὸν ἰδȣ̃σα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα 9) πόδα,
ἀντίη ἀΐξασα 10) δι' ἥπατος ἤλασε 11) λόγχαν,
ἄῤῥενα ῥηξαμένη 12) φθέγγον ἐπὶ κταμένῳ 13).
ἀλλότριον Σπάρτας, εἶπεν, γένος ἔῤῥε ποθ' Ἅδαν,
ἔῤῥ', ἐπεὶ ἐψεύσω 14) πατρίδα ϗ γενέταν.

11. Herakles an den Wanderer. (ebend. Ep. 290.)

Μὴ τρέσσῃς ὅτι τόξον, ὁδοιπόρε, ϗ νεοθηγεῖς
ἰȣ̀ς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
μηδ' ὅτι βαςάζω ῥόπαλον χερὶ, μηδ' ὅτι δέρμα
ἀμφ' ὤμοις χαροπȣ̃ τȣ̃το λέοντος ἔχω.

1) ἕω. 2) Jon. νηῦς statt ναῖς. 3) unregelm. Imperat. v. κλύω. 4) Jon. 5) Jon. 6) οἶμαι o. οἴομαι. 7) ςέφω. 8) ἀμπαύω, statt ἀναπαύω. 9) ἵημι. 10) ἀΐσσω. 11) ἐλαύνω. 12) ῥήσσω. 13) κτῆμι statt κτείνω. 14) ψεύδω.

πημαίνειν ού πάντας ἐπίσαμαι, ἀλλὰ κακούργους.
καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

12. **Das wahre Vaterland des Homeros. (aus den Analekten. 3. B. Ep. 487.)**

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο [1]) θεῖον Ὅμηρον,
οὐ Κολοφὼν, τρυφερῆς ἄστρον Ἰηονίης,
οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος εὔσπορος, οὐ Κύπρος ἁγνὴ,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο [2]) πάτρη.
οὐκ Ἄργος Δαναοῖο, κυκλωπείη τε Μυκήνη,
οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.
οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ Μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

13. **Des Homeros Vergötterung in Argos. (ebend. Ep. 497.)**

Θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐστὶν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν [3]) καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην
ἤρειψαν [4]), ποινὴν ἠΰκόμου Ἑλένης·
οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε, καὶ τιμῆς ἀμφέπει ἀθανάτων.

14. **Der Weg in die Unterwelt. (ebend. Ep. 443.)**

Εἰς Ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
στείχοις, εἴτε νέκυς νείσσεαι [5]) ἐκ Μερόης.
μή σε γ' ἀνιάτω [6]) πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα·
πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς Ἀΐδην ἄνεμος.

15. **Abschied von der Hoffnung. (ebend. Ep. 639.)**

Ἐλπὶς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμέν' εὗρον·
οὐδὲν ἐμοί χ' [7]) ὑμῖν· παίζετε [8]) τοὺς μετ' ἐμέ.

16. **Die Spartische Mutter. (Erykios Ep. 8.)**

Ἀνίκ' [9]) ἀπὸ πτολέμου [10]) τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ,
πάντα τὸν ὁπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα [11]),

1) λοχεύομαι. 2) statt Λαερτιάδου. 3) κοσμέω. 4) ἐρείπω. 5) Jon. statt νείσσῃ, v. νείσσομαι. 6) ἀνιάω. 7) καί. 8) παίζω. 9) Dor. 10) Poet. 11) ὄλλυμι.

αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν
εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα [1]) λαγόνων.
κάτθανε [2]), μηδ' ἐχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπλακεν [3]), εἰ δειλὼς τὠμὸν [4]) ἔθρεψε [5]) γάλα.

17. Aphrodite am Meere. (Anytes. Ep. 5.)

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο [6]) τήνᾳ
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρῆν [7]) πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύτησι τελῆ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

18. Die sieben Weisen. (Antipatr. Sidon. Ep. 60.)

Ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο [8]) Λίνδος·
φατὶ [9]) δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχειν.
Πιττακὸν ἁ Μιτυλάνα· Βίαντα δὲ δῖα Πριήνη·
Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα Δίκας·
ἁ Σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κεκροπὶς αἶα [10])·
πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.

1) ὠθέω. 2) Aeol. καταθνήσκω. 3) ἀμπλακέω. 4) τὸ ἐμόν. 5) τρέφω. 6) πέλομαι. 7) Dor. statt ὁρᾶν. 8) τεκνόομαι. 9) Dor. statt φησί. 10) statt γαῖα.

D. Grabschriften.

1. Das Grab des Homeros (Alkaios v. Messen. Ep. 7.)

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴῳ ἔνι παῖδες Ὅμηρον
ἤκαχον [1]), ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι [2]).
νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο [3]),
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅττι Θέτιν κύδηνε [4]) καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, Ἰθακοῦ τ' ἔργματα Λαρτιάδεω.
ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος, ὅττι κέκευθε [5])
βαιὴ Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

1) ἀκαχίω. 2) ὑφαίνω. 3) χρίω. 4) κυδαίνω. 5) κεύθω.

2. Grabschrift des Aeschylos. (Aeschyl. Ep. 11.)

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
ἀλκὴν δ᾽ εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπισάμενος.

3. Sappho. (aus den Anal. 2. B. Ep. 288.)

Ὀςέα μὲν ϗ κωφὸν ἔχει τάφος ὄνομα [1]) Σαπφῦς·
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες ἀθάνατοι.

4. Diogenes der Kyniker. (ebend. 3. B. Ep. 558.)

α. Εἰπὲ, κύον, τίνος ἀνδρὸς ἐφεςὼς [2]) σῆμα φυλάσσεις;
β. τοῦ Κυνός. α. ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων;
β. Διογένης. α. γένος εἰπέ. β. Σινωπεύς. α. ὃς πίθον ᾤκει [3]);
β. καὶ μάλα· νῦν δὲ θανὼν ἀςέρας οἶκον ἔχει.

5. Epiktetos. (ebend. Ep. 576.)

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, ϗ σῶμ᾽ ἀνάπηρος,
καὶ πενίην Ἶρος, ϗ φίλος ἀθανάτοις.

6. Grabsch.ift eines Jünglinges. (ebend. Ep. 695.)

Πρωθήβην ἔτι κοῦρον [4]), ἔτι χνοάοντος [5]) ἰούλε
δευόμενον [6]), φθονερὴ Μοῖρα καθεῖλε [7]) βίῳ,
πολλὰ σοφῆς χερὸς ἔργα λελοιπότα [8]) βάσκανε δαῖμον,
οἵας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες [9]).
ἀλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις [10]) ἀγαθὴ κοφή τ᾽ Ἀκυλίνῳ,
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ᾽ Ἀραβίας τε φέρεις, ὅσα τ᾽ ἐςὶ κατ᾽ Ἰνδὰς,
ὡς ἂν ἀπ᾽ εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνθοθι κεῖσθαι,
λοιβῆς ϗ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοὴ κατενήρατο [11]) Μοῖρα,
κᾆςιν [12]) εὐσέβεων ἦν διὰ σωφροσύνην.

1) Poet. 2) ἐφίςημι. 3) οἰκέω. 4) Jon. 5) χνοάω. 6) δεύομαι. 7) καθαιρέω. 8) λείπω. 9) ἐκτέμνω. 10) πέλω. 11) κατεναίρω. 12) καὶ ἐςι.

7. **Grabschrift der bey Thyrea erschlagenen Sparter. (Simonides, Ep. 26.)**

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
'Ιαχίδης Θυρέαν ἄμφι μαχεσσάμενοι [1]),
αὐχένας ȣ̓ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον [2])
ἁρμόσαμεν [3]), ταύτᾳ ϗ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' 'Οθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον [4]) ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων·
αἰ δέ τις 'Αργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' 'Αδράςου.
Σπάρτᾳ δ' ȣ̓ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

8. **Grabschrift der bey Thermopylä gefallenen Sparter. (Simonides, Ep. 30.)**

Ὦ ξεῖν', ἄγγειλον [5]) Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

9. **Das Grab des Guten. (Kallimachos Ep. 49.)**

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος, 'Ακάνθιος, ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται [6]). θνάσκειν [7]) μὴ λέγε τȣ̀ς ἀγαθȣ́ς.

10. **Der Sclave. (Anyt. Ep. 21.)**

Μάνης ȣ̓͂τος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτέ· νῦν δὲ τεθνηκὼς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

11. **Grabschrift eines Glücklichen. (Karphylid. Ep. 2.)**

Μὴ μέμψῃ [8]) παριὼν [9]) τὰ μνήματά με, παροδῖτα,
ȣ̓δὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ȣ̓δὲ θανών.
τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρȣ· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμȣς,
ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα [10]) κόλποις,
ȣ̓δενὸς οἰμώξας [11]) ȣ̓ νόσον, ȣ̓ θάνατον,
οἵ με κατασπείσαντες [12]) ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον,
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν [13]) ἐπ' εὐσεβέων.

1) Poet. statt μαχόμαι. 2) Dor. 3) ἁρμόζω. 4) καλύπτω. 5) ἀγγέλλω. 6) κοιμάομαι. 7) Dor. 8) μέμφομαι. 9) παρά, u. εἶμι. 10) ἐγκοιμίζω. 11) οἰμώζω. 12) κατασπένδω. 13) πέμπω.

12. Das Kind. (aus den Anal. 3. B. Ep. 712.)

Ἄρτι με γευόμενον 1) ζωᾶς βρέφος ἥρπασε 2) δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτ' ἀγαθῶν αἴτιος, εἴτε κακῶν.

13. Das Kind. (ebend. Ep. 713.)

Ἀπλήρωτ' Ἀΐδα τί με νήπιον ἥρπασας ἄφνω,
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα; 3)

14. Das Kind. (Lukian. Ep. 26.)

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειὴς Ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
ἀλλά με μὴ κλαίοις· 4) καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον 5)
παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

15 Das leere Grab. (aus den Anal. Ep. 634.)

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι, γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν 6)
Ἀνδροτίων, οὔπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
οὕτω καὶ μείναιμι 7) πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην 8) ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

1) γεύομαι. 2) ἁρπάζω. 3) ὀφείλω. 4) κλαίω. 5) μετέχω. 6) δέμω. 7) μένω. 8) δέχομαι.

II.

Orakel.

1. An Eetion *). (Sieh Herodot. V. 92.)

*) Sieben hundert sieben und siebenzig Jahre vor Christus, führten die Bakchiden, Abkömmlinge des Heraklidischen Hauses, die aristokratische Regierungsform in Korinthos ein, und um dieselben ihrem Geschlechte zu erhalten, heirathen sie in keine andere Familie; bis etwa nach hundert Jahren, der Bakchide Amphion seine hinkende Tochter Labda dem Eetion aus dem Demos Petra, ob gleich er durch Keneus von den Lapithen abstammte, zur Gemahlinn gab. Mit dieser zeugte er den Kypselos, welcher um das Jahr 653 vor Chr. sich zum Herr-

Ἠετίων, ὅτις σε τίει 1) πολύτιτον ἐόντα 2).
Λάβδα κύει 3), τέξει δὲ ὀλοίτροχον 4) ἐν δὲ πεσεῖται 5)
ἀνδράσι μουνάρχοισι, 6) δικαιώσει 7) δὲ Κόρινθον.

2. An die Bakchiden *). (S. Herod. V. 92.)

Αἰετὸς 8) ἐν πέτρῃσι κύει· τέξει δὲ λέοντα
καρτερὸν, ὠμηςήν· 9) πολλῶν δ' ὑπὸ γούνατα λύσει 10)
ταῦτα νῦν εὖ φράζεσθε Κορίνθιοι, οἳ περὶ καλὴν
Πειρήνην οἰκεῖτε καὶ ὀφρυόεντα Κόρινθον. 11)

3. An Kypselos **). (S. Herod. V. 92.)

Ὄλβιος 12) οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει,
Κύψελος Ἠετίδης, βασιλεὺς κλειτοῖο Κορίνθου·
Αὐτὸς καὶ παῖδες, παίδωνγε μὲν οὐκέτι παῖδες. 13)

4. An Krösos ***). (S. Herod. I. 47.)

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω.

scher von Korinthos aufwarf. Die Geburt und das Glück dieses Kypselos verkündiget dieses Orakel. 1) τίω. 2) εἰμί, d. i. wegen seiner Verdienste, und weil er von den Lapithen abstammte. 3) κύω. 4) S. Illias ιγ'. 137. 5) πίπτω. 6) die aristokratischen Bakchiden. 7) δικαιόω, ich beherrsche. *) Pythia hatte schon dieses des Kyspelos Geburt verkündende Orakel den Bakchiden gegeben, welche den Sinn desselben erst, nachdem sie das vorhergehende erfuhren, einsehen konnten. 8) d. i. Labda. 9) S. Il. κβ'. 66. 10) γούνατα τινὸς λύειν, statt jemanden tödten. S. H. ε'. 176. Denn Kypselos ächtete viele Korinther, vielen raubte er ihr Vermögen, noch weit mehreren das Leben. 11) Korinthos lag am Fuſse des Ἀκροκόρινθος, eines steilen Berges, auf dessen Spitze die Peirene entsprang. **) Dieses Orakel erhielt Kypselos, ehe er noch Tyrann von Korinthos war, daſs er und seine beyden nächsten Nachkommen herrschen würden. 12) d. i. Kypselos. 13) Kypselos regierte 30 Jahre, sein Sohn Periander 40, sein Enkel 3 Jahre, dann erhielten die Korinther ihre Freyheit. ***) Um sich von der Wahrhaftigkeit der Orakel zu überzeugen, lieſs Krösos mehrere an einem bestimmten Tage fragen, was er heute beginne. An eben diesem Tage kochte Krösos selbst eine Schildkröte mit Lammfleisch in einem kupfernen Kessel, weil er glaubte, daſs dieſs eine so ungewöhnliche Handlung sey, welche niemand von ihm erwarten, also auch nur durch Hülfe einer Gottheit errathen könne. Von Delphi ward ihm die Antwort: ich, die ich alles weiſs, bemerke, daſs man jetzt eine Schildkröte mit Lammfleisch in Kupfer kocht.

ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε 1) κραταιρίνοιο χελώνης
ἑψομένης 2) ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσιν, 3)
ᾗ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, 4) χαλκὸν δ' ἐπίεσται. 5)

5. An eben denselben *). (S. Herod. I. 55.)

Ἀλλ' ὅταν ἡμίονος 6) βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
καὶ τότε Λυδὲ ποδαβρὲ 7) πολυψηφῖδα παρ' Ἕρμον 8)
φεύγειν **) μηδὲ μένειν **), μηδ' αἰδεῖσθαι **) 9) κακὸς εἶναι.

6. An Pisistratos ***). (S. Herod. I. 62.)

Ἔρριπται 10) δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται. 11)
θύννοι δ' οἰμήσουσι 12) σεληναίης διὰ νυκτός.

7. An Philippos den Vater des Alexandros ****). (S. Diodor. XVI. 91.)

Ἔστεπται 13) μὲν ὁ ταῦρος, 14) ἔχει τέλος, ἔστιν ὁ θύσων.

8. An den Hipparchos den Sohn des Pisistratos *). (S. Herod. V. 56.)

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ·
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν 15) τίσιν οὐκ ἀποτίσει. 16)

1) Poet. statt: ὀδμὴ ἦλθε εἰς φρένας ἐμὰς. 2) ἕψω. 3) Poet. statt κρέασι, v. κρέας. 4) ὑποστρώννυμι. 5) ἐπιέω, Poet. st. ἐπιτίθημι. *) Antwort auf die Anfrage des Krösos, wie lange er regieren werde. 6) Kyros in der Orakel-Sprache; weil er nähmlich von zweyen Nationen abstammte; durch seinen Vater von den Persern, von den Medern durch seine Mutter; sieh auch Herod. I. 91. 7) wegen der Weichlichkeit der Lydier. 8) in der Ebene bey Sardes, durch welche der Hermos fliesst, wurde Krösos von Kyros geschlagen. **) Der Infinitiv statt des Imperativ. S. Buttmann's Gr. Grammatik. §. 129. 4. 9) αἰδέομαι. ***) Als Pisistratos der verjagte athenische Tyrann mit einem Heere gegen Athen anrückte, rief ihm der Seher Amphilytos dieses Orakel zu, dessen Sinn ist: Du wirst siegen. 10) ῥίπτω, d. i. ὁ βόλος τοῦ δικτύου. 11) ἐκπετάζω. 12) οἰμέω. ****) Diese Antwort erhielt Philippos von Makedonien, als er das Orakel wegen des Erfolges seines Feldzuges gegen die Perser, befragen liess. Die Seherinn verkündigte ihm seinen nahen Tod, er aber deutete das Orakel auf die Eroberung Asiens durch ihn. 13) στέφω. 14) nähmlich Philipp., welcher wie ein Opferstier zum Altare geführet werden wird. *) Harmodios und Aristogeiton zwey junge Athener verschworen sich den Tyrannen Hipparchos am Feste der Panathenäen zu ermorden. In der Nacht vor seinem unglücklichen Tode hatte er eine Erscheinung, welche ihm seinen Tod vorhersagte. 15) d. i. Hipparchos ἀδικεῖ, weil er Tyrann, vorhin aber ein freyer Bürger war. 16) ἀποτίειν τίσιν, büssen, solvere poenas.

9. An den Sparter Glaukos *). (S. Herod. VI. 86.)

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω,
ὅρκῳ νικῆσαι, ἢ χρήματα ληΐσαϑαι. 1)
ὄμνυ· 2) ἐπεὶ ϑάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα. 3)
ἀλλ' 4) Ὅρκου παῖς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι 5) χεῖρες,
οὐδὲ πόδες, κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν
συμμάρψας 6) ὀλέσῃ γενεὴν, καὶ οἶκον ἅπαντα.
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισϑεν ἀμείνων.

10. An die Athener **). (S. Herod. VII. 140.)

Ὦ μέλεοι! 7) τί κάϑηϑε; 8) λιπὼν φεῦγ' 9) ἔσχατα γαίης
δώματα, καὶ πόλιος τροχοειδέος 10) ἄκρα κάρηνα.
οὔτε 11) γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον, οὔτε τὸ σῶμα,
οὔτε πόδες νέατοι, οὔτ' ὦν χέρες, οὔτε τι μέσσης
λείπεται, ἀλλ' ἄζηλα 12) πέλει· κατὰ γάρ μιν 13) ἐρείπει
πῦρ τε καὶ ὀξὺς Ἄρης, Συριηγενὲς ἅρμα διώκων. 14)
πολλὰ δὲ κἄλλ' 15) ἀπολεῖ πυργώματα, κοὐ 16) τὸ σὸν οἶον·
πολλοὺς δ' ἀϑανάτων νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει,
οἵ που νῦν ἱδρῶτι 17) ῥεύμενοι ἑστήκασι,
δείματι παλλόμενοι· κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι

*) Ein reicher Mann von Miletos vertraute dem Glaukos von Sparta, welcher wegen seiner Rechtlichkeit in ganz Griechenland gepriesen war, die Hälfte seines beträchtlichen Vermögens an. Als die Söhne des Milesiers das Anvertraute zurück forderten, gerieth Glaukos in Versuchung das Geld zurückzubehalten; doch beschloſs er das Orakel zu Delphi hierüber um Rath zu fragen. Dieses gab ihm diese lehrreiche Antwort. 1) ληΐζομαι. 2) ὄμνυμι. 3) wie Hor. III. 11. 29. Fata manent culpas etiam sub Orco. 4) Ἀλλὰ ff. die Strafe erfolgt gewiſs, aber welche, weiſs man nicht. 5) statt ἔπεισι. der Sinn ist: langsam und schwach greift er (παῖς Ὅρκου) den Verbrecher an, aber er ruhet nicht eher, bis er ihn packt und vernichtet. 6) συμμάρπτω. **) Als die Athener auf die Nachricht von dem Anzuge des Xerxes das Orakel zu Delphi befragten, erhielten sie diese Antwort. 7) nähmlich die Athener. 8) κάϑημαι. 9) d. i. ὦ Ἀϑηναῖε, ἔσχατα γαίης, λιπὼν δώματα u. s. w. 10) vielleicht die Akropolis von Athen. 11) οὔτε ff. statt οὐδέν. 12) d. i. alles ist vernichtet. 13) Dor. statt αὐτὴν, nähmlich πόλιν, o. Ἀκρόπολιν. 14) Dor. statt Συριηγενὲς ἅρμα ἐλαύνων, den Assyrischen Wagen herrollend. 15) καὶ ἄλλα. 16) καὶ οὐ. 17) Eine der schrecklichsten Vorbedeutungen war es, wenn die Bildnisse der Götter Schweiſs, oder wohl gar blutigen Schweiſs vergossen.

αἷμα μέλαν κέχυται, 1) προϊδὸν 2) κακότητος ἀνάγκας. 3) ἀλλ' ἴτον 4) ἐξ ἀδύτοιο κακοῖς δ' ἐπικίδνατε 5) θυμόν.

11. An die Sparter *). (S. Herod. VII. 220.)

Ὑμῖν δ' ὦ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο, 6)
ἢ μέγα ἄςυ ἐρικυδὲς ὑπ' ἀνδράσι Περσείδῃσι
πέρθεται· ἢ τὸ μὲν οὐκί, ἀφ' Ἡρακλέος 7) δὲ γενέθλης
πενθήσει 8) βασιλῆ φθίμενον Λακεδαίμονος οὖρος. 9)
οὐ γὰρ τὸν 10) ταύρων σχήσει 11) μένος οὐδὲ λεόντων
ἀντιβίην. 12) Ζηνὸς γὰρ ἔχει μένος· οὐδέ ἕ φημι
σχήσεσθαι, πρὶν τῶν δ' ἕτερον 13) διὰ πάντα δάσηται. 14)

12. Bakis der Seher an die Athener **). (S. Herod. VIII. 77.)

Ἀλλ' ὅταν Ἀρτέμιδος χρυσαόρου 15) ἱερὸν ἀκτὴν 16)
νηυσὶ γεφυρώσωσι, 17) καὶ εἰναλίην Κυνόσουραν,
ἐλπίδι μαινομένῃ λιπαρὰς πέρσαντες 18) Ἀθήνας,
δῖα Δίκη σβέσσει 19) κρατερὸν Κόρον, 20) Ὕβριος υἱόν,
δεινόν, μαιμώοντα, 21) δοκεῦντ' 22) ἀνὰ πάντα πυθέσθαι. 23)
χαλκὸς γὰρ χαλκῷ συμμίξεται, 24) αἵματι δ' Ἄρης

1) χύω. 2) προείδω. 3) statt κακότητα ἀναγκαίαν. 4) εἶμι. 5) ἐπικίδνημι. *) Dieses Orakels Inhalt ist: Sparta wird zerstört werden, wenn nicht sein König stirbt. 6) eben soviel als καλλιχόροιο, —ος, herrliche Reigen aufführend. 7) Sparta's Könige stammten von den Herakliden ab. 8) πενθέω. 9) Ion. und Poet. statt ὅρος und ὄρος Λακεδαίμονος für Λακεδαίμων. 10) ihn, nähmlich den König Leonidas. 11) σχέω, statt ἔχω. 12) nähmlich πάντων. 13) den Einen, d. i. den Löwen oder den Stier; nähmlich, bis er einen grossen Theil der Perser getödtet hat. 14) δάζω. **) Bakis aus Eleon in Böotien verkündiget die berühmte Seeschlacht bey Salamis. Der Inhalt des Orakels ist: wenn die Perser ganz Attika bedecken und in ihrem Uebermuthe wähnen werden Athen zu zerstören; dann wird Dike (Δίκη) sie züchtigen, und den Griechen ihre Freyheit wieder geben. 15) Dieses Eigenschaftswort pflegen die Alten nur dem Apollo beyzulegen; Bakis aber umgürtet die Artemis gegen die allgemeine Vorstellung des Alterthums mit einem Schwerte. 16) Artemis hatte in Attica an dem Hafen Munychia einen berühmten Tempel. 17) γεφυρόω. nähmlich, wenn sie die Küste mit dicht zusammen gedrängten Schiffen, wie mit einer Schiffbrücke einschliessen. 18) πέρθω. 19) σβέννυμι. 20) Der Ueberdruss ist der Sohn des Uebermuthes. 21) μαιμάω. 22) Dor. δοκέω. 23) ἀνακυνθάνομαι. 24) συμμίγνυμι.

πόντον φοινίξει [1]) τότ' ἐλεύθερον Ἑλλάδος ἦμαρ [2])
εὐρύοπα Κρονίδης ἐπάγει, καὶ πότνια Νίκη. [3])

13. An die Athener *).

Εὐδαίμων πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης, [4])
πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν [5])
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι [6]) ἤματα πάντα.

14. An Adrastos zu Argos **).

Κέρα μὲν γαμβροῖν [7]) ζεῦξας καπρῷ ἠδὲ Λέοντι, [8])
ὥς κεν ἴδοις προθύροισι τεῦ δόμου ἐξ ἱεροῖο
ἡμετέρου χείχειν [9]) μηδὲ φρεσὶ σῇσι πλανηθῇς. [10])

15. An einen Unbekannten ***).

Ἀργέος ἱπποβότου [11]) πῶλον [12]) λάβε κυανοχαίτην.

1) φοινίσσω. 2) ἐλεύθερον ἦμαρ statt ἐλευθερία 3) d. i. Νίκη läſst uns siegen, wenn es Zeus Wille ist. *) Athen wird nach vielen Anstrengungen und Gefahren die erste unter Griechenlands Städten seyn. 4) die Beutegeberinn, im Homer. Prädicat der Minerva. 5) μογέω. 6) γίγνομαι. **) Wem Adrastos seine beyden Töchter geben solle. 7) γαμβρός. 8) nähmlich Polynikes und Tydeus. 9) στείχω. 10) πλανάομαι. ***) Das Orakel befiehlt (vielleicht dem Polynikes) ein junges Argivisches Mädchen zu heirathen. 11) ein Prädicat von Argos wegen seiner Pferdezucht. 12) Ein Liebchen.

III.

Erzählungen.

1. Der Schild des Herakles *). Von Hesiodos.

Ἢ οἵη [1]) προλιποῦσα [2]) δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα

*) Der Schild des Herakles ist ein Bruchstück eines gröſsern Werkes, das unter dem Nahmen αἱ μέγαλαι ἠ οἶαι angeführet wird, weil jede neue Erzählung mit ἠ οἵη anfing. 1) d. i. so schön war sie (die zu letzt besungene Heroine) als Alkmene war, da sie u. s. w. 2) προλείπω.

Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο 1) θηλυτεράων
εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε 2)
τάων, 3) ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι. 4)
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', 5) οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν 6) ἀκοίτην,
ὡς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων. 7)
ἦ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας, 8)
χωσάμενος 9) περὶ βουσί· λικῶν *) δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε 10) φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε 11) σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· ὐ γάρ οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι 12) ἐϋσφύρε Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ 13) κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
ὣς γάρ οἱ διέκειτο, 14) θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
τῶν ὅγ' ὀπίζετο 15) μῆνιν, ἐπείγετο 16) δ' ὅττι τάχιςα
ἐκτελέσαι 17) μέγα ἔργον, ὅ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι 18) πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες, 19)
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι,
ἕσποντ'· 20) ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς πάϊς Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηςῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ. 21)
ὦρτο 22) δ' ἀπ' Ὀλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων 23) φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
ἐννύχιος· τάχα δ' ἶξε 24) Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.

1) καίνυμαι. 2) ἐρίζω. 3) Dor. für τῶν. 4) εὐνάω. 5) ἄητο, v. ἄημαι. 6) Ion. für ἔτιε, v. τίω. 7) Dor. 8) δαμάω. 9) χώομαι. *) Der Mörder mußte entweder sein Vaterland verlassen, oder die nächsten Verwandten des Erschlagenen, durch eine Geldbusse befriedigen. 10) ἱκετεύω. 11) ναίω. 12) ἐπιβαίνω. 13) καταφλέγω. 14) statt διέκειτο τῷ νόμῳ, v. διάκειμαι. 15) Ion. ὀπίζομαι. 16) Ion. ἐπείγομαι. 17) ἐκτελέω. 18) ἵεμαι. 19) Poet. πνέω. 20) Poet. ἕπομαι. 21) φυτεύω. 22) ὄρω. 23) ἱμείρω. 24) ἵκω.

ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο 1) θέσκελα ἔργα,
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη 2), τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ:
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο 3) ὅνδε δόμονδε,
οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι 4) εὐνῆς.
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαςὸν ὑπεκπροφύγῃ 5) κακότητα
νούσε ὑπ' ἀργαλέης, ἢ γὰρ κρατερε͂ ὑπὸ δεσμοῦ·
ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χάλεπον πόνον ἐκτολυπεύσας,
ἀσπασίως τε, φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε. 6)
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο 7) σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσε Ἀφροδίτης.
ἡδὲ θεῷ δμηθεῖσα, 8) καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίςῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε *) γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, κασιγνήτω γε μὲν ἔςην.
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε βίην Ἡρακληείην? 9)
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα.
τὸν δὲ, Διῒ Κρονίωνι, Θεῶν σημάντορι πάντων·
ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν 10) Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους, 11) σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο, 12)
ἑςαότ' 13) ἐν δίφρῳ, χθόνα δ' ἔκτυπον 14) ὠκέες ἵπποι,
νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει, 15)
κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
ἵππων ἱεμένων: κεχάρητο 16) δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος 17) Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε

1) μήδομαι. 2) μίγνυμι. 3) ἀφικνέομαι. 4) Dor. ἐπιβαίνω. 5) ὑπεκπροφεύγω. 6) εἰσαφικάνω. 7) λέγομαι. 8) δαμάω. *) Den Herakles und den Iphikles. 9) für Ἡρακλῆς. 10) πέφνω. 11) d. i. ἐν τεύχεσι λαμπ. für σὺν λαμπομένοις τεύχεσι. 12) αἴθω. 13) ἵςημι. 14) ἐκτύπτω. 15) ἀμφιδαίω. 16) χαιρέω für χαίρω. 17) ἔλπομαι Poet. für ἐλπίζω.

χαλκῷ δηώσειν, [1]) ἢ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὸς *) γάρ οἱ ἐπῶρσε [2]) βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
λάμπει ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ **) τευχέων τε, καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
"Ηρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι [3]) μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν [4]) Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον.
οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο, [5]) καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον [6]) δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε [7]) δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
ᾗ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων [8]) ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο [9]) Ζεύς·
ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας,
ᾤχετο τιμήσων ἀλιτήμενον [10]) Εὐρυσθῆα,
σχέτλιος· ἦ πού πολλὰ μετεστοναχίζετ' [11]) ὀπίσσω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων ***) χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' [12]) ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας [13]) κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς [14]) περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος

1) δηόω. *) Apollo veranlasset es selbst, daſs Herakles dem Kyknos begegnet, den er haſste, weil Kyknos die nach Delphi wandernden Pilger beraubte. S. unten V. 479. 2) Dor. ἐπορω. **) Ares oder Mars. 3) Traun! 4) ἀλιτέω. 5) ἀσπάζομαι. 6) τίω. 7) ζώω v. ζώω, Poet. st. ζάω. 8) ἐπιπέλομαι. 9) ἐξαιρέομαι. 10) ἀλιτέω. 11) μεταστοναχίζομαι. ***) das Verhängniſs. 12) ἔχε 13) ὑποδείδω. 14) κλάζω.

Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται 1) πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
ἠθεῖ 2), ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι. 3)
ἀλλά γε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες 4), Ἄρηος θ' ἡμέτερόν τε,
μαρνώμεθ. 5) ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν,
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται 6)· ἀλλά μιν οἴω 7)
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο 8),
οἵ δή σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης,
Ὣς φάτο· μείδησεν 9) δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας 10)· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 11).
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντη ἀναστρωφᾶν 12), καὶ ἀρηγέμεν 13) ὥς κε δύνηαι 14).
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο *) φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε 15)
καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι 16) ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσφι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ

1) ἄημι. 2) Poet. Vocat. für ἠθεῖε. 3) Jon. für ἄρῃ v. αἴρω. 4) ἐμπελάζω. 5) μάρναμαι. 6) Poet. δεδίττομαι. 7) οἴω, so wie φημί heisst sehr oft, ich hoffe; ich weiss es gewiss. 8) Alkaios war der Grossvater des Herakles. 9) μειδάω. 10) γηθέω. 11) προσαυδάω. 12) ἀναστρωφάω. 13) Jon. für ἀρήγειν. 14) Jon. für δύνῃ. *) ein Metall, das wir nicht kennen, und das in den Zeiten der Heroen dem Golde gleich geschätzet wurde. 15) δύνω. 16) ἐφορμάω.

ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, ϗ δάκρυσι μῦρον·
μέσσοι δὲ ξεσοὶ 1), περιμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
μορφνοῖο φλεγύαο 2) καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
ἴσων, ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετε 3) χαλκῷ.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν 4),
ἥτ' εἴρυτο 5) κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
  Χερσίγε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· ἐδέ τις αὐτὸ
ἔτ' ἔῤῥηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε 6), θαῦμα ἰδέσθαι.
πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ,
λαμπόμενον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο 7).
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, ἔτι φατειὸς,
ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς 8).
τε ϗ ὀδόντων μὲν πλῆτο 9) ςόμα λευκὰ θεόντων 10),
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπε
δεινὴ Ἔρις πεπότητο 11), κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε ϗ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν
οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
τῶν ϗ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνεσ' ἄϊδος εἴσω
αὐτῶν· ὀςέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης 12),
Σειρίε ἀζειλέοιο κελαινῇ πύθεται 13) αἴῃ.
ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε *) τέτυκτο 14),
ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει 15).
ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον 16), ἐν δ' ὀλοὴ κὴρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχεσα νεούτατον, ἄλλον ἄατον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
εἷμα δ' εἶχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα 17).

1) d. i. der Schaft des Pfeiles war glatt geschabt. 2) φλεγύας, nach Hesychios ἀετὸς ξανθός, mit dessen Federn der Pfeil beflügelt war. 3) αἱρέω. 4) ἄρω. 5) ἐρύω. 6) θλάω. 7) Att. für ἤλαντο, v. ἄλημι. 8) δέρκω. 9) Poet. für ἐπέπλητο, v. πλήθω. 10) θέω. 11) ποτάομαι. 12) σήπω. 13) πύθω. *) d. i. wenn die Fliehenden wieder diejenigen verfolgen, von denen sie vorher waren besiegt, und in die Flucht geschlagen worden. 14) τεύχω. 15) Jon. ἐδεδήει v. δαίω. 16) θυνέω. 17) βρίθω.

Ἐν δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον [1] ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
τῶν ϗ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο [2] θαυτὰ ἔργα.
στίγματα δ᾽ ὣς ἐπέφαντο [3] ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν [4] δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων [5] τ᾽ ἱεμένων τε,
τῶν ϗ ὁμιληδὸν στίχες ἤϊσαν [6]· οὐδέ νυ τώγε
οὐδέτεροι τρεέτην [7]· φρίσσον γε [8] μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοὶ ἀπουράμενοι [9] ψυχὰς· κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ᾽ ἀπελείβετ᾽ [10] ἔραζ᾽. οἱ δ᾽, αὐχένας ἐξεριπόντες [11],
κείατο [12] τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
τοὶ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην [13], κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ᾽ ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων [*] αἰχμητάων,
Καινέα τ᾽ ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ᾽ Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ᾽ Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ᾽ Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε᾽ ἔχοντες.
Κένταυροι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο [14]
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ᾽ Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον θ᾽ Οὔριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐκτην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
ἔγχεσιν ἠδ᾽ ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο [15].
ἐν δ᾽ Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι· ἐν δὲ ϗ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης

1) Poet. φοβέω. 2) δαίω. 3) ἐπιφαίνομαι. 4) Jon. μελαίνω. 5) κοτέω. 6) εἶμι. 7) τρέω. 8) φρίσσω. 9) Synkop. für ἀπουρισάμενοι, v. ἀπουρίζω. 10) ἀπολείβομαι. 11) ἐξερείπω. 12) Jon. für ἔκειντο v. κεῖμαι. 13) Poet. ἐγείρω. *) Der Kampf der Lapithen mit den Kentauren bey der Hochzeit des Peirithoos. 14) ἀγερέθομαι Poet. für ἀγείρομαι. 15) ὀριγνάομαι.

αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων.
δίφρῳ ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι 1) ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' 2) Ὄλυμπος· *)
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος, ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων. ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι. 3)
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι, δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες 4).
ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων 5) ἔλλοπας ἰχθῦς.
τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο 6) ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος 7). εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ·
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο 8).
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο,
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο 9)
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
Γοργοῦς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι
ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο 10) φαεινοὶ
χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος

1) Att. u. Dor. für καταδῦναι. v. καταδύω. 2) ἄγνυμι. *) wegen des gewaltigen Klanges der Saiten. 3) εἴκω. 4) Poet. ἀναφυσιάω. 5) θοινάω. 6) Poet. für ἧτο v. ἧμαι. 7) δοκάω. 8) στηρίζω. 9) πωτάομαι. 10) Dor. κατῃωρέομαι.

κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι ϗ ἐῤῥίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο [1]. ταὶ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε ϗ οὐ φαταὶ ἐῤῥώοντο [2],
ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ τοῦ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε [3] σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα ϗ λιγέως. ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε [4] κάρηνα.
λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο [5] μέγας φόβος· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες [6].
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
μάρναθ'. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο [7] παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον [8],
ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες [9]· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι [10] ὀδόντας,
δεινωποί, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν [11]
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδος δὲ κατείεν [12]
τάρταρον ἐς κρυόενθ', αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο [13]
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον [14] ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον ϗ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ ϗ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος, οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλὰ ϗ ἔμπης
τάων γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.

1) τιταίνω. 2) ῥώω. 3) ἰάχω. 4) ἐπικυρτόω. 5) δονέω. 6) μάω. 7) δρύπτω. 8) μάρπτω. 9) δείδω. 10) Dor. ἀραβέω. 11) Poet. statt μάποιεν, und das statt μάρποιεν, v. μάρπτω. 12) κάτειμι. 13) ἀρέσκω. 14) ῥιπτάζω.

πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι 1),
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράςτε θρασείας ἰσώσαντο 2).
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱςήκει ἐπισμυγερή τε ϗ αἰνὴ,
χλωρὴ, αὐςαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα 3),
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν 4).
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα 5)
εἱςήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν.
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι.
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον. Τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
ἦγον τ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει 6).
τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 7)
χερσὶν ἐνὶ δμώων· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι 8)
πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν ςομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα·
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ ϗ ἀοιδῇ,
τοίγε μὲν αὖ γελόωντες 9)· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαςος
πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· οἱ δ' ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιςολάδην δὲ χιτῶνας
ἐςάλατ' 10)· αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. οἵγε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα 11) πέτηλα·
βριθόμενα ςαχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
οἳ δ' ἄρ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον 12), ϗ ἔπιπλον 13) ἀλωήν.
Οἳ δ' ἐτρύγων 14) οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς ϗ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων

1) θυμαίνω. 2) ἰσόω, 3) Synkop. für καταπεπτηχυῖα v. καταπτήσσω. 4) ὕπειμι. 5) σαίρω. 6) ὄρω. 7) εἰλυφάζω. 8) θάλλω. 9) γελάω. 10) Jon. für ἐςαλμένοι εἰσί. v. ςέλλομαι. 11) κορωνιάω. 12) δέω. 13) πιμπλημι oder vielmehr v. πιπλάω statt πιμπλάω. 14) τρυγάω.

βριθομένων φύλλοισι ϗ ἀργυρέης ἑλίκεσσιν [1].
οἱ δ᾽ αὖτ᾽ ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
σειόμενος φύλλοισι ϗ ἀργυρέοισι κάμαξι.
τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ᾽ αὐλητῆς, ἕκαστος
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον [2]), τοὶ δ᾽ ἤρυον [3])· οἱ δ᾽ ἐμάχοντο
πύξ τε ϗ ἑλκηδόν· τοὶ δ᾽ ὠκύποδας λαγὸς ᾖρευν [4])
ἄνδρες θηρευταί, ϗ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ᾽ ἱέμενοι ὑπαλύξαι [5])·
παρ᾽ δ᾽ αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ᾽ ἀέθλοις
δῆριν ἔχον ϗ μόχθον· εὐπλεκέων δ᾽ ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ᾽ ἐπικρατέοντα πέτοντο [6])
ἅρματα κολλήεντ᾽, ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ᾽ ἀΰτευν.
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν
νίκη ἐπηνύσθη [7]), ἀλλ᾽ ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
τοῖσι δὲ ϗ προὔκειτο [8]) μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα ἐπίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ᾽ ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ᾽ αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μέγαλ᾽ ἤπυον [9])· οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ᾽ ἰχθύες ἐκλονέοντο [10]),
θαῦμα ἰδεῖν ϗ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος [11]) παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ᾽ ἱππείου θόρε [12]) δίφρου,
εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς· τῷ δ᾽ ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο [13]) καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θάρσυνουσ᾽ [14]) ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε Λυγγῆος *) γενεὴ τηλεκλειτοῖο,

1) ἕλιξ. 2) τραπέω. 3) ἀρύω. 4) Dor. für ᾕρευν v. αἱρέω. 5) ὑπαλίσκω. 6) πέτομαι. 7) ἐπανύω. 8) πρόκειμαι. 9) ἀπύω. 10) κλονέω. 11) Dor. ἄρω. 12) θόρω. 13) ἰθύνω. 14) θαρσύνω. *) Λυγγεὺς einer der Söhne des Aegyptos, Ahnherr des Herakles.

νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι 1) διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν 2) καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι 3).
ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς 4).
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθά κε γυμνωθέντα 5) σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἔνθ' οὐτάμεν 6) ὀξέϊ χαλκῷ.
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι 7)· ἐπεὶ οὔνυ τοι 8) αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
  Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως· τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο 9)· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰγίδ' ἀνασσείσασα 10)· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν 11), περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
  Κύκνε πέπον *), τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
ἄνδρασιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν 12);
ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
εἶκε πάρεξ ἰέναι 13). Τρηχῖνα 14) δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήϋκα ἄνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ 15)
Τρηχῖνος προβέβηκε 16), σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·

1) Dor. für ὑμῖν. 2) ἐξεναίρω. 3) δύω. 4) ἀμέρδω. 5) γυμνόω. 6) Jon. für οὐτάναι, v. οὔτημι. 7) ἀναχάζω. 8) Poet. für οὐ. 9) κέκλομαι. 10) ἀνασείω. 11) Jon. χρεμετίζω. *) ὦ πέπον, ist ein Ausdruck sowohl der Zuneigung und des Beyfalls, als auch des Tadels und der Verachtung, wie hier in dieser Stelle. 12) Poet. εἰμί. 13) εἶκε (ὥστε) πάρεξ ἰέναι, weiche, und fahre neben uns her. 14) Τρηχίς, auf dem Oeta in Thessalien, die Stadt des Keyx des Freundes des Herakles. 15) d. i. durch die Macht eines Hauses, und durch die Achtung gegen dasselbe. 16) προβαίνειν wie ἀμφιβαίνειν πόλιν, eine Stadt beschützen, darin herrschen.

ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο [1]) θέσκελα ἔργα,
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη [2]), τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο [3]) ὅνδε δόμονδε,
οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι [4]) εὐνῆς.
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ [5]) κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ γὰρ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
ὣς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χάλεπον πόνον ἐκτολυπεύσας,
ἀσπασίως τε, φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε. [6])
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο [7]) σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡδὲ θεῷ δμηθεῖσα, [8]) καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε *) γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, κασιγνήτω γε μὲν ἔστην,
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε καρτερόν τε βίην Ἡρακληείην [9])
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα.
τὸν δὲ, Διῒ Κρονίωνι, Θεῶν σημάντορι πάντων·
ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν [10]) Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους, [11]) σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο, [12])
ἑσταότ' [13]) ἐν δίφρῳ, χθόνα δ' ἔκτυπον [14]) ὠκέες ἵπποι,
νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήει, [15])
κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο [16]) δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος [17]) Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε

1) μήδομαι. 2) μίγνυμι. 3) ἀφικνέομαι. 4) Dor. ἐπιβαίνω. 5) ὑπεκπροφεύγω. 6) εἰσαφικάνω. 7) λέγομαι. 8) δαμάω. *) Den Herakles und den Iphikles. 9) für Ἡρακλῆς. 10) πέφνω. 11) d. i. ἐν τεύχεσι λαμπ. für σὺν λαμπομένοις τεύχεσι. 12) αἴθω. 13) ἵστημι. 14) ἐκτύπτω. 15) ἀμφιδαίω. 16) χαιρέω für χαίρω. 17) ἔλπομαι Poet. für ἐλπίζω.

χαλκῷ δηώσειν, 1) ἢ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων ἐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὸς *) γάρ οἱ ἐπῶρσε 2) βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ᾽ ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
λάμπει ὑπαὶ δεινοῖο θεῦ **) τευχέων τε, καὶ αὐτῦ·
πῦρ δ᾽ ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάυ;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ςιβαροῖσι μέλεσσιν·
ὅς ῥα τόθ᾽ ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἤ τι 3) μετ᾽ ἀθανάτυς μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν 4) Ἀμφιτρύων, ὅτ᾽ εὐςέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ᾽ εὐρυμετώπων·
ἵκετο δ᾽ εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον.
οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο, 5) καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔθ᾽ ἱκέτῃσι, τίον 6) δ᾽ ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε 7) δ᾽ ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφυρῷ Ἠλεκτρυώνῃ
ᾗ ἀλόχῳ· τάχα δ᾽ ἄμμες ἐπιπλομένων 8) ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ᾽, οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, ὔτε νόημα,
σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τῦ μὲν φρένας ἐξέλετο 9) Ζεύς·
ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρυς τε τοκῆας,
ᾤχετο τιμήσων ἀλιτήμενον 10) Εὐρυσθῆα,
σχέτλιος· ἦ πού πολλὰ μετεςοναχίζετ᾽ 11) ὀπίσσω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἡ δ᾽ οὐ παλινάγρετός ἐςιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων ***) χαλεπὰς ἐπετέλλετ᾽ ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ᾽ 12) ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας 13) κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς 14) περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος

1) δηόω. *) Apollo veranlasset es selbst, daſs Herakles dem Kyknos begegnet, den er haſste, weil Kyknos die nach Delphi wandernden Pilger beraubte. S. unten V. 479. 2) Dor. ἐπορω. **) Ares oder Mars. 3) Traun! 4) ἀλιτέω. 5) ἀσπάζομαι. 6) ἔτιον. 7) ἔζωε v. ζώω, Poet. st. ζάω. 8) ἐπιπέλομαι. 9) ἐξαιρέομαι. 10) ἀλιτέω. 11) μεταστοναχίζομαι. ***) das Verhängniſs. 12) ἔχε 13) ὑποδείδω. 14) κλάζω.

Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἢ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται [1] πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
ἠθεῖ' [2], ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι. [3]
ἀλλά γε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες [4], Ἄρηος θ' ἡμέτερόν τε,
μαρνώμεσθ. [5] ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν,
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται [6]· ἀλλά μιν οἴω [7]
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο [8],
οἵ δή σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης,
Ὣς φάτο· μείδησεν [9] δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας [10]· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα [11].
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾷν [12], καὶ ἀρηγέμεν [13] ὥς κε δύνηαι [14].
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο [*] φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε [15]
καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι [16] ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ

1) ἄημι. 2) Poet. Vocat. für ἠθεῖε. 3) Jon. für ἄρῃ v. αἴρω. 4) ἐμπελάζω. 5) μάρναμαι. 6) Poet. δεδίττομαι. 7) οἴω, so wie φημί heiſst sehr oft, ich hoffe; ich weiſs es gewiſs. 8) Alkaios war der Groſsvater des Herakles. 9) μειδάω. 10) γηθέω. 11) προσαυδάω. 12) ἀναστρωφάω. 13) Jon. für ἀρήγειν. 14) Jon. für δύνῃ. *) ein Metall, das wir nicht kennen, und das in den Zeiten der Heroen dem Golde gleich geschätzet wurde. 15) δύνω. 16) ἐφορμάω.

ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν ϗ χεῖρας ἀάπτους.
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ὀ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
κακτάμεναι 1) μεμαώς· ϗ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
σπερχνὸν ἑοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνειῶτος,
ἐν σάκεϊ 2) μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη 3) ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
ἔσσυτ' 4) ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
μηρὸν 5) γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὖτασ' 5) ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἀραξεν
δούρατι νωμήσας 6), ἐπὶ δὲ τῇ χθονὶ κάββαλε 7) μέσσῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα ϗ ἵππους
ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς, ϗ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην 8) ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης ϗ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ' 9)· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. αὐτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Ὄλυμπόν τε μέγαν ϗ δώματα *) πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν 10) ϗ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν 11), κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,

1) κατακταμέναι Dor. für κατακτεῖναι, v. κατάκτημι statt κατακτείνω. 2) statt εἰς σάκος. 3) ὀρέγομαι. 4) für σέσυται v. σεύω. 5) νωμάω. 6) οὖτασε μηρὸν, er stieſs nach der Hüfte, wo nähmlich der Harnisch zusammen gehängt war. 7) statt κατέβαλε. 8) Poet. μαστίω, für μαστιγόω. 9) νίσσομαι, νίσσοντο, sie gingen. *) Jede Gottheit hatte auf dem Olympos ihren eigenen von Hephaistos gearbeiteten Pallast. 10) Jon. θάπτω. 11) Μυρμιδόνων πόλις, Phthia.

Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον 1) ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
τῶν ϗ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο 2) θαυτὰ ἔργα.
στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο 3) ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν 4) δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων 5) τ' ἱεμένων τε,
τῶν ϗ ὁμιληδὸν στίχες ἤϊσαν 6)· οὐδέ νυ τώ γε
οὐδέτεροι τρεέτην 7)· φρίσσον γε 8) μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοὶ ἀπουράμενοι 9) ψυχὰς κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' 10) ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες 11),
κείατο 12) τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην 13), κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων *) αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο 14)
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον θ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐκτην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο 15).
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι· ἐν δὲ ϗ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης

1) Poet. φοβέω. 2) δαίω. 3) ἐπιφαίνομαι. 4) Jon. μελαίνω. 5) κοτέω. 6) εἶμι. 7) τρέω. 8) φρίσσω. 9) Synkop. für ἀπουρισάμενοι, v. ἀπουρίζω. 10) ἀπολείβομαι. 11) ἐξερείπω. 12) Jon. für ἔκειντο v. κεῖμαι. 13) Poet. ἐγείρω. *) Der Kampf der Lapithen mit den Kentauren bey der Hochzeit des Peirithoos. 14) ἀγερέθομαι Poet. für ἀγείρομαι. 15) ὀριγνάομαι.

αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὥσει ζωὺς ἐναρίζων.
δίφρῳ ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
ἕςασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι 1) ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλυσα κορύσσειν,
ἔγχος ἔχυσ᾽ ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοις· ἐπὶ δ᾽ ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
ἐν δ᾽ ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ᾽ ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζεν Λητῦς καὶ Διὸς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ᾽ ἕδος ἄγνυτ᾽ 2) Ὄλυμπος· *)
ἐν δ᾽ ἀγορή, περὶ δ᾽ ὄλβος ἀπείριτος, ἐςεφάνωτο
ἀθανάτων. ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ᾽ ἔξηρχον ἀοιδῆς
Μῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι. 3)
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθυ κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι, δοιοὶ δ᾽ ἀναφυσιόωντες 4).
ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων 5) ἔλλοπας ἰχθῦς.
τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ᾽ ἀκταῖς
ἧςο 6) ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος 7). εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληςρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ᾽ ἦν ἠϋκόμυ Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, ὔθ᾽ ἑκὰς αὐτῦ·
θαῦμα μέγα φράσσασθ᾽, ἐπεὶ ὐδαμῇ ἐςήρικτο 8).
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο.
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὁ δ᾽ ὥςτε νόημ᾽ ἐποτᾶτοι 9)
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρυ,
Γοργῦς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι
ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατῃωρεῦντο 10) φαεινοὶ
χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος

1) Att. u. Dor. für καταδῦναι. v. καταδύω. 2) ἄγνυμι. *) wegen des gewaltigen Klanges der Saiten. 3) εἴκω. 4) Poet. ἀναφυσιάω. 5) θοινάω. 6) Poet. für ἧτο v. ἧμαι. 7) δοκάω. 8) ςηρίζω. 9) πατάομαι. 10) Dor. καταιωρέομαι.

κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτος ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι ϗ ἐῤῥίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο 1). ταὶ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε ϗ οὐ φαταὶ ἐῤῥώοντο 2),
ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ τοῦ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε 3) σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα ϗ λιγέως. ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε 4) κάρηνα.
λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο 5) μέγας φόβος· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες 6).
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
μάρναντ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο 7) παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον 8),
ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες 9)· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι 10) ὀδόντας,
δεινωποί, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν 11)
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδος δὲ κατεῖεν 12)
τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο 13)
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον 14) ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον ϗ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ ϗ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη Θεός, ἀλλ' ἄρα ϗ ἔμπης
τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.

1) τιταίνω. 2) ῥώω. 3) ἰάχω. 4) ἐπικυρτόω. 5) δονέω. 6) μάω. 7) δρύπτω. 8) μάρπτω. 9) δείδω. 10) Dor. ἀραβέω. 11) Poet. statt μάποιεν, und das statt μάρποιεν, v. μάρπτω. 12) κάτειμι. 13) ἀρέσκω. 14) ῥιπτάζω.

πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι [1],
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο [2].
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱςήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρὴ, αὐςαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα [3],
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν [4].
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα [5]
εἱςήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν.
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον. Τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
ἦγον τ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει [6].
τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε [7]
χερσὶν ἐνὶ δμώων· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι [8])
πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν ςομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα·
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοίγε μὲν αὖ γελόωντες [9]· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαςος
πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· οἱ δ' ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιςολάδην δὲ χιτῶνας
ἐςάλατ' [10]· αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. οἵγε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα [11] πέτηλα·
βριθόμενα ςαχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
οἳ δ' ἄρ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον [12], καὶ ἔπιπλον [13] ἀλωήν.
Οἱ δ' ἐτρύγων [14] οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων

1) θυμαίνω. 2) ἰσόω, 3) Synkop. für καταπεπτηχυῖα v. καταπτήσσω. 4) ὕπειμι. 5) σαίρω. 6) ὄρω. 7) εἰλυφάζω. 8) θάλλω. 9) γελάω. 10) Jon. für ἐςαλμένοι εἰσί. v. ςέλλομαι 11) κορωνιάω. 12) δέω. 13) πιμπλημι oder vielmehr v. πιπλάω statt πιμπλάω. 14) τρυγάω.

βριθομένων φύλλοισι ϗ ἀργυρέης ἑλίκεσσιν 1).
οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρυς ἐφόρευν· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίςοιο,
σειόμενος φύλλοισι ϗ ἀργυρέοισι κάμαξι.
τῷγε μὲν ὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆς, ἕκαςος
βριθόμενος ςαφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
οἵγε μὲν ἐτράπεον 2), τοὶ δ' ἤρυον 3)· οἱ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε ϗ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾖρευν 4)
ἄνδρες θηρευταὶ, ϗ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ,
ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι 5)·
παρ' δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
δῆριν ἔχον ϗ μόχθον· εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππυς,
ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο 6)
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἄϋτευν.
οἱ μὲν ἄρ' αἴδιον εἶχον πόνον· ὐδὲ ποτέ σφιν
νίκη ἐπηνύσθη 7), ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
τοῖσι δὲ ϗ προὔκειτο 8) μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα ἐπίφρονος Ἡφαίςιοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτην ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μέγαλ' ἤπυον 9)· οἵ ῥάγε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο 10),
θαῦμα ἰδεῖν ϗ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ὖ δια βυλὰς
Ἥφαιςος ποίησε σάκος μέγα τε ςιβαρόν τε,
ἀρσάμενος 11) παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείυ θόρε 12) δίφρυ,
εἴκελος ἀςεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο 13) καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφέας θαρσύνυσ' 14) ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε Λυγγῆος *) γενεὴ τηλεκλειτοῖο,

1) ἕλιξ. 2) τραπέω. 3) ἀρύω. 4) Dor. für ᾕρυν v. αἱρέω. 5) ὑπαλίσκω. 6) πέτομαι. 7) ἐπανύω. 8) πρόκειμαι. 9) ἀπύω. 10) κλονέω. 11) Dor. ἄρω. 12) θόρω. 13) ἰθύνω. 14) θαρσύνω. *) Λυγγεὺς einer der Söhne des Aegyptos, Ahnherr des Herakles.

νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι [1]) διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν [2]) καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι [3]).
ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς [4]),
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθά κε γυμνωθέντα [5]) σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἔνθ' οὐτάμεν [6]) ὀξέϊ χαλκῷ.
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι [7])· ἐπεὶ οὔ νύ τοι [8]) αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως· τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο [9])· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰγίδ' ἀνασσείσασα [10])· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἅμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν [11]), περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον *), τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριές εἰμεν [12]);
ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
εἶκε πάρεξ ἰέναι [13]). Τρηχῖνα [14]) δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήϋκα ἄνακτα. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ [15])
Τρηχῖνος προβέβηκε [16]), σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·

1) Dor. für ὑμῖν. 2) ἐξεναιρω. 3) δύω. 4) ἀμέρδω. 5) γυμνόω. 6) Jon. für οὐτάναι, v. οὔτημι. 7) ἀναχάζω. 8) Poet. für οὐ. 9) κέκλομαι. 10) ἀνασειω. 11) Jon. χρεμετιζω. *) ὦ πέπον, ist ein Ausdruck sowohl der Zuneigung und des Beyfalls, als auch des Tadels und der Verachtung, wie hier in dieser Stelle. 12) Poet. εἰμί. 13) εἶκε (ὥστε) πάρεξ ἰέναι, weiche, und fahre neben uns her. 14) Τρηχίς, auf dem Oeta in Thessalien, die Stadt des Keyx des Freundes des Herakles. 15) d. i. durch die Macht eines Hauses, und durch die Achtung gegen dasselbe. 16) προβαινειν wie ἀμφιβαινειν πόλιν, eine Stadt beschützen, darin herrschen.

τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν 1)
ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα 2) πτολεμίζειν.
ἤδη μὲν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι 3).
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ᾽ ὑπὲρ Πύλου *) ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο 4) γαίῃ,
οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα 5) μηρὸν,
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα 6)·
πρηνὴς δ᾽ ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης 7) ἐμενοίνα 8)
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν 9) ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ᾽ ἀπ᾽ εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ᾽ ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
ἡνίοχοι δ᾽ ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ᾽ ὑποσσευομένων κανάχιζε 10) πόσ᾽ εὐρεῖα χθών.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκωσιν 11), ἐπ᾽ ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομαι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ᾽ αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίον δ᾽ ἀφίκωνται:
ὣς οἱ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες 12).
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ᾽ Ἰαωλκὸς
Ἄρνη τ᾽, ἠδ᾽ Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα
φωνῇ ὑπ᾽ ἀμφοτέρων μεγάλ᾽ ἴαχον. οἱ δ᾽ 13) ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν 14)· μέγα δ᾽ ἔκτυπε **) μητίετα Ζεύς,

1) statt θάνατος. 2) συμφέρω. 3) πειράω. *) Herakles that einen Feldzug gegen Pylos, in welchem er den Mars, welcher für die Pylier focht, verwundete und besiegte. 4) ἐρείδω. 5) ἐλαύνω. 6) Jon. ἀράσσω. 7) Jon. für ἐυμελίας, einer, der mit einem schönen Speere von Eschenholz. (ἐκ μελίας) bewaffnet ist. 8) μενοινάω. 9) Jon. ἔχω. 10) καναχίζω. 11) ἀποθρώσκω. 12) Aeol. für κεκληγότες, κλάζω; oder auch κεκλήγω; sie fielen einander mit ungestümmen Geschrey an. 13) δὲ erläuternd statt γάρ. 14) σύνειμι. **) Wenn während des Gefechtes Zeus donnert, so ist es Zeichen, dass er sich um einen Theil der Kämpfenden annimmt, und sendet er Blutregen, so zeiget er an, dass des einen Theiles Blut in Strömen fliessen soll.

κάδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν 1) αἱματοέσσας,
σῆμα 2) τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθεὶς 3), ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι 4)
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι 5) ἐΐκτην,
ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀπ' ἱππείου θόρε δίφρου·
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση 6):
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει·
τῆμος δὲ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι, 7)
τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ' ἰαχή, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
πίονος, ἥν τ' ἐδάμασσε 8) βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται 9) ἄλλῃ
χώρου ἄϊδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαώς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος.

1) καδ' δ' βάλε statt κατέβαλε δέ. 2) seinem Sohne zum Zeichen, dafs des Kyknos Blut fliefsen soll. 3) δοχμόω. 4) μαστιχάω. 5) λαμπετάω. 6) statt ἔρση. 7) τελέθω. 8) Poet. δαμάω. 9) ἀπαλάομαι, weil er der Gegend unkundig war, konnte er den Platz nicht finden, wo das getroffene Wild niedergefallen war.

πινέμεναι 1) λιαροῖο· πέπληντο 2) δὲ πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλοι στρέφε πίονα τυρόν·
ἄλλος ἐσῆγεν 3) ἔσω ταύρους, δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο 4) βραύλους,
ἥν τινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
σὺν δ' υἱός τε, βίη τε πολύφρονος Ἡρακλῆος
ὡμάρτευν 5) βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα ϗ ἄῤῥηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
Ἀμφιτρυωνιάδης, ϗ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί,
ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τό γε μυρίον ἔθνος
εἰσορόων 6). οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις 7), οὐδὲ ἐώλπει 8)
ἀνδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν 9), οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵ γε πολύῤῥηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ὤπασε 10) δῶρον,
ἀφνειὸν μήλοις πέρι πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε 11) διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος 12)· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις, αἵ τ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων,
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰεὶ ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι 13) τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ' ἕλικές τε· διηκόσιοί τε μὲν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵ γ' ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο,
ἱεροὶ Ἠελίου 14) χροιὴν δ' ἔσαν, ἠΰτε κύκνοι,
ἀργησταί· πᾶσιν δὲ μετέπρεπον 15) εἰλιπόδεσσιν,
οἳ ϗ ἀτιμαγέλαι 16) βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες 17).

1) Dor. für πίνειν. 2) Jon. für πίμπλημι. 3) ἐσάγω. 4) Jon. für ἐθεᾶτο v. θεάομαι. 5) ὁμαρτέω. 6) εἰσοράω. 7) φάσκω statt φημί. 8) ἔλπω. *) Augias übertraf nähmlich an Reichthum alle Könige Griechenlandes seiner Zeit. 9) für εἶναι. 10) ὀπάζω. 11) ὀφέλλω. 12) nähmlich ὄλβου, bis zum höchsten Reichthum. 13) Alles junge Vieh, das geboren wurde, war lebendig, und darunter waren gröſsten Theiles Kühe. 14) wie z. B. die heiligen Herden des Apollo zu Apollonia in Jonien, die Herden der Sonne in Sicilien. 15) μεταπρέπω. 16) als heilige Stiere des Helios weideten sie allein. 17) γαυριάω.

ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν ϗ χεῖρας ἀάπτους.
οὐ γάρ τοι θέμις ἐςὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵςασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
κακτάμεναι 1) μεμαώς· ϗ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
σπερχνὸν ἑοῦ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνειῶτος,
ἐν σάκεϊ 2) μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη 3) ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
ἔσσυτ' 4) ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
μηρὸν 5) γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὔτασ' 5) ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν
δούρατι νωμήσας 6), ἐπὶ δὲ τῇ χθονὶ κάββαλε 7) μέσσῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα ϗ ἵππους
ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς, ϗ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαςιέτην 8) ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης ϗ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ' 9)· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Ὄλυμπόν τε μέγαν ϗ δώματα *) πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν 10) ϗ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν 11), κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,

1) κατακταμέναι Dor. für κατακτεῖναι, v. κατάκτημι statt κατακτείνω. 2) statt εἰς σάκος. 3) ὀρέγομαι. 4) für σέσυται v. σεύω. 5) νωμάω. 6) οὔτασε μηρὸν, er stieſs nach der Hüfte, wo nähmlich der Harnisch zusammen gehängt war. 7) statt κατέβαλε. 8) Poet. μαςίω, für μαςιγόω. 9) νίσσομαι, νίσσοντο, sie gingen. *) Jede Gottheit hatte auf dem Olympos ihren eigenen von Hephaistos gearbeiteten Pallast. 10) Jon. θάπτω. 11) Μυρμιδόνων πόλις, Phthia.

ἔνθαδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ, Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο,
ὅς δή τι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οὕνεκεν Ἀργείωντις, ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσε 1)
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας 2) ἀγροιώταις,
κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο 3) παρ' ἄλσος.
οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ Μυκήνην.
ὣς κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος. 4)
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι 5) Αἰγιαλήων, 6)
ἠὲ σέ. δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν,
ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί,
εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν 7) ἔειπεν
οὑξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός· ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες, 8)
ὅππως τ' εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα 9) κνώδαλον εὕροις,
ἱμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔριος.
τῷ καὶ θαυμάζεσκον 10) ἀκούοντες τότε μῦθον.
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι 11) ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο,
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.
Ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε 12) κελεύθου
Φυλεὺς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
καί ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος·
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
Ὦ Αὐγηϊάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ, 13)
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας·
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου,

1) für ὤλεσε. 2) Ungeheuer. 3) Νεμέα ein Flecken in Argolis, in dessen Nähe der Hain des Zeus war. 4) Herakles stammt durch Amphithryo, Alkaios von Perseus ab. 5) τλῆμι. 6) Αἰγιαλεία. der alte Nahme von Achaia und Argos; deren Bewohner Αἰγιαλεῖς hiessen. 7) ἀκούω. 8) πέφνω. 9) Ἀπὶς, oder Ἀπία γαῖα, der Theil von Peloponnesos, welcher in der Folge Achaia, Argos, und Mykene enthielt. 10) θαυμάζω. 11) ψεύδομαι. 12) ἐξερωέω, er trat aus dem Wege. 13) ἀνέρομαι.

δήμῳ πιφαύσκων [1]· ὁ δ' ἀναίνετο [2] μηδὲν ἑλέσθαι. [3]
ἄμφω δ' ἱέσθην [4] ἐπὶ ἴςορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον [5], ἀμφὶς ἀρωγοί·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον [6]· οἱ δὲ γέροντες
εἵατ' [7], ἐπὶ ξεςοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον [8], ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο ςρατοὶ εἵατο λαῶν,
τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν [9]· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι [10]
κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο [11].
τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι ϗ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεςαότες [12], μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
οἱ δ' ἴσαν [13]· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης ϗ Παλλὰς Ἀθήνη.
ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην, [14]
καλὼ ϗ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥςτε θεώ περ
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, [15]
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
δέγμενοι [16], ὁππότε μῆλα ἰδοίατο [17] ϗ ἕλικας βοῦς.
οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον [18], ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' [19] ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας ϗ πώεα καλὰ
ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν,
ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον [20]· αἶψα δ' ἵκοντο.

1) πιφαύσκω. 2) Jon. ἀναίνομαι. 3) αἱρέω. 4) ἵεμαι. 5) ἐπηπύω. 6) ἐρητύω. 7) Jon. für ἧντο v. ἧμαι. 8) Jon. διαπέρθω 9) δαίζω. 10) ὑποθωρήσσω. 11) ἐφίςημι. 12) εἶμι. 13) ἵημι. 14) λοχάω. 15) Aeol. für δεδεγμένος v. δέχομαι. 16) Jon. für ἴδοιντο. 17) ἐπιτρέχω. 18) Jon. u. Dor. τάμνω für τέμνω. 20) μετακιάθω.

αὐχμηρὰς πεπάλακτο [1] φόνῳ, χαλεπόν τε πρόσωπον,
στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο [2] γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν ῥίῳ [3] ὑλήεντι, δεδεγμένος ἔνθ' ἵκοιτο.
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν [4]
ὀκρυόεν [5], χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
αὐτὰρ ὃ κρᾶτα δαφοινὸν [6] ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν [7]
θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν [8] ὀδόντας.
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰὸς,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
αὐερύειν· [9] ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος [10] ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε [11]
κέρκον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· [12] πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν [13] ἔθειραι
σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον,
πάντοθεν εἰλυθέντος [14] ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν,
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
ὄρπηκας κάμπτῃσιν [15] ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
θάλψας [16] ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ [17] κύκλα δίφρῳ,
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησιν [18] ὑφ' ὁρμῇ·
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος [19] ἆλτο, [20]
μαιμώων χροὸς ἆσαι. [21] ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην, [22] καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην· [23]

1) Ion. παλάσσω. 2) περιλιχμάομαι. 3) auf welchem Herakles war. 4) ὀλισθαίνω. 5) ὀκρυόεις, ein rauher schneidender Stein. 6) das blutige Haupt. 7) ἐπαείρω. 8) ὑποδείκνυμι. 9) d. i. νευρήν. 10) περιγληνάομαι. 11) ἑλίσσω. 12) μνάομαι. 13) φρίσσω. 14) εἰλύω. 15) für κάμπτει. 16) θάλπω. 17) weil der δίφρος, oder der Wagensitz auf der Achse angebracht war. 18) πηδάω 19) für ἀθρόως. 20) synkopt. für ἥλατο, v. ἅλλομαι. 21) ἆται für ἀάται. 22) προσχέθομαι. 23) λώπη δίπλαξ, wenn der Faden im Weben doppelt genommen wird, nähml. bey den Kleidern für Reiche.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο 1) νομόνδε
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα 2), περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο 3) βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε 4) βοὸς μεγάλοιο βοείην,
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
αὔτως ἐνδίεσαν 5), ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
οἱ δ' ἤτοι δακέειν 6) μὲν ἀπετρωπῶντο 7) λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο 8).
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησε 9) καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὀρχεῦντ', 10) ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν

1) ἐπισεύω. 2) Poet. κελαδέω. 3) Poet. στιχάω. 4) ἀναῤῥήσσω. 5) st. ἐνεδίεσαν, ἐνδίημι statt διώκω. 6) δάκνω. 7) ἀποτρωπάω. 8) ἐξαλέομαι. 9) ἀσκέω. 10) ὀρχέομαι.

ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέησιν:
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον [1]) ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' [2]) ὅμιλος
τερπόμενοι: δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
'Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος 'Ωκεανοῖο,
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

1) Poet. τρέχω. 2) περιίστημι.

Vergl. die Beschreibung des Schildes des Aeneas; Virg. L. VIII, v. 440. ff.

3. Herakles der Löwenwürger, oder des Augias Reichthum.

Des Theokritos XXV. Idylle.

Τὸν (Ηρακλέα) γέρων προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ *),
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
ἔκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μυθήσομαι [1]), ὅσσ' ἐρεείνεις [2]),
'Ερμέω [3]) ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν Εἰνοδίοιο [4]).
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι [5]),
εἴκεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις [6]) ὁδίτην.
ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχες Αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν, οὐδ' ἕνα χῶρον·
ἀλλ' αἱ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' 'Ελισοῦντος [7]),
αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον 'Αλφειοῖο [8]),
αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου [9]) πολυβότρυος· αἱ δὲ καὶ ὧδε.
χωρὶς δὴ σηκοί σφι τετυγμένοι [10]) εἰσὶν ἑκάστοις:
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης

*) Herakles fragte den eben beschäftigten Hirten, wem diese Herden gehören. 1) μυθέομαι. 2) ἐρεείνω. 3) Jon. 4) Hermes hat diesen Nahmen, weil er die Reisenden beschützet. 5) χολόω. 6) ἀναίνομαι. 7) 'Ελισοῦς und 8) 'Αλφειὸς kleine Flüsse in Elis. 9) Βουπράσιον, eine alte Stadt in Elis. 10) τεύχω.

πάντεσσιν νομοὶ ὧδε 1) τεθηλότες 2) αἰὲν ἔασι 3)
Μηνίῳ 4) ἀμμέγα τῖφος· ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι 5), εἰαμεναί τε
εἰς ἅλις 6), ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.
αὖλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα 7), πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι,
χλωρή τ' ἀγριέλαιος 8), Ἀπόλλωνος Νομίοιο
ἱερὸν ἁγνὸν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο,
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
δέδμηνθ' 9), οἳ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
ῥυόμεθ' ἐνδικέως, τριπόλοις 10) σπόρον ἐν νειοῖσιν
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
οὔρους μὲν ἴσασι φυτοσκάφοι, οἳ πολυεργοὶ
ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ·
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' εὔφρονος Αὐγείαο,
πυροφόροι τε γύαι, καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης·
ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ,
ἣ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' 11), ἐπ' ἀγροῖς.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε 12), τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται, οὗ τινος ὧδε κεχρημένος 13) εἰλήλουθας 14).
ἤ τοι Αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
δίζεαι 15), οἵ οἱ ἔασιν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
πάντα μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἒξ
ἔμμεναι 16), οὐδὲ κακοῖσιν 17) ἐοικότα φύμεναι 18) αὐτὸν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει· ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός,
ναὶ, γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν, ἀρχὸν Ἐπειῶν 19),

1) am Menios. 2) θάλλω. 3) Poet. für εἰσί. 4) andere lesen mit mehr Wahrscheinlichkeit Πηνειῷ. 5) δρόσος und ros wird sehr oft für ὕδωρ und aqua gesetzt, daher λειμῶνες ὑπόδροσοι, prata irrigua oder roscida. 6) pleonast. statt ἅλις. 7) d. i. αὖλις πᾶσα εὖ μάλα πεποιημένη. 8) κότινος, oleaster. 9) δέμω. 10) in den ältesten Zeiten pflügten sie drey Mahl das Saatfeld. 11) πέλομαι. 12) ἐνισπέω. 13) χράομαι. S. V. 101. 14) Poet. statt ἐλήλυθας, v. ἔρχομαι. 15) δίζημαι. 16) Dor. für εἶναι. 11) κακοί, Leute von niedrigem Stande, gemeine Leute. 18) Dor. für φύειν. 19) Ἐπειοί, ein alter Volksstamm in Elis.

εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις,
δήμου κηδόμενος *), διά τε κρίνησι 1) θέμιστας,
δμώων δή τινα τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
ᾧ κε τὸ μὲν κ' εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην 2).
ἄλλον δ' ἄλλου ἔθηκε θεός γ' ἐπιδευέα φωτῶν.
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος 3) ἀγρώτης·
ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις.
ὥστοι πᾶν, ὃ θέλεις, αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἠελίοιο,
σφωϊτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος 4), ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὔλιν ἐς ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν 5) ἄνακτα.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο· νόῳ δ' ὅ γε πολλὰ μενοίνα,
δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος· μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι 6).
ἂψ δ' ὄκνῳ 7) ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο 8)
σπερχομένῳ· χαλεπὸν 9) δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι 10) ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφότερον, ὀδμῇ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖϊν.
θεσπέσιον 11) δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλέϊ, τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζοντε, περίσσαινόν 12) θ' ἑτέρωθεν.
τοὺς μὲν ὅ γε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων 13),

*) Die vorzüglichsten Pflichten der Könige der damahligen Zeit waren nähmlich in den Versammlungen das Beste des Volkes zu besorgen, und als oberste Richter das Recht zu sprechen. 1) Dor. für κρίνει. 2) πυνθάνομαι. 3) δῖος brav, treu. 4) ἐπόπτομαι. 5) τέτμω. 6) ἐξερέομαι. 7) aus Scheu. 8) ποτιμυθέομαι. Dor. für προσμυθέομαι. 9) schwer zu errathen ist es, wie ein anderer denkt, was ihm gefällt, und was ihn beleidiget. 10) Dor. für ἰδεῖν. 11) statt θεσπεσίως. 12) περισσαίνω. 13) ἀείρω, ὅσσον ἀείρων, indem er sie nur etwas von der Erde aufhob.

φευγέμεν 1) ἄψ ὀπίσω διεδίσσετο 2), τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἤπειλει 3) μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε 4) δ' ὑλαγμοῦ·
χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὅθ' οὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο 5)
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος θ' ὅ γε τοῖον ἔειπεν·
Ὢ πόποι 6) οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι 7)· ὡς ἐπιμηθές!
εἴ οἱ καὶ φρένες 8) ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν 9), ᾧ τε καὶ οὐκί,
οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήριεν 10) περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀῤῥηνὲς γένεθ' αὔτως.
Ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον 11) ἰόντες.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους,
δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε 12) πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα 13) μετ' αὔλιά τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι, ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι, φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα,
ὅσσα δ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
ἠὲ νότοιο βίῃ, ἠὲ Θρῃκὸς Βορέαο,
τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων,
οὐδ' ἄνυσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἲς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις·
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ᾔει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη 14) πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι,
ληΐδος ἐρχομένης· στείνοντο 15) δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήθησαν.
εἰλιπόδων· ὄϊες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο 16).
ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος, ἀπειρεσίων περ ἐόντων,
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ, κεχρημένος ἔργου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε 17), παρασαδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων·
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει

1) Dor. für φεύγειν. 2) δειδίσσομαι 3) ἀπειλέω. 4) Jon. für ἠρήτυσε v. ἐρητύω. 5) ἔρυμαι. 6) O wie gut ist es, dass die Götter u. s. w. 7) Jon. u. Dor. für μετεῖναι. 8) statt νοῦς. 9) Dor. für χαλεπαίνειν. 10) δηρίω. 11) Herakles nähmlich und der Hirt, um den Augias zu erwarten. 12) ἐπέρχομαι. 13) ἄνειμι. 14) ἐμπλήθω. 15) Jon. στείνομαι. 16) αὐλίζομαι. 17) Jon. ἀραρίσκω.

πινέμεναι 1) λαροῖο· πέπληντο 2) δὲ πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ᾽, ἄλλοι στρέφε πίονα τυρόν·
ἄλλος ἐσῆγεν 3) ἔσω ταύρους, δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ᾽ ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο 4) βοαύλους,
ἥν τινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
σὺν δ᾽ υἱός τε, βίη τε πολύφρονος Ἡρακλῆος
ὡμάρτευν 5) βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
Ἀμφιτρυωνιάδης, καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί,
ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τό γε μυρίον ἔθνος
εἰσορόων 6). οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις 7), οὐδὲ ἐώλπει 8)
ἀνδρὸς ληΐδ᾽ ἑνὸς τόσσην ἔμεν 9), οὐδὲ δέκ᾽ ἄλλων,
οἵ γε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ᾽ ᾧ παιδὶ τόδ᾽ ἔξοχον ὤπασε 10) δῶρον,
ἀφνειὸν μήλοις πέρι πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε 11) διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος 12). οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις, αἵ τ᾽ ἔργα καταφθείρουσι νομήων,
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰεὶ ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ᾽ εἰς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι 13) τ᾽ ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ᾽ ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ᾽ ἕλικές τε· διηκόσιοί τε μὲν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ᾽ ἐπιβήτορες οἵ γ᾽ ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ᾽ αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο,
ἱεροὶ Ἠελίου 14) χροιὴν δ᾽ ἔσαν, ἠΰτε κύκνοι,
ἀργησταί· πᾶσιν δὲ μετέπρεπον 15) εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι 16) βόσκοντ᾽ ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ, ὧδ᾽ ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες 17).

1) Dor. für πίνειν. 2) Jon. für πίμπλημι, 3) ἐσάγω. 4) Jon. für ἐθεᾶτο v. θεάομαι. 5) ὁμαρτέω. 6) εἰσοράω. 7) φάσκω statt φημί. 8) ἔλπω. *) Augias übertraf nähmlich an Reichthum alle Könige Griechenlandes seiner Zeit. 9) für εἶναι. 10) ὀπάζω. 11) ὀφέλλω. 12) nähmlich ὄλβου, bis zum höchsten Reichthum. 13) Alles junge Vieh, das geboren wurde, war lebendig, und darunter waren größten Theiles Kühe. 14) wie z. B. die heiligen Herden des Apollo zu Apollonia in Jonien, die Herden der Sonne in Sicilien. 15) μεταπρέπω. 16) als heilige Stiere des Helios weideten sie allein. 17) γαυριάω.

καὶ ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προσγένοιατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο, βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,
πρῶτοί τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς [1] ἤεσαν ὀσμήν.
δεινὸν δὲ βρυχῶντο [2], φόνον λεύσσοντε προσώπῳ [3].
τῶν μέντε προφέρεσκε βίηφί τε [4] ἠδὲ σθένεϊ ᾧ,
ἠδ' ὑπεροπλίῃ, Φαέθων μέγας· ὅν ῥα βοτῆρες
ἀστέρι πάντες ἐΐσκον [5], ὅθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν [6], ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὅς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος,
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ Ἡρακλῆϊ,
χρίμψασθαι [7] ποτὶ πλευρὰ κάρη, στιβαρόν τε μέτωπον.
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο [8] χειρὶ παχείῃ
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
κλάσσε, [9] βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὦσεν [10] ὀπίσσω,
ὤμῳ ἐπιβρίσας· [11] ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς [12]
μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ, υἱός τε δαΐφρων
Φυλεὺς, οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν,
Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τὼ δ' εἰς ἄστυ, λιπόντε [13] κατ' αὐτόθι πίονας ἀγροὺς,
ἐστιχέτην, Φιλεύς τε, βίη θ' Ἡρακληείη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες, [14]
ἣ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο,
οὔτι λίην ἀρίσαμος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα·
τῇ [15] μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
Αὐγείεω φίλος υἱὸς, ἕθεν μετόπισθεν ἐόντα,
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν περὶ μῦθον ἀκούσας,
ὥσει περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος, ὡς νέος ἀκμὴν, [16]

1) nähml. τῶν θηρῶν. 2) βρυχάομαι. 3) statt ὄμμασι 4) paragogisch statt βίῃ Ion. für βίᾳ. Sieh Buttmann's Gramm. S. 102. 5) ἴσκω. 6) λάμπω. 7) χρίμπτομαι. 8) δράσσομαι. 9) κλάω. 10) ὠθέω. 11) ἐπιβρίθω, ἐπιβρίθειν wird sonst von den Kriegern gesagt, wenn sie auf die Gegner eindringen, um sie zurück zu werfen. 12) τανύω. 13) λείπω. 14) ἐξανύω. 15) d. i. τῇ λεπτῇ τρίβῳ, wo sie nicht neben einander gehen konnten, blieb Phyleus stehen. 16) statt ἀκμὴν τοῦ βίου, für ἥβη.

ἔνθαδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ, Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο,
ὅς δή τι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οὕνεκεν Ἀργείωντις, ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσε 1)
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας 2) ἀγροιώταις,
κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο 3) παρ' ἄλσος.
οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ Μυκήνην.
ὣς κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος. 4)
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι 5) Αἰγιαλήων, 6)
ἠὲ σέ. δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν κρατερὸν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν,
ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί,
εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν 7) ἔειπεν
οὑ'ξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός· ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες, 8)
ὅππως τ' εὐύδρου Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα 9) κνώδαλον εὕροις,
ἱμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθνος.
τῷ καὶ θαυμάζεσκον 10) ἀκούοντες τότε μῦθον.
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι 11) ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο,
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.
Ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε 12) κελεύθου
Φυλεὺς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
καί ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος·
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
Ὦ Αὐγηϊάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ, 13)
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας·
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου,

1) für ὤλεσε. 2) Ungeheuer. 3) Νεμέα ein Flecken in Argolis, in dessen Nähe der Hain des Zeus war. 4) Herakles stammt durch Amphithryo, Alkaios von Perseus ab. 5) τλῆμι. 6) Αἰγιαλεία. der alte Nahme von Achaia und Argos; deren Bewohner Αἰγιαλεῖς hiessen. 7) ἀκούω. 8) πέφνω. 9) Ἆπις, oder Ἀπία γαῖα, der Theil von Peloponnesos, welcher in der Folge Achaia, Argos, und Mykenae enthielt. 10) θαυμάζω. 11) ψεύδομαι. 12) ἐξερωέω, er tratt aus dem Wege. 13) ἀνέρομαι.

ὅππως ἐκράανθεν, 1) ἐπεὶ λελίησαι 2) ἀκέειν,
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων ἐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.
οἷον δ' ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἄνδρασι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα 3) Φορωνήεσσιν*) ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ Πισῆας, ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
λὶς ἄμοτον κεράϊζε· μάλιστα δὲ Βεμβινιάτας,
οἳ ἔθεν ἀγχίμολοι ναῖον, ἄτλητα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς· κτεῖναι δὲ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλών, κοίλην τε φαρέτραν,
ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην· 4) ἑτέρηφι 5) δὲ βάκτρον
εὐπαγές, αὐτόφλοιον, ἐπηρεφέος κοτίνοιο,
εὔμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
εὑρὼν, σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζης.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅπη λὶς ἦεν, ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν, στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ 6)
νευρειὴν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα·
πάντῃ δ' ὄσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον 7)
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι 8) πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ. καὶ οὐδ' ὅπῃ ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην, ἐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι·
ἐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην· 9)
ἀλλὰ κατὰ σταθμὲς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον, ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν, 10)
πρὶν ἰδέειν, ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι. 11)
ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν,
βεβρωκὼς 12) κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας

1) Böot. für ἐκρααάνθησαν v. κραιαίνω statt κραίνω. 2) für λελίλησαι, v. λιλέω. 3) μηνίω. *) Φορωνεῖς eben die, welche V. 174. Αἰγιαλεῖς heiſsen, und haben ihren Nahmen von Phoroneus, dem Sohne des Inachos, wie jene von Aigialeus, und die Καδμεῖοι von Kadmos ihren Nahmen. S. Herakles Schild. V. 13. 4) νέομαι. 5) für ἑτέρῃ. 6) στρεπτὴ κορώνη, ein kleines Häkelchen am Ende des Bogens, an welchem, wenn der Bogen gebraucht werden sollte, das andere Ende der Sehne befestiget wurde. 7) σκοπιάζω. 8) ἐσαθρέω. 9) ἔρομαι. 10) ἐρευνάω. 11) πειράομαι. 12) βιβρώσκω.

αὐχμηρὰς πεπάλακτο [1] φόνῳ, χαλεπόν τε πρόσωπον,
στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο [2] γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν ῥίῳ [3] ὑλήεντι, δεδεγμένος ἔνπόθ' ἵκοιτο.
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν [4]
ὀκρυόεν [5], χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
αὐτὰρ ὃ κρᾶτα δαφοινὸν [6] ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε [7]
θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν [8] ὀδόντας.
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰὸς,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
αὐερύειν [9]· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος [10] ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύῃσιν ἔλιξε [11]
κέρκον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· [12] πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν [13] ἔθειραι
σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον,
πάντοθεν εἰλυθέντος [14] ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν,
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
ὅρπηκας κάμπτῃσιν [15] ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
θάλψας [16] ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ [17] κύκλα δίφρῳ,
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησιν [18] ὑφ' ὁρμῇ·
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος [19] ἆλτο, [20]
μαιμώων χροὸς ἆσαι. [21] ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην, [22] καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην· [23]

1) Ion. παλάσσω. 2) περιλιχμάομαι. 3) auf welchem Herakles war. 4) ὀλισθαίνω. 5) ὀκρυόεις, ein rauher schneidender Stein. 6) das blutige Haupt. 7) ἐπαείρω. 8) ὑποδείκνυμι. 9) d. i. νευρήν. 10) περιγληνάομαι. 11) ἑλίσσω. 12) μνάομαι. 13) φρίσσω. 14) εἰλυω. 15) für κάμπτει. 16) θάλπω. 17) weil der δίφρος, oder der Wagensitz auf der Achse angebracht war. 18) πηδάω 19) für ἀθρόως. 20) synkopt. für ἥλατο, v. ἅλλομαι. 21) ἆτω für ἀάτω. 22) προσχέθομαι. 23) λώπη δίπλαξ, wenn der Faden im Weben doppelt genommen wird, nähml. bey den Kleidern für Reiche.

τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ [1] αὖον ἀείρας
ἤλασα κακκεφαλῆς· [2] διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα [3]
αὐτῷ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε, πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι,
ὑψόθεν ἐν γαίῃ· [4] καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη·
νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε, βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι παραιφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος, [5] πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνευθῆναι, [6]
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθάς, [7]
ῥίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην.
ἦγχον [8] δ' ἐγκρατέως, στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, [9] μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ [10] ὀνύχεσσι.
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον [11]
οὐραίους, ἐπιβάς· πλευρῇσί τε μηρ' ἐφύλασσον,
μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα [12] βραχίονας, ὀρθὸν ἀείρας
ἄπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαχεν [13] ᾅδης.
καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν [14]
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην·
ἀργαλέον· μάλα μόχθον· ἐπεὶ οὐκ ἔσκε [15] σιδήρῳ
τμητή, οὐδὲ λίθοις, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ. [16]
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀναρρήγνυσθαι ὀνύχεσσι.
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, [17] καὶ ἀμφεθέμην [18] μελέεσσιν,
ἕρκος [19] Ἐνυαλίου [20] ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη.
οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

1) für ὑπὲρ κόρσης. 2) καὶ ἐκ κεφαλῆς. 3) Att. für ἦξα v. ἀγνύω. 4) statt εἰς γαῖαν. 5) Ion. für νοησάμενος. 6) für ἀναπνευθῆναι, v. ἀμπνέω. 7) προφθάνω. 8) ἄγχω. 9) nähml. στάς. 10) ἀποδρύπτω. 11) πιέζω. 12) ἐκτανύω. 13) λάγχανω. 14) die Haut mit der zottigen Mähne. 15) Ion. für ἦν. 16) Die Wilden verfertigen ihre schneidenden Werkzeuge aus Stein oder hartem Holze. 17) ἀποδέρω. 18) ἀμφιτίθημι. 19) Herakles wollte künftighin die Löwenhaut statt des Schildes brauchen. 20) Ἐνυάλιος, der Kriegesgott, Mars, wie Ἐνυώ, die Kriegesgöttinn, Bellona.

4. Pandora.

Aus Hesiod. Werken und Tagen. 1. B. v. 50. — 106. V.

Κρύψε δὲ πῦρ. (Ζεὺς) τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάϊς Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος

ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν 1) Δία τερπικέραυνον,
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας; 2)
σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι, 3)
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες 4).
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥφαιςον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιςα
γαῖαν ὕδει 5) φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν 9) αὐδὴν
καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα εἴσκειν 6)
παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, 7) πολυδαίδαλον ἱςὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι 8) κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην,
καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν 9) κυνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε 10) διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο 11) Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε 12) κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε 13) δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ *)
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι ςέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε 14) Παλλὰς Ἀθήνη,
ἐν δ' ἄρα οἱ ςήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε, 15) Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε 16) θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε 17) τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηςῇσιν. 18)
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,

1) λανθάνω. 2) ἠπεροπεύω. 3) Ion. εἰμί. 4) ἀμφαγαπάω. 5) ὕδος, εος, Poet. für ὕδωρ. 6) Poet. für εἴκειν. 7) διδασκέω, für διδάσκω. 8) ἀμφιχέω. 9) ἐνθέμεν, Dor. für ἐνθεῖναι, v. ἐντίθημι. 10) ἀνώγω. 11) πείθομαι. 12) Ion. u. Poet. für ἔπλασε v. πλάσσω. 13) Ion. v. ζώννυμι. *) Suada, die Göttinn der Beredsamkeit. 14) ἐφαρμόζω. 15) Ion. für ἔτευξε, v. τεύχω. 16) Ion. für ἔθηκε, v. τίθημι. 17) ὀνομαίνω. 18) Ion. für ἀλφησταῖς.

ὡς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· ἐδ' Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσαθ' 1) ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
δέξαθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
αὐτὰρ ὁ δεξάμενος ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον 1) ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
νέσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, 2) πίθε μέγα πῶμ' ἀφελεῦσα 3)
ἐσκέδασ'· 4) ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο 5) κήδεα λυγρά,
μένη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
ἔνδον ἔμιμνε 6) πίθου ἐπὶ χείλεσιν, ἐδὲ θύραζε
ἐξέπτη, 7) πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχε βαλῇσι Διὸς νεφεληγεράταο.
ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπες ἀλάληται· 8)
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
νέσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι 9), κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο 10) μητιέτα Ζεύς.
οὕτως ὅτι πυ ἐςὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. 11)

1) φράζω. 1) Ion. u. Poet. für ἔζωον. 2) Ion. u. Poet. für χερσι. v. χείρ. 3) ἀφαιρέω. 4) σκεδάω. 5) μήδομαι. 6) μίμνω. 7) ἐξίπτημι. 8) ἀλάομαι. 9) φοιτάω. 10) ἐξαιρέομαι. 11) Synkopt. statt ἐξαλεύασθαι v. ἐξαλέω oder ἐξαλεύω.

5. Die vier Weltalter.

Aus Hesiod. Werken und Tagen. 1. B. v. 109. — 201. V.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι 1) θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι,
χρύσεον μὲν πρώτιςα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' ἐρανῷ ἐμβασίλευεν·
ὥςτε θεοὶ δ' ἔζωον, 2) ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος ἐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδος καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

1) γάω. 2) statt ἔζων v. ζάω.

τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
θνῆσκον 1) δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· 2) ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· κάρπον δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν. 3)
αὐτὰρ ἐπείκεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι, 4) πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον 5) ἔχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς, ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε 6), καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολώμενος 7) οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. 8)
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν 9), δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος
ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον 10), ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν·

1) statt ἔθνησκον. 2) δέμω, o. δάμνω. 3) für πολλοῖς. 4) ἕννυμι. 5) für βασίλειον. 6) Aeol. für ἡβήσαι, v. ἡβάω. 7) χολόω. 8) ὀπηδέω. 9) Dor. für μελιῶν. 10) ἐσθίω.

τοῖς δὲ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' ὐκ ἔσκε 1) σίδηρος.
καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες. 2)
βῆσαν 3) ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο·
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίασε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺς μὲν πόλεμόντε κακὸς ϗ φύλοπις αἰνὴ,
τὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ Καδμηΐδι γαίῃ
ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
τὺς τε καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο. 4)
ἔνθ' ἤτοι τὺς μὲν θανάτυ τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας 5)
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε 6) πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
τηλῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε· 7)
καὶ τοὶ μὲν ναίυσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι,*) παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς τῦ ἔτυς θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρυρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον 8) ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι,
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐςὶ σιδήρεον. ὐδὲ ποτ' ἦμαρ
παύσονται καμάτυ καὶ ὀϊζύος, ὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσυσι μερίμνας,
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται 9) ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δὲ ὀλέσει καὶ τῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γενόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν. 10)
οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ὐδέ τι παῖδες,
ὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,

1) Ion. für ἦ. 2) δέμω o. δάμνω. 3) Ion. für ἔβησαν, v. βαίνω. 4) Poet. für εὖ und Ion. für κόμου. 5) ὀπάζω. 6) καταναίω. 7) Ion. st. ἐνεβασίλευε, v. ἐμβασιλεύω. *) Von den seligen Inseln sieh Plinii L. 6. c. 23. 8) ὀφείλω, O! möchte ich doch nicht u. s. w. 9) μίγνυμι. 10) τελέθω.

οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ,
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μέν οἵγε
γηράντεσσι 1) τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν, 2)
χειροδίκαι, ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει· 3)
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν 4)
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσί, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται. 5)
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει, 6) στυγερώπης·
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον 7) προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

1) Poet. o. Ion. für γήρασι v. γηράω. 2) δίδωμι. 3) ἐξαλαπάζω. 4) ὕβριν für ὑβρίστην, wie scelus statt scelestus. 5) ὄμνυμι. 6) ὁμαρτέω. 7) εἶμι.

6. Der Kampf der Riesen.

Aus Hesiod. Theogonie v. 664—720. V.

Ὣς φάτ'· (Κόττος) ἐπῄνησαν 1) δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων 2)
μῦθον ἀκούσαντος· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον δ' ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕς τε Ζεὺς Ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
τῶν, ἑκατον μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο 3)
πᾶσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

1) ἐπαινέω. 2) Aeol. für ἐῶν. 3) ἀΐσσω.

Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο[1] φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν δὲ βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον[2]
ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε[3] πόντος ἀπείρων·
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν,[4] ἐπέστενε[5] δ' οὐρανὸς εὐρὺς
σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο[6] μακρὸς Ὄλυμπος
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων[7] τε κρατεράων. 7)
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,
κεκλομένων[8]· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο[9] φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε[10] συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο[11]
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες[12]
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
καιομένη· λάκε[13] δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη·
ἔζεε[14] δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε[15] θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄσπετος, ὄσσε δ' ἄμερδε[16] καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα[17] κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἴσατο[18] δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
πίλνατο·[19] τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,[20]
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·[21]
τόσσος δοῦπος ἔγεντο[22] θεῶν ἔριδι ξυνιόντων
σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δὲ ἰαχήν τ', ἐνοπήν τε

1) καρτύνω. 2) φαίνω. 3) Dor. περιηχέω. 4) σμαραγέω. 5) ἐπιστένω. 6) ἐτινάσσω. 7) Ion. für βολῶν. 8) κέκλομαι, o. κέλομαι. 9) πλῆμι. 10) στείχω. 11) πότεομαι. 12) Poet. v. εἰλυφάω. 13) Ion. für ἔλακε v. ληκέω o. λακέω 14) ζέω. 15) ἀμφέπω. 16) Ion. ἀμέρδω. 17) μαρμαίρω. 18) εἴδω. 19) πιλνάω. 20) Att. für ὤρει v. ὄρω. 21) ἐξερείπω. 22) st. ἐγένετο.

ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο 1) ἔργων.
ἐκλίνθη 2) δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας ςιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον 3) ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν 4) βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν 3), καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν 5),
νικήσαντες 6) χερσὶν, ὑπερθύμυς περ ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ὐρανὸς ἔς' ἀπὸ γαίης.

1) ἀναφαίνομαι. 2) κλίνω. 3) Ion. 4) σκιάζω. 5) δέω. 6) νικάω.

7. Beschreibung der Unterwelt.

Aus Hesiod. Theogonie. v. 726. — 817. V.

Τὸν περὶ *) χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται 1) ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριςοιχεὶ κέχυται 2) περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται 3), βύλῃσι Διὸς νεφεληγερέταο.
χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
τοῖς ὐκ ἐξιτόν ἐςι· πύλας δὲ ἐπέθηκε Ποσειδῶν
χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιςοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
ἐνθάδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
πόντυ τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ὐρανῦ ἀςερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν, 4)
ἀργαλέ', εὐρώεντα τάτε ςυγέυσι θεοί περ·
χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο·
ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη

*) d. i. Τάρταρον. 1) ἐλαύνω. 2) χύω. 3) Ion. für κεκρυμμένοι κρύπτω. εἰσί, v. 4) Ion. für εἰσίν.

ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
ἕστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα 1) κυανέῃσι.
τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηὼς 2), κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅτι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἆμφις ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, 3) ἡ δὲ θύραζεν
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει· 4)
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' 5) ἂν ἵκηται.
ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα.
ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐρανὸν εἰσανιὼν 6), οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται 7) καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν 8)
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισιν θεοῖσιν.
ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν· 9) δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
νηλειὴς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν.
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ 10) πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
ἐνθάδε ναιετάει 11) στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι
δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει

1) καλυπτώ. 2) Ion. für ἑστηκὼς, v. ἵστημι. 3) καταβαίνω. 4) ἐέργω für εἴργω. 5) d. i. ἕως ἄν. 6) εἰσάνειμι. 7. für ἀναστρέφεται. 8) Ion. für λάβῃ v. λαμβάνω. 9) Poet. v. ἵστημι. 10) ἐάω. 11) ναιετάω.

μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφὲ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς ὐρανὸν ἐςήρικται. 1)
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις,
ἀγγελίῃ πωλεῖται 2) ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὁππότ' ἔρις ἢ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται. 3)
καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται 4) ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τ' Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι 5)
τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱερῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδαςαι· 6)
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος 7) εἰς ἅλα πίπτει,
ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας 8) ἐπομόσσῃ 9)
ἀθανάτων, οἳ ἔχεσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπυ,
κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον 10) εἰς ἐνιαυτόν·
ὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευςος καὶ ἄναυδος
ςρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
ἄλλος δ' ἐξ ἄλλυ δέχεται χαλεπώτατος ἆθλος.
ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται 11) αἰὲν ἐόντων
ὐδέ ποτ' ἐς βυλὴν ἐπιμίσγεται 12), ὐδ' ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχυσι.
τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταςυφέλυ διὰ χώρυ.
ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρυ ἠερόεντος,
πόντυ τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ὐρανῦ ἀςερόεντος,
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε ςυγέυσι θεοί περ·
ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος ὐδὸς,
ἀςεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς, 13)

1) ςηρίζω. 2) Poet. für πολεῖται v. πολέω. 3) ὄρομαι. 4) ψεύδομαι. 5) ἐνέγκω. 6) δαίζομαι. 7) εἰλίττω. 8) ἀπολείπω. 9) ἐπόμνυμι. 10) τελέω. 11) ἀπομείρομαι. 12) ἐπιμίσγω für — μίγνυμι. 13) Att. statt ἠρὼς, v. ἄρω.

αὐτοφυής. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο·
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης.

IV.

I d y l l e n.

A. T h e o k r i t o s *).

1. Θύρσις ἢ Ὠδή.

Ε ἰ δ ύ λ λ ι ο ν α'.

Θύρσις ποιμὴν, καὶ Αἰπόλος.

Θυρσ. Ἁδύ 1) τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα, 2) ἃ 3) ποτὶ ταῖς παγαῖσι 4) μελίσδεται· 5) ἁδὺ δὲ καὶ τὸ 6) συρίσδες. 7) μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ. 8) αἴκα 9) τῆνος 10) ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ· 11)

*) Diese und die beyden folgenden Idyllen des Theokritos sind im Dorischen Dialekte geschrieben; in diesem wird gewöhnlich α in η, das zusammengezogene α hingegen in η verwandelt, z. B. ὁρῇς für ὁρᾷς, ὅρη für ὅραε; ου in ευ, z. B. σεῦ u. τεῦ für σοῦ, oder auch in οι, z. B. τύπτοισα, Μοῖσα, für τύπτουσα, Μοῦσα, und in ω, z. B. λογω, τως, Μῶσα, f. λόγου, τοὺς, Μοῦσα. ζ wird in σδ aufgelös't, z. B. κωμάσδω f. κωμάζω. Im Futuro I. geht σ oft in ξ über, und die Endsylbe wird circumflectirt z. B. καθιξῶ für καθίσω, und daher im Fut. I. Med. κεισεῦμαι, st. κείσομαι, πευσεῖσθε st. πεύσεσθε, ἐσσεῖται st. ἔσσεται. Die erste Person des Plural. im Activo endiget sich auf μες, z. B. τύπτομες st. τύπτομεν; die 3. plural. in ντι, z. B. καλέοντι f. καλέουσι, φαντί f. φασί. Eigenthümlich sind diesem Dialekte auch diese Formen z. B. τῆνος für ἐκεῖνος, τηνῶθε f. ἐκεῖθεν; ὅκα, πόκα und τόκα st. ὅτε, πότε und τότε, αἰ st. εἰ; ποτὶ st. πρός. 1) Dor. für ἡδύ. 2) für ἐκείνη. 3) für ἥ. 4) für πηγαῖσι, nähmlich οὖσα 5) für μελίζεται. 6) für σύ. 7) für συρίζεις. 8) ἀποφέρῃ. 9) Dor. für εἰκέν, 10) für ἐκεῖνος, 11) für λήψῃ.

Ξεν. Παύσασθ', ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι 1) πλατειάσδοισαι 2) ἅπαντα.
Γοργ. Μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος 3) ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις,
ὡς εἰδῇς ϗ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς ϗ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες,
δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
Πραξ. Μὴ φυῇ, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν 4) ἑνός· οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 5)
Γοργ. Σίγα Πραξινόα, μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
ἁ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις ἀοιδὸς,
ἅτις ϗ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστευσε 6),
φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
δέσποιν', ἃ Γολγώς τε ϗ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίσδοισ' Ἀφροδίτα,
οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὧραι,
βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν, ἀεί τι φοροῖσαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποιήσας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα 7) γυναικός.
τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε ϗ πολύναε,
ἁ Βερενικεία θυγάτηρ, Ἑλένᾳ εἰκυῖα,
Ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι 8) ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις· Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα·
εἴδατά θ', ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ·
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ ϗ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοισαι ἀνήθῳ
δέδμανθ' 9)· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται 10) Ἔρωτες,

1) Dor. f. ἐκκναισοῦσι. 2) πλατειάζω. 3) πάομαι. 4) πλήν. 5) ἀπομάττω. 6) ἀριστεύω. Dor. f. φθέγξεται. v. φθέγγομαι. 7) ἀποστάζω. 8) φυλάσσω. 9) δέμω. 10) ὑπερποτάομαι.

καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται 1) ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἔντοσθεν δὲ γυνά τις, θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι· πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' 2) ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς·
ἄλλοκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται 3) ἄνδρα γελεῦσα 4),
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες 5) ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς·
φαίης κεν γυίων νιν *) ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
ὧδέ 6) οἱ ᾠδήκαντι 7) κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
καὶ πολιῷ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας 8).
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος,
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δέ μιν δύ' ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῇ, σινομένα 9) τὰν τρώξιμον· ἃ δ' ἐπὶ πήραν,
πάντα δόλον τεύχοισα 10), τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν 11)
φατί, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων 12). μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον 13), ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ 14).
παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,
αἰολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ **) θυμὸν ἀτύξαι. 15)
τῶ 16) μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγα τ' ἔδωκα
ὦνον, καὶ τυρόεντα 17) μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὐδ' ἔτι πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν 18),
αἴ κέν μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.

1) εἱλέω. 2) Poet. νεικέω. 3) Dor. für προσδέρκεται, v. προσδέρκομαι. 4) für γελάουσα, v. γελάω. 5) κυλοιδιάω. *) st. κατὰ τόσον σθένος, ὅσον γυίων ἐστί, d. i. mit der ganzen Kraft seiner Glieder. 6) Poet. für οὕτως. 7) für ᾠδήκασι v. οἰδέω. 8) für ἥβης. 9) für σινομένη, v. σίνω. 10) für τεύχουσα. 11) ἀνίημι, 12) für ἐφαρμόζων. 13) für τόσον. 14) für γηθεῖ. **) f. σέ. 15) ἀτύζω. 16) statt τοῦ, d. i. ἀντὶ τούτου. 17) d. i. ἄρτον. 18) für ἀρεσαίμην v. ἀρέσκω.

κὖ τοίτι[1] φθονέω· πόταγ'[2], ὦ 'γαθέ[3]· τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔτι πω εἰς 'Αΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα[4] φυλαξεῖς.
Θυρσ. Ἄρχετε βωκολικᾶς Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὅδ' ὡξ[5] Αἴτνας, κ' Θύρσιδος ἁδ' ἁ φωνά[6].
πᾷ πόκ'[7] ἄρ' ἦθ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο[8]; πᾷ πόκα νύμφαι;
ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω.
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν[9] θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο[10],
τῆνον χὼ 'κ[11] δρυμοῖο λέων ἀἰέκλαυσε[12] θάνοντα.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι κ' πόρτιες ὠδύραντο[13].
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθ' Ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος εἶπε δέ· Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος, ὦ 'γαθὲ τόσσον ἔρασαι;
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον[14] τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον.
πάντες ἀνηρώτευν[15], τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίαπος,
κἤφα[16]· Δάφνι τάλαν, τί τυ τάκεαι; ἁ δέ τε κώρα
πᾶσαν ἀνὰ κράναν, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται[17],
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζατοῖσ'[18]· ἁ δυσερώς τις ἄγαν κ' ἀμήχανος ἐσσί[19].
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῇς[20] τὰς παρθένος, οἷα γελεῦντι,
τάκεαι ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ'[21] ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, κ' ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα[22] κ' Κύπρις γελάοισα
λάθρη μὲν γελάοισα, βάρυν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα[23]

1) καὶ οὐ. 2) πρόσαγε. 3) ὦ ἀγαθέ. 4) v. dem Sicil. ἐκλελάθω. 5) für ὁ ἐξ. 6) d. i. ἥδε ἡ φωνή. 7) für πῶ πότε. 8) τήκομαι. 9) Dor. für μήν. 10) ὠρύω. 11) statt κ' ὁ ἐκ. 12) ἀνακλαίω. 13) ὀδύρομαι. 14) für ἦλθον βῶται o. βωκόλοι. 15) ἀνερωτάω. 16) für καὶ ἔφη. 17) schwebt. 18) für ζητοῦσα. 19) für εἶ. 20) für εἰσορᾷς. 21) für προσελέξατο, v. προσλέγω. 22) statt ἡδέως. 23) ἀνέχω.

κῆπε [1]. τὺ τὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο [2]) Δάφνι, λυγίξειν [3]);
ἆρ' ὦκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο. Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμέσσατα, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής
ἤδε γὰρ φράσδει πάνθ', ἅλιον ἄμμι δεδύκειν [4])
Δάφνις κεῖν [5]), ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος—*) ἕρπε ποτ' Ἴδαν,
ἕρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τηνεὶ [6]) δρύες, ὧδε κύπειρος,
ὧδε καλὸν βομβεῦντι [7]) ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χ' Ὤδωνις [8]), ἐπεὶ ϗ μάλα νομεύει,
καὶ πτῶκας βάλλει, ϗ θηρία τἆλλα διώκει.
Ἄρχεται βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως στάσῃ Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
Ἄρχεται βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φώλαδες ἄρκτοι,
χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις ὠκέτ' ἀν' ὕλαν,
ὠκέτ' ἀνὰ δρυμώς, ὠκ ἄλσεα· χαίρ' Ἀρέθοισα,
καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε [9]) καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ [10]).
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων **),
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως ϗ πόρτιας ὧδε ποτίσδων [11]).
Ἄρχετε βωκολικᾶς, μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ Πὰν, Πὰν, εἴτ' [12]) ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε [12]) τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον· ἔνθ' [13]) ἐπὶ νᾶσον [14])
τὰν Σικελὰν, Ἑλίκας δὲ λίπε Ῥίον [15]), αἰπύ τε σᾶμα [16])
τῆνο [17]) Λυκαονίδαο, τὸ ϗ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
Λήγετε βωκολικᾶς, μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.

1) Dor. für καὶ εἶπε. 2) κατεύχομαι. 3) für λυγίσειν, v. λυγίζω. 4) Poet. δεδύκω, v. δύω. 5) für καὶ ἐν. *) Geh hin zum Ida, wo der Hirt, d. i. Anchises, die Kypris gefunden haben soll. 6) für ἐκεῖ. 7) für βομβοῦσι, v. βομβέω. 8) für καὶ ὁ Ἄδωνις. 9) χέω. 10) Θύμβρις, viell. ein Berg in Sicilien. **) Vergl. Virg. Ecl. V. 43. 11) für ποτίζων. 12) εἴτε-εἴτε entweder-oder, 13) für ἐλθέ. 14) für νῆσον. 15) Das Vorgebirg an der Peloponn. Küste, wo Helike lag. 16) für σῆμα. 17) für ἐκεῖνο.

ἔνθ' ὦναξ [1]), καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος [2]) ἑλικτάν.
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ᾅδαν ἕλκομαι ἤδη.
Λήγετε βωκολικᾶς, μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
νῦν ἴα [3]) μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι·
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι [4]).
πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι [5]).
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὼς κύνας ὥλαφος [6]) ἕλκοι,
κὴξ [7]), ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο [8]).
Λήγετε βωκολικᾶς, μῶσαι, ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
χὠ [9]) μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι [10])· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ Μοιρᾶν. χὠ Δάφνις ἔβα ῥόον [11]), ἔκλυσε δίνα
τὸν μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
Λήγετε βωκολικᾶς, μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς μιν ἀμέλξας,
σπείσω [12]) ταῖς μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι,
χαίρετ' ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.

Αἰπολ. Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πλῆρές τοι σχαδόνων· καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα [13]) τρώγοις
ἁδεῖαν. τέττιγος ἐπεὶ τύ γα φέρτερον ᾄδεις.
ἠνίδε τοι [14]) τὸ δέπας, θᾶσαι [15]), φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει· [16]).
ὡρᾶν πεπλύσθαί νιν [17]) ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς [18]).
ὧδ' ἴθι [19]), Κισσαίθα [20]). τὺ δ' ἄμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.

1) für ὦ ἄναξ. 2) am Mundstück. 3) ἴον. 4) für κομῆσαι, v. κομάω. 5) φέρω. 6) für ὁ ἔλαφος. 7) καὶ ἐξ. 8) für γηρύσαιντο, v. γηρύω. 9) καὶ ὁ. 10) ἀνορθόω. 11) d. i. Acheron. 12) σπένδω. 13) für αἰγιλίδα ἰσχάδα. 14) Dor. für ἤνιδε o. ἰδού. 15) von dem alten θάω für θεάομαι. 16) ὄζω. 17) v. πλύω, statt πλύνω. 18) für δοκήσει, v. δοκέω. 19) εἶμι. 20) der Nahme der Ziege.

---

2. Νομεῖς.

Εἰδύλλιον δ'. *)

Βάττος καὶ Κορύδων.

Βάττος. Εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα;
Κορύδων. Οὔκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκεν [1]) δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε.

*) Vergl. Virg. Ecl. III. 1. etc. 1) Dor. für βόσκειν.

Βάτ. Ἦ πά ψε 1) κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἄμελγες 2);
Κορ. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι 2) τὰ μόσχια, κἤμὲ 3) φυλάσσει.
Βάτ. Ὠὐτὸς 4) δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν;
Κορ. Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων 5).
Βάτ. Καὶ ποκα τῆνος ἔλαιον 6) ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη 7);
Κορ. Φαντί 8) νιν Ἡρακλῆϊ βίην ϗ κάρτος ἐρίσδεν.
Βάτ. Κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
Κορ. Κᾤχετ' 9) ἔχων σκαπάναν τε ϗ εἴκατι τουτόθε μᾶλα 10).
Βατ. Πείσαι τοι 11) Μίλων, ϗ τὼς λύκος 12) αὐτίκα λυσσῆν.
Κορ. Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι 13).
Βάτ. Δειλαῖαί γ' αὗται, τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
Κορ. Ἦ μὰν δειλαῖαί γε, ϗ οὐκέτι λῶντι 14) νεμέσθαι.
Βάτ. Τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
Τὠστέα 15). μὴ πρῴκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ;
Κορ. Οὐ Δᾶν 16). ἄλλοκα μέν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι·
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
Βάτ. Λεπτὸς μὰν χὡ ταῦρος ὁ πύρριχος 17)· εἴθε λάχοιεν 18)
τοὶ τῶ Λαμπριάδα ταὶ δαμόται 19), ὄκκα θύωντι
τᾷ Ἥρᾳ, τοιόνδε. κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος 19).
Κορ. Καὶ μὰν ἐς τὸ Μάλιμνον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον· ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος, ϗ κνύζα, ϗ εὐώδης μελίτεια.
Βάτ. Φεῦ, φεῦ. βασεῦνται 20) ϗ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων,
εἰς Ἀΐδαν, ὄκα ϗ τὺ κακᾶς ἠράσσαο 21) νίκας.
χἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποτ' ἔπαξας 22).
Κορ. Οὐ τήνα γ', οὐ νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων,

1) für σφέ. 2) für ὑφίησι v. ὑφίημι. Miethlinge pflegten in Abwesenheit ihres Herrn die Ziegen auszumelken; vergl. Virg. III. Ecl. 5. 3) καὶ ἐμέ. 4) für ὁ αὐτός. 5) Milon hat ihn mit sich zu den Olympischen Spielen genommen. 6) womit nähmlich die Kämpfer gesalbet wurden. 7) Dor. und Att. statt ὄπωπει, v. ὄπτομαι. 8) für φασί. 9) ϗ ᾤχετο. 10) Wer nach Pisa ging um sich daselbst um den Preis zu bewerben, mufste sich vorher 30 Tage mit dem Karste üben; daher nimmt Aigon 20 Schafe zur Zehrung mit, und der Karst war sein Kämpferzeichen. 11) πείθω. 12) für λύκους. 13) für ποθοῦσι, v. ποθέω. 14) für λῶσι v. λάω. 15) τὰ ὀρέα. 16) für τὴν Γῆν. 17) Aeol. statt. πυρρός. 18) λαγχάνω. 19) δημότης, δῆμος. 20) für βήσονται, v. βαίνω. 21) Jon. und Dor. für ἠράσω, v. ἐράω. 22) Dor. πήγνυμι.

δῶρον ἐμίν νιν 1) ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
κἦυ 2) μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρέομαι 3), εὖ δὲ τὰ Πύῤῥω.
αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος·
καὶ τὸ ποταῶον τὸ Λακίνιον, ᾧπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο 4) μάσδας·
τηνεὶ ϗ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας 5)
τᾶς ὁπλᾶς *), κἤδωκ' 6) Ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάϋσαν 7), χὡ βωκόλος ἐξεγέλασσεν.
Βάτ. Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεθ'. 8) ὅσον αἶγες ἐμὶν 9) φίλαι, ὅσον ἀπέσβας 10).
αἲ αἲ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει 11).
Κορ. Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιςοι δὲ θάνοντες.
χὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
Βάτ. Θαρσέω· βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία. τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θάλλον τρώγοντι 12), τὰ δύσσοα. σίτθ' ὁ λέπαργος.
Κορ. Σίτθ' 13) ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσακούεις;
ἡξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει 14) τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν, ἅδε ποθέρπει 15).
αἴθ' ἦς μοι ῥοικὸν τὸ λαγώβολον, ὥς τυ 16) πατάξω.
Βάτ. Θᾶσαί μ' ὦ Κορύδων ποττῶ 17) Διός. ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς δὲ βαθεῖαι
ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί 18). κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο·
ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος 19). ἦ ῥά γε λεύσσεις;
Κορ. Ναί, ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν, ἅδε ϗ αὐτά.
Βάτ. Ὁσσίχον ἐςὶ τὸ τύμμα, ϗ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει 20).
Κορ. Εἰς ὄρος ὄκχ' 21) ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο, Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε ϗ ἀσπάλαθοι κομόωντι 22).
Βάτ. Εἶπ' ἄγ' ὦ 'νθρωπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ σατυρίσκοις
ἐγγύθεν, ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει 23).

1) für ἐμοὶ αὐτήν. 2) καὶ εὖ. 3) Dor. für ἀνακρούομαι. 4) καταδαίομαι. 5) Dor. für πιάσας, v. πιάζω. *) ἆγε für ἦγε τᾶς ὁπλᾶς statt ἐκ τᾶς ὁπλᾶς. 6) καὶ ἔδωκε. 7) ἀναΰω. 8) Dor. für λησόμεθα, v. λανθάνω. 9) Dor. für ἐμοί. 10) Dor. für ἀπέσβης, v. ἀποσβέννυμι. 11) λαγχάνω, von dem ungebräuchl. λέγχω. 12) Dor. für τρώγουσι. 13) für σίττα, ein Ruf der Hirten, womit sie die Herde zum schnell Laufen anzulocken pflegten. 14) ἄπειμι. 15) προσέρπω. 16) Dor. f. σέ. 17) Dor. ποτὶ τῶ für πρὸς τοῦ. 18) Dor. εἰσί. 19) Jon. und Dor. für χασμώμενος. 20) δαμάζει. 21) ὄκκα für ὅτε. 22) für κομῶσι. 23) für ἐρίζει.

3. Συρακούσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι.

Εἰδύλλιον ιε΄.

Γοργὼ, Εὐνόη, Πραξινόη, Γραῦς, Ξένος.

Γοργώ. Ἔνδοι[2] Πραξινόα; Εὐν. Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ[1];
ἔνδοι[2].
Πραξ. Θαῦμ᾽ ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾷ.
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. Γοργ. Ἔχει κάλλιστα. Πραξ.
Καθίζευ.
Γοργ. Ὢ τᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς[3]· μόλις ὔμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
παντᾷ κρηπῖδες, παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἁ δ᾽ ὁδὸς ἄτρυτος, τὺ δ᾽ ἑκαστοτέρω ἐμ᾽ ἀποικεῖς.
Πραξ. Ταῦθ᾽ ὁ πάραρος τῆνος ἐπ᾽ ἔσχατα γῆς ἔλαβεν ἐνθὼν[4]
ἰλεὸν, οὐκ οἴκησιν· ὅπως μὴ γείτονες ὦμες[5]
ἀλλάλαις, ποτ᾽ ἔριν[6] φθονερὸν κακὸν αἰὲν ὁμοῖο.
Γοργ. Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα Δίνωνα, τοιαῦτα,
τῶ μικκῶ παρεόντος· ὅρη[7], γύναι, ὡς ποθορῇ[8] τύ.
Πραξ. Θαρσεῖ Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος, οὐ λέγω ἀπφῦν.
Γοργ. Αἰσθάνεται τὸ βρέφος· ναὶ τὰν πότνιαν*), καλὸς ἀπφῦς.
Πραξ. Ἀπφῦς μὲν μῆνος πρώαν, λέγομες πρώαν θὴν
πάντα, νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων[9],
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
Γοργ. Χὡμὸς[10] ταὐτά γ᾽[11] ἔχει, φθόρος ἀργυρίου, Διοκλείδας·
ἑπτὰ δραχμῶν, κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
πέντε πόκως ἔλαβ᾽ ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος, ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ.
ἀλλ᾽ ἴθι, τὠμπέχονον[12] καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ[13].
βᾶμες[14], τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
θασόμεναι[15] τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμῆν[16] τὰν βασίλισσαν. Πραξ. Ἐν ὀλβίω[17]
ὄλβια πάντα.

1) d. i. ὡς διὰ πολλῶ χρόνω ἦλθες; 2) Dor. für. ἔνδον. 3) Dor. für ψυχῆς. 4) für ἐλθών. 5) für ὦμεν v. εἰμί. 6) nähmlich βαίνει, er zankt immer mit mir. 7) für ὅρας. 8) προσοράει σέ. *) nähmlich Περσεφόνειαν. 9) ἀγοράζων. 10) καὶ ἐμός. d. i. ἀνήρ. 11) τὰ αὐτά γε. 12) τὸ ἀμπέχονον. 13) Dor. st. λάζου, v. λάζομαι. 14) für βῶμεν v. βαίνω. 15) für θεασόμεναι. 16) für κοσμεῖν, v. κοσμέω. 17) d. i. ἐν ὀλβίῳ οἴκῳ.

Ξεν. Παύσασθ', ὦ δύςανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι [1]) πλατειάσδοισαι [2]) ἅπαντα.
Γοργ. Μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τὶν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος [3]) ἐπίτασσε. Συρακουσίαις ἐπιτάσσεις,
ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιςὶ λαλεῦμες,
δωρίσδεν δ' ἔξεςι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
Πραξ. Μὴ φυῇ, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν [4]) ἑνός· οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. [5])
Γοργ. Σίγα Πραξινόα, μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
ἁ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις ἀοιδὸς,
ἅτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίςευσε [6]),
φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίσδοισ' Ἀφροδίτα,
οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὧραι,
βάρδιςαι μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν, ἀεί τι φοροῖσαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποιήσας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς ςῆθος ἀποςάξασα [7]) γυναικός.
τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
ἁ Βερενικεία θυγάτηρ, Ἑλένᾳ εἰκυῖα,
Ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι [8]) ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις· Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαςρα·
εἴδατά θ', ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πονέονται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ·
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἑρπετὰ τᾶδε πάρεςι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοισαι ἀνήθῳ
δέδμανθ' [9])· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται [10]) Ἔρωτες,

1) Dor. f. ἐκκναισοῦσι. 2) πλατειάζω. 3) πάομαι. 4) πλήν. 5) ἀπομάττω. 6) ἀριςεύω. Dor. f. φθέγξεται. v. φθέγγομαι. 7) ἀποςάζω. 8) φυλάσσω. 9) δέμω. 10) ὑπερποτάομαι.

Γοργ. Θαρσεῖ, Πραξινόα· ἢ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν.
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. Πραξ. Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον ἢ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιςα δεδοίκω 1)
ἐκ παιδός· σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιῤῥεῖ!
Γοργ. Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ; Γραῦς. Ἐγὼν, ὦ τέκνα. Γοργ. Παρενθεῖν 2)
εὐμαρές; Γρ. Εἰς Τροίην πειρώμενει ἦνθον Ἀχαιοί.
καλλίςα 3) παίδων, πείρα θὴν πάντα τελεῖται.
Γοργ. Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα 4)
πάντα γυναῖκες ἴαντι 5), ἢ ὡς Ζεὺς ἀγαγεθ' Ἥρην.
θᾶσαι 6), Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.
Πραξ. Θεσπέσιος. Γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι. λάβε ἢ τὺ,
εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾷ, μή τυ πλανηθῇς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμῶν 7).
ὤμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίςριον ἤδη
ἔσχιςαι 8) Γοργοῖ· ποττῶ Διὸς, εἴτι γένοιο
εὐδαίμων, ὤνθρωπε 9), φυλάσσεο τὠμπέχονον μευ.
Ξενος. Οὐκ ἐπ' ἐμὶν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι. Πραξ. Ἀθρόος ὄχλος.
ὤθευνθ' 10), ὥσπερ ὗες. Ξεν. Θαρσεῖ γύναι. ἐν καλῷ εἰμές 11).
Πραξ. Κεὶς ὥρας κἤπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης,
ἄμμε 12) περιςέλλων· χρηςῶ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός.
θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ', ὦ δειλὰ τὺ, βιάζευ 13).
κάλλις'. ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
Γοργ. Πραξινόα, πόταγ' ὧδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λέπτα ἢ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονόματα φασεῖς.
Πραξ. Πότνι' Ἀθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν 14) ἔριθοι;
ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν;
ὡς ἔτυμ' ἑςήκαντι, ἢ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι 15);
ἔμψυχ', ϐκ ἐνυφαντά. σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος.
αὐτὰς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῶ, πρᾶτον ἴϐλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων
ὁ τριφίλατος Ἄδωνις, ὁ κὴν Ἀχέροντι φιλεῖται.
[illegible]

1) Dor. v. δέδοικα, δείδω. 2) παρελθεῖν. 3) im Dual. 4) θεσπίζω. 5) ἴσασι. 6) v. θάομαι statt θεάομαι. 7) ἡμῶν, d. i. halt dich fest an uns. 8) σχίζω. 9) ὦ ἄνθρωπε. 10) ὠθῦσι. 11) für ἐσμέν. 12) für νῶι. 13) βιάζομαι. 14) πονέω. 15) ἐνδινέω.

Ξεν. Παύσασθ', ὦ δύςανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι[1] πλατειάσδοισαι[2] ἅπαντα.
Γοργ. Μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος[3] ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις,
ὡς εἰδῇς ϗ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς ϗ Βελλεροφῶν. Πελοποννασιςὶ λαλεῦμες,
δωρίσδεν δ' ἔξεςι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
Πραξ. Μὴ φυῇ, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν[4] ἑνός· οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.[5]
Γοργ. Σίγα Πραξινόα, μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
ἁ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις ἀοιδὸς,
ἅτις ϗ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίςευσε[6],
φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
δέσποιν', ἃ Γολγώς τε ϗ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίσδοισ' Ἀφροδίτα,
οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὧραι,
βάρδιςαι μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν, ἀεί τι φοροῖσαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποιήσας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς ςῆθος ἀποςάξασα[7] γυναικός.
τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε ϗ πολύναε,
ἁ Βερενικεία θυγάτηρ, Ἑλένᾳ εἰκυῖα,
Ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι[8] ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις· Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαςρα·
εἴδατά θ', ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ·
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ ϗ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεςι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοισαι ἀνήθῳ
δέδμανθ'[9]· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτῶνται[10] Ἔρωτες,

1) Dor. f. ἐκκναισοῦσι. 2) πλατειάζω. 3) πάομαι. 4) πλήν. 5) ἀπομάττω. 6) ἀριςεύω. Dor. f. φθέγξεται. v. φθέγγομαι. 7) ἀποςάζω. 8) φυλάσσω. 9) δέμω. 10) ὑπερποτάομαι.

οἷοι ἀηδονιῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων,
πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζου,
ὦ ἔβενος, ὦ χρυσὸς, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
αἰετὼ, οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διῒ παῖδα φέροντες.
πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω *) μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ Μίλατος [1]) ἐρεῖ, χὠ τὰν Σαμίαν [2]) καταβόσκων.
ἔςρωται [3]) κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις,
ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
ὠ κεντεῖ τὸ φίλαμ'. ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά.
νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἄνδρα,
ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες [4]) ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα.
λύσασαι δὲ κόμαν, ϗ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι [5]),
ςήθεσι φαινομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
Ἕρπεις, ὦ φίλ' Ἄδωνι, ϗ ἐνθάδε κ' εἰς Ἀχέροντα,
ἡμιθέων, ὡς φαντὶ, μονώτατος· ὀτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ' [6]), ὀτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
ὀθ' Ἕκτωρ, Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων,
ὠ Πατροκλῆς, ὠ Πύῤῥος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
ὀθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι, ϗ Δευκαλίωνες,
ὠ Πελοπηιάδαι τε, ϗ Ἄργεος ἄκρα, Πελασγοί.
Ἵλαθι [7]) νῦν, φίλ' Ἄδωνι, ϗ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις [8]).
ϗ νῦν ἦνθες, Ἄδωνι, ϗ, ὄκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἡξεῖς [9]).
Γοργ. Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον· ἁ θήλεια
ὄλβια ὅσσα ἴσατι [10]) πανόλβια ὡς γλυκύφωνος!
ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριςος Διοκλείδας.
χὠ ’νὴρ [11]) ὄξος ἅπαν· πεινᾶντί γε [12]) μηδὲ ποτένθῃς [13]).
χαῖρε Ἄδων' ἀγαπητὲ, ϗ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

*) d. i. τῶ κλιντῆρος. 1) Kaufleute von Miletos, welche nach Alexandria kamen, um ihre Wolle und ihre Tepiche daselbst zu verkaufen. 2) ςρώννυμι. 3) φέρω. 4) ἀνίημι. 5) πάσχω. 6) ἵλημι. 7) εὐθυμέω. 8) ἥκω. 9) ἴσημι. 10) ϗ ὁ ἀνήρ. 11) πεινάω. 12) προσ-
έλθῃς.

B. Bion.

1. Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς Ἄδωνις, ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι, Κύπρι, κάθευδε·
ἔγρεο 1) δειλαία, κυανοςόλε 2), καὶ πλατάγησον 3)
ςάθεα, ϗ λέγε πᾶσιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
  Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεὶς, ϗ Κύπριν ἀνιᾷ 4)
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται 5) αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ 6),
ϗ τὸ ῥόδον φεύγει τὰ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ 7)
θνάσκει ϗ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει 8).
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ ὐ ζώοντος ἀρέσκει·
ἀλλ' ὐκ οἶδεν Ἄδωνις, ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν 9).
  Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
ἄγριον, ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις·
μεῖζον δ' ἁ Κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος,
κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι 10) κύνες ὠρύσαντο,
καὶ νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἁ δ' Ἀφροδίτα,
λυσαμένα πλοκαμῖδας, ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται
πενθαλέα, νήπλεκτος 11), ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νιν
ἐρχομέναν κείροντι 12), ϗ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
ὀξὺ δὲ κωκύοισα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται,
ἀσσύριον βοόωσα 13) πόσιν, ϗ παῖδα καλεῦσα.
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο 14),
ςάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο· οἱ δ' ὑπομάζοι
χιόνεοι τοπάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο 15).
  Αἶ, αἶ 16) τὰν Κυθέρειαν, ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

1) Att. und Jon. statt ἐγείρυ, v. ἔγρομαι, statt ἐγείρομαι. 2) zum Zeichen der Trauer. 3) πλαταγέω. 4) ἀνιάω. 5) εἴβομαι. 6) ναρκάω. 7) ἐκείνῳ. 8) ἀφίημι. 9) φιλέω. 10) seine. 11) Jon. statt ἄπλεκτος. 12) für κείρυσι. 13) βοάω. 14) αἰωρέομαι. 15) glänzten. 16) der gewöhnliche Trauer Ausruf der Frauen bey den Adonis-Festen.

ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν 1) Ἄδωνις·
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδος αἲ, αἴ.
ὤρεα πάντα λέγοντι, ϗ αἱ δρύες, αἲ τὸν Ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται· ἁ δὲ Κυθήρη
πάντας ἀνὰ κναμὼς ϗ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.*)
Αἲ, αἲ τὰν Κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
ἀχὼ 2) δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄν; αἲ, αἴ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ 3) περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα 4) κινύρετο 5), μεῖνον 6) Ἄδωνι,
δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
ὥς σε περιπτύξω, ϗ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο 7) τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσσοῦ τόν με φίλασον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα·
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ 8), τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
ἐκ δὲ πίω 9) τὸν ἔρωτα· φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω,
ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν· ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, Ἄδωνι, ϗ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα,
ϗ στυγνὸν βασιλῆα 10) ϗ ἄγριον· ἁ δὲ τάλαινα
ζώω, ϗ θεὸς ἐμμὶ 11), ϗ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσὶ 11) γὰρ αὐτὰ 12)
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν εἰς σὲ καταῤῥεῖ.
εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην,
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε, ϗ σε φοβεῦμαι.
θνάσκεις, ὦ τριπόθατε; πόθος δέ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπτη 13).
χήρη δ' ἁ Κυθέρεια· κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε· τί γὰρ τολμηρὲ κυναγεῖς;

1) Jon. u. Poet. v. ζώω statt ζάω. *) Vergl. Virg. Ecl. V. 19. etc. 2) Dor. ἠχώ. 3) μαραίνομαι. 4) Poet. ἀναπετάζω. 5) κινύρομαι. 6) μένω. Der Dichter bezieht sich auf den letzten Kuſs, welchen man dem geliebten Sterbenden zu geben pflegte. 7) Att. u. Jon. statt ἐγείρου, v. ἐγείρομαι. 8) ῥέω. 9) ἐκπίνω. 10) d. i. Pluto, o. Hades. 11) Dor. für εἰμί. 12) αὐτή, Att. statt κυρία, Frau. 13) ἵπτημι.

καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμηνας 1) θηρσὶ παλαίειν;
ὧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
Αἶ, αἶ τὰν Κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις·
δάκρυον ἁ Παφίη τόσσον χέει ὅσσον Ἄδωνις
αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν Ἀνεμώναν.
Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι·
ἔς' ἀγαθὰ ςιβὰς, ἔςιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἑτοίμα.
λέκτρον ἔχει, Κυθέρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις 2)
καὶ νέκυς ὢν καλός ἐςι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων.
κάτθεο νιν 3) μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν, οἷς ἐνίαυεν,
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρυσέῳ κλιντῆρι· πόθει καὶ ςυγνὸν Ἄδωνιν.
βάλλε δ' ἐνὶ ςεφάνοισι 4) καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε 5) δέ μιν μύρτοισιν, ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν·
ὀλλύσθω μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις.
κέκλιται ἁβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναςενάχουσιν Ἔρωτες,
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χὼ μὲν οἰςὼς,
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὔπτερον ἆγε 6) φαρέτραν.
χὠ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβησι
χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ, ὁ δὲ μηρία λούει 7).
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν.
Αὐτὰν τὰν Κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
ἔσβεσε 8) λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος 9),
καὶ ςέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ὑμὰν,
Ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος, ᾄδεται αἶ, αἶ·
αἶ, αἶ καὶ τὸν Ἄδωνιν, ἔτι πλέον αἶ Ὑμέναιος.
αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ Κινύραο,
ὤλετο καλὸς Ἄδωνις, ἐν ἀλλήλαισι λέγοισαι.

1) μαίνομαι. 2) Bey den Adonis-Festen wurden zwey Betten (für die Venus, und für den Adonis) bereitet. 3) Jon. für κατάθου, v. κατατίθημι. 4) Man pflegte die Todten zu bekränzen. 5) ῥαίνω. 6) ἄγνυμι. 7) Der Todte wurde gewaschen, bevor man ihn auf das Leichenbett legte und salbte. 8) σβέννυμι. 9) Hymenäus, der Schutzgott glücklicher Ehen; er löschte die Hochzeitsfackel aus, und löste und riefs den hochzeitlichen Kranz vom Haupte.

αὖται δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον, ἤ τυ, Διώνα.
καὶ Μοῖσαι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν, Ἄδωνιν,
καί μιν ἐπαείδουσιν· ὁ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει,
οὐ μάν, οὐκ ἐθέλει, κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
λῆγε γόων, Κυθέρεια, τοσήμερον ἴσχεο [1]) κομμῶν·
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν ἐς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

1) Jon. für ἴσχου v. ἴσχω statt ἔχω.

2.

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον [1]) οὐ φοβέονται,
ἐκ θυμῶ δὲ φιλεῦντι, [2]) καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἕπονται·
κ' ἢν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ὀπηδῇ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
ἢν δὲ νόοντις Ἔρωτι δονεύμενος ἁδὺ μελίσδῃ, [3])
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι [4]) προρέοντι.
Μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀληθής.
ἢν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινα μέλπω,
βαμβαίνει μευ γλῶσσα, καί, ὡς πάρος, οὐκ ἔτ' ἀείδει·
ἢν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἔρωτα καὶ ἐς Λυκίδαν τί μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροισα [5]) διὰ στόματος ῥέει ᾠδά.

1) den bösen. 2) Dor. φιλοῦσι. 3) Dor. μελίζω. 4) ἐπείγομαι. 5) χαίρουσα, v. χαίρω.

C. Moschos.

Εὐρώπη.

Εἰδύλ. β'.

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον,
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος [1]) ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων,

1) Die Nacht war in den ältesten Zeiten der Griechen in drey Theile φυλακαὶ eingetheilet, woven ein jeder 4 Stunden enthielt.

λυσιμελὴς, πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ·
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων.
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνικνώσσουσα 1) δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος, Εὐρωπείη,
ὠΐσατ' 2) ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι,
Ἀσιάδ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.
τῶν δ' ἡ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν· ἡ δ' ἄρ' ἐῴκει
ἐνδαπίῃ, καὶ μᾶλλον ἑῆς περιΐσχετο κούρης·
φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε, καὶ ὡς ἀτίτηλέ 3) μιν αὐτή.
ἡ δ' ἑτέρη, κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν,
εἴρυεν οὐκ ἀέκουσαν 4)· ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι 5) Εὐρωπείην.
ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δὲ
εἰσέτι πεπταμένοισιν 6) ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας·
ὀψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο 7) παρθένος αὐδήν·

Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε; 8)
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν 9) ὄνειροι;
τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἴσιδον ὑπνώουσα 10);
ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος· ὥς με καὶ αὐτὴ
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες 11) κρίνειαν 12) ὄνειρον.
ὡς εἰποῦσ', ἀνόρουσε. φίλας δ' ἐπεδίζεθ' 13) ἑταίρας,
ἥλικας 14), οἰέτεας 15), θυμήρεας, εὐπατερείας·
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν 16), ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο 17),
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοαῖσιν Ἀναύρου,
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κέρσοι. 18)
καί δέ οἱ αἶψα φάανθεν· 19) ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,

1) ἐνικνώσσω, oder auch κνώσσουσα ἐν δόμοισι, statt ἐν θαλάμῳ. 2) Poet. οἴομαι. 3) ἀτιτάλλω statt ἀτάλλω. 4) ἀέκων. 5) εἶναι. 6) πετάννυμαι. 7) Jon. statt ἀνηνέγκατο, v. ἀναφέρω. 8) προϊάλλω. 9) ἀναπτοιέω. 10) ὑπνάω. 11) d. i. die Götter. 12) Att. κρίνω. 13) ἐπιδίζομαι. 14) gleich an Größe. 15) gleich an Jahren. 16) συναθύρω. 17) ἐντύνω. 18) Aeol. κείρω 19) Poet. statt des Ion. φάνθεν, für ἐφάνθησαν, v. φαίνομαι.

τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ. 1)
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν Εὐρωπείη,
θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίςοιο,
ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου
ἤιεν· 2) ἡ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφαέσσῃ
ἥ τέ οἱ*) αἵματος ἔσκεν· 3) ἀνύμφῳ δ' Εὐρωπείῃ
μήτηρ Τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον·
ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχὶς Ἰὼ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναίκος.
φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
νηχομένῃ ἰκέλη· κυανὴ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ' ἕςασαν ὕψου ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ' ἦν Ζεὺς, ἐπαφώμενος 4) ἠρέμα χειρὶ θεείῃ
πόρτιος Ἰναχίης τὴν ἑπταπόρῳ παρὰ Νείλῳ
ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος· ἡ δ' ἄρα πόρτις,
χαλκείη· χρυσοῦ δὲ τετυγμένος 5) αὐτὸς ἔην Ζεύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ ςεφάνην ταλάροιο
Ἑρμείης ἤσκητο· 6) πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυςο 7)
Ἄργος, ἀκοιμήτοισι κεκασμένος 8) ὀφθαλμοῖσι,
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος 9) πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπλώσας 10), ὡσεί τέ τις ὠκύαλος νηῦς,
χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε 11) χείλεα ταρσοῖς.
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

Αἱ δ', ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθεν ἀνθεμόεντας,
ἄλλαι ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον, ἡ δ' ὑάκινθον,
ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο· 12) πολλὰ δ' ἔραζε
λειμώνων ἐαροτρεφέων πίπτεσκε πέτηλα.
αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειρην

1) ἠχή. 2) Jon. εἶμι. *) im Dativ. 3) Ion. statt ἦσαν· 4) ἐπαφάομαι. 5) τεύχω. 6) ἀσκέω. Hermes hatte bekanntlich auf Zeus Befehl Argos den Hüther der Io getödtet, der hernach in einen Pfau verwandelt wurde. 7) ἐκτανύω. 8) καίζω. 9) ἀγάλλομαι. 10) ἀναπλόω. 11) περισκέπω. 12) ἀπαίνυμαι.

δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· αὐτὰρ μέσσῃ ἔςη ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα,
οἷά περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης, ὥς μιν φράσαθ', ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν, ἀνωΐςοισιν ὑποδμήθεις 1) βελέεσσι
Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι. 2)
δὴ γὰρ, ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλόν νόον ἐξαπατῆσαι, 3)
κρύψε θεὸν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ γίγνετο ταῦρος,
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται 4), οὐδὲ μὲν οἷος
ὦλκα διατμήσσει 5), σύρων εὐκαμπὶς ἄροτρον·
οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἷος
δςις ὑποδμήθεις 1) ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην·
τοῦ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν·
κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ,
ὄσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε 6) δι' ἵμερον ἀςράπτοντε·
ἶσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου,
ἄντυγος ἡμιτόμου, κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης·
ἤλυθε δ' εἰς λειμῶνα· καὶ οὐκ ἐφόβησε 7) φαανθεὶς
παρθενικάς· πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι,
ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοὸς, τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμὴ
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο 8) λαρὸν ἀϋτμήν.
ςῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης,
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην·
ἡ δέ μιν ἀμφαφάασκε, 9) καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ ςομάτων ἀπεμόργνυτο, καὶ κύσε 10) ταῦρον.
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκάσατο· 11) φαίης κ' αὐλοῦ
μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
ὤκλασε 12) δὲ πρὸ ποδοῖϊν, ἐδέρκετο δ' Εὐρωπείην
αὐχέν' ἐπιςρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε 13) παρθενικῇσι·
δεῦθ' 14) ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε

1) ὑποδμάομαι. 2) δαμάζω. 3) ἐξαπατάω. 4) ἐνιφέρβομαι. 5) διατμήσσω. 6) ὑπογλαύσσω. 7) φοβέω. 8) καίνυμαι. 9) ἀμφαφάω. 10) κύω. 11) μυκάω. 12) ὀκλάζω. 13) Ion. statt μετένειπε, v. μετενέπω. 14) statt δεῦτε.

ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποςορέσας, ἀναδέξεται, οἷά τε νηῦς.
πρηΰς δ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη, νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα· 1)
αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον· ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο 2) ταῦρος,
ἣν θέλεν, ἁρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
ἡ δὲ μεταςρεφθεῖσα 3) φίλας καλέεσκεν ἑταίρας,
χεῖρας ὀρεγνυμένη· 4) ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάων δ' ἐπιβὰς 5) πρόσσω θέεν, ἠΰτε δελφίς.
Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ ἁλὸς, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐςιχόωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεὶρ ἁλὸς Ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων, ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου
αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφίμιν ἠγερέθοντο
Τρίτωνες, πόντοιο βαθυῤῥόου ἐνναετῆρες,
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες, 6)
ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας· ὄφρα μὴ ὤην
δεύῃ ἐφελκομένην πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης
ἱςίον οἷά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε 7) δὲ κούρην.
ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίῤῥοος, οὔτ' ὄρος αἰπὺ,
ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
ἀμφί ἑ παπτήνασα 8), τοίην ἀνενείκατο 9) φωνήν,
Πῆ με φέρεις, θεόταυρε; τίς ἔπλεο 10); πῶς δὲ κέλευθον
ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι, οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐςι θάλασσα
ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν σοι ποτὸν ἡδὺ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεός; τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις;
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς, οὔτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ ςείχουσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

1) μειδιάω. 2) ἀναπάλλω. 3) μεταςρέφω. 4) ὀρέγνυμι. 5) d. i. τῆς θαλάσσης. 6) ἠπύω. 7) ἐλαφρίζω. 8) παπταίνω. 9) ἀναφέρω. 10) πέλομαι.

πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
  παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς γὰρ δὴ τοῖσι μετέσσεται,[1] οὕς κεν ἵκηται,
  χρησμοσύνῃ τ' εἴκων[2] καὶ στυγερῇ πενίῃ·
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
  πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
εἶθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὤρη
  γίγνεται, οὔτ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει[3].
θυμῷ[4] γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
  θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
  μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
ἀλλὰ μέγα ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
  μηδὲ φιλοψυχεῖτ',[5] ἀνδράσι μαρνάμενοι,
τοὺς δὲ παλαιοτέρους,[6] ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
  μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
  κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον,
  θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
  αἰσχρὰ τάγ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν,
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν·
  ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ,
ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
  ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών,
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
  στηριχθεὶς[7] ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.[8]

1) μέτειμι. 2) nachgebend; besiegt. 3) τελέθω. 4) d. i. σύν, muthig. 5) φιλοψυχέω. 6) was aber die Alten betrifft u. s. w. 7) στηρίζω. 8) δάκνω.

2.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος[1] γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστὲ,
  θαρσεῖτ', οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.[2]

1) Die Könige von Sparta stammten von Herakles ab. 2) d. i. Zeus zürnet noch nicht.

λειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο 1) ῥόδοιο.
χαίρει 2) καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν 3) ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες 4).
ἤδη δ' εὐάζουσι φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθει βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι 5) τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόῤῥυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε, 6)
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεηνὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ τὸν ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀείδειν; 7)

1) ἀνοίγω. 2) χαριέω. 3) πλώω. 4) κολπόω. 5) ἐρέφω. 6) θάλλω. 7) ἀείδω.

V.

Elegien.

Tyrtäus.

1.

Τεθνάμεναι 1) γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν, 2) περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον 3),
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
πτωχεύειν, πάντων ἐς' ἀνιηρότατον.

1) Dor. statt τεθνάναι v. θνήσκω. 2) tapfer. 3) μάρναμαι.

πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ᾽ ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς γὰρ δὴ τοῖσι μετέσσεται,[1] οὕς κεν ἵκηται,
χρησμοσύνῃ τ᾽ εἴκων[2] καὶ στυγερῇ πενίῃ·
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ᾽ ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ᾽ ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
εἶθ᾽ οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί᾽ ὤρη
γίγνεται, οὔτ᾽ αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει[3].
θυμῷ[4] γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντες,
μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
μηδὲ φιλοψυχεῖτ᾽,[5] ἀνδράσι μαρνάμενοι,
τοὺς δὲ παλαιοτέρους,[6] ὧν οὐκέτι γούνατ᾽ ἐλαφρὰ,
μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον,
θυμὸν ἀποπνείοντ᾽ ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματοέντ᾽ αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
αἰσχρὰ τάγ᾽ ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν,
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ᾽ ἐπέοικεν·
ὄφρ᾽ ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ,
ἀνδράσι μὲν θνητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ᾽ ἐν προμάχοισι πεσών,
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
στηριχθεὶς[7] ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.[8]

1) μέτειμι. 2) nachgebend; besiegt. 3) τελέθω. 4) d. i. σύν, muthig. 5) φιλοψυχέω. 6) was aber die Alten betrifft u. s. w. 7) στηρίζω. 8) δάκνω.

2.

Ἀλλ᾽ Ἡρακλῆος[1] γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστὲ,
θαρσεῖτ᾽, οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.[2]

1) Die Könige von Sparta stammten von Herakles ab. 2) d. i. Zeus zürnet noch nicht.

μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,
ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας, ἶσ' αὐγαῖσιν ἠελίοιο, φίλας.
ἴστε[1] γὰρ ὡς Ἄρεως πολυδακρύου ἔργ' ἀρίδηλα,
εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ'[2] ἀργαλέου πολέμου.
καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.[3]
οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
ἐς δ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
παυρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω,[4]
τρεσσάντων[5] δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν[6] ἕκαστα,
ὅσσ', ἐὰν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενόν ἐστι δαΐζειν
ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ.
αἰσχρὸν δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι
νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.[7]
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι,
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών,
μηρούς τε, κνήμας τε κάτω, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους
ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος.
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
μηδ' ἐκτὸς βελέων[8] ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
ἢ ξίφει οὐτάζων, δήϊον ἄνδρ' ἑλέτω,
καὶ πόδα παρ' ποδὶ θεὶς, καὶ ἐπ' ἀσπίδ' ἐρείσας[9],
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ,
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος[10] ἀνδρὶ μαχέσθω,
ἢ ξίφεος κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πτώσσοντες, μεγάλοις σφάλλετε χερμαδίοις,

1) statt ἴσατε v. ἴσημι. 2) δαίω. 3) ἐλαύνω. 4) d. i. ὄντα. 5) Poet. τρέω für τρέμω. 6) ἀνύω. 7) Att. u. Ion. statt ἠλαμένος, v. ἐλαύνω. 8) außer dem Wurfe. 9) ἐρείδω. 10) st. πεπαλημένος, v. πάλλω. eben so viel als πελασθεὶς, πλησιάζων.

δούρασί τε ξεςοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς
  τοῖσι πανοπλίταις ἐγγύθεν ἱςάμενοι.

3.

Οὔτ' ἂν μνησαίμην 1), οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην 2),
  οὔδε ποδῶν 3) ἀρετῆς, οὔτε παλαισμοσύνης,
οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
  νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην·
οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέςερος εἴη,
  πλουτοίη δὲ Μίδεω 4) ϗ Κινύρεω 4) βάθιον,
οὐδ' εἰ Ταντανλίδεω Πέλοπος 5) βασιλεύτερος εἴη,
  γλῶσσαν δ' Ἀδρήςου μειλιχόγηρυν ἔχοι,
εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν θούριδος ἀλκῆς.
  οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
εἰ μὴ τετλαίη 6) μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα,
  καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱςάμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ τό γ' ἄριςον ἐν ἀνθρώποισιν ἄεθλον,
  κάλλιςόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
ξυνὸν 7) δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
  ὅςτις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
νωλεμέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
  ψυχὴν ϗ θυμὸν τλήμονα, παρθέμενος 8),
θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεςώς.
  οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
  τραχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν,
  ἄςυ τε ϗ λαοὺς, ϗ πατέρ' εὐκλεΐσας,
πολλὰ διὰ ςέρνοιο, ϗ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
  ϗ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος 9).

1) μνάομαι. 2) d. i. λόγου ἄξιον ἡγεῖσθαι. 3) d. i. ἕνεκα ποδῶν ἀρετῆς, statt ταχυτῆτος. 4) Midas, Kinyras so wie Gyges und Krösos pflegten von den Griech. Dichtern wegen ihrer Reichthümer gerühmt zu werden. 5) Pelops wurde durch die Vermählung der Tochter des Oenomaos von Pisa einer der mächtigsten Könige seiner Zeit. 6) τέτλημι. 7) statt κοινόν. 8) Poet. o. Ion. synkop. statt παραθέμενος, d. i. ποιούμενος τλῆναι πάντα δεινά. 9) ἐλαύνω.

τον δ' ὀλοφύρονταί μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
  ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε 1) πόλις.
ϗ τύμβος, ϗ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
  καὶ παίδων παῖδες, ϗ γένος ἐξοπίσω.
οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ·
  ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
ὅντιν' ἀριςεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενόν τε
  γῆς περὶ ϗ παίδων, θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ 2).
ἢν δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
  νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
  πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν 3) ἔρχεται εἰς Ἀΐδην.
γηράσκων δ' ἀςοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν,
  βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς 4), οὔτε δίκης ἐθέλει·
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε κατ' αὐτὸν 5),
  εἴκουσ' ἐκ χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
  πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πόλεμον.

1) κήδω. 2) ὄλλυμι. 3) eben soviel als εὖ πάσχων. 4) βλάπτειν ἀπὸ αἰδοῦς, d. i. gegen alle Ehrfurcht. 5) d. i. ὄντες.

B. Mimnermos.

1.

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεὺς
  γῆρας ὃ ϗ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.
αὐτίκ' ἐμοὶ κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρὼς,
  πτοιοῦμαι 1) δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης,
τερπνὸν ὁμῶς ϗ καλὸν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι,
  ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται, ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δὲ ἀργάλεον ϗ ἄμορφον
  γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται 2),

1) Poet. v. πτοιέω, statt πτόεω. 2) ὑπερκρεμάω.

ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον· ὅ, τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα 1),
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.
τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρη,
οὔτε πατὴρ παισὶ τίμιος, οὔτε φίλοις.

1) Ion. statt ἐτίθει o. ἐτίθη, v. τίθημι; τιθεῖ steht statt ποιεῖ.

2.

Ἠέλιος μὲν γὰρ πόνον 1) ἔλαχεν 2) ἤματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ.
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ
κοίλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερον, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὕδονθ' ἁρπαλέως 3), χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων 4)
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων 5), ἵνα οἱ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ'· ὄφρ' ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ.
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός 6).

1) Der Lauf der Sonne, wie Virgil. solis labores. Aen. I. 743. 2) Poet. λαγχάνω 3) süfs. 4) vom Abend. 5) Αἰθιοπία begriff nach Strabo in den ältesten Zeiten alle mittägigen Länder am Ocean. 6) d. i. Helios.

Kallinos von Ephesos.

Μέχρις τεῦ 1) κατάκεισθε; κοτ' 2) ἄλκιμον ἕξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' 3) ἀμφιπερικτίονας, 4)
ὧδε λίην μεθιέντες 5); ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι· 6) ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.
εὖ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐν ἀντιβίοις πολεμίζων *),
καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.

1) st. τίνος d. i. χρόνου. 2) Jon. st. πότε. 3) αἰδέομαι. 4) überhaupt st. περιοικοῦντας, insbesondere sind es die περιοικοῦντες Σπάρτην τὴν μητρόπολιν, Lakedämonier, d. i. Bürger Lakonischer Städte der Regierung von Sparta unterworfen. 5) μεθίημι. 6) d. i. unthätig, ohne die Waffen zu ergreifen; ἧμαι. *) Dieser Vers ist eine Ergänzung von Camerarius.

τιμῆέντε γάρ ἐςι ᾗ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μαχέσθαι
  γῆς πέρι, ᾗ παίδων, κȣριδίης τ' ἀλόχου,
δυσμενέσι· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
  Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· 1) ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀναχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
  ἔλσας, 2) τὸ πρῶτον μιγνυμένου 3) πολέμου.
οὐ γάρ κως 4) θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον 5) ἐςὶν
  ἄνδρ', οὐδ' ἦν προγόνων ᾖ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊότητα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
  ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
ἀλλ' ὁ μὲν ȣκ ἔμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός·
  τὸν δ' ὀλίγος ςενάχει ᾗ μέγας, ἤν τι πάθῃ 6)
λαῷ μὲν σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
  θνήσκοντος· ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων 7).
ὥσπερ γάρ μιν πύργον 8) ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
  ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μȣνος ἐών.

1) ἐπικλώσωσι, v. ἐπικλώθω. 2) Poet. Synkope st. ἐλάσας v. ἐλαύνω. d. Sinn ist: unter dem Schilde ermuthige sich jeder zum tapferen Kampf. 3) μίγνυμι. 4) Jon. st. πως. 5) Att. st. μεμαρμένον v. μείρω. 6) d. i. κακὸν, si quid humani illi acciderit, wenn er fallen sollte. 7) den Griechen, besonders den Lakonern war ein tapferer Mann (ἀγαθὸς ἀνὴρ) θεῖος ἀνὴρ, ἡμίθεος. 8) die gewöhnliche Benennung eines Helden in der Bildersprache der Alten.

C. Solon.

Μνημοσύνης ᾗ Ζηνὸς Ὀλυμπίȣ ἀγλαὰ τέκνα,
  μȣ̃σαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένῳ.
ὄλβον ἐμοὶ πρὸς θεῶν μακάρων δότε, ᾗ πρὸς ἁπάντων
  ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν·
  τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι 1)
  ȣκ ἐθέλω. πάντως ὕςερον ἦλθε δίκη.
πλȣ̃τον δ', ὃν μὲν δῶσι θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ,
  ἔμπεδος ȣκ νεάτȣ πυθμένος ἐς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος ȣ κατὰ κόσμον
  ἔρχεται· ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος,

1) von dem alten πάω, πάομαι, im praet. pass. ich besitze.

οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη.
ἀρχὴ 1) δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται, ὥστε πυρὸς,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ.
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος. ἐξαπίνης δὲ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν 2)
ἠρινὸς, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δηώσας 3) καλὰ ἔργα 4), θεῶν ἕδος, αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανὸν, αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν,
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατ' ἀπείρονα γαῖαν
καλὸν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος.
αἰεὶ δὲ οὔτι λέληθε διαμπερὲς, ὅς τις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει· πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη 5).
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἢν δὲ φύγωσιν
αὐτοὶ, μηδὲ θεῶν Μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ 6),
ἤλυθε πάντως. αὖτις ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων, ἢ γένος ἐξοπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοοῦμεν, ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε
ἐσθλὴν δ' εἰς αὐτοῦ δόξαν ἕκαστος ἔχει,
πρίν τι παθεῖν· τότε δ' αὖτις ὀδύρεται. ἄχρι δὲ τούτου
χάσκοντες, κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
χ' ὅστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέης ἐπιέσθη 7),
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο.
ἄλλος δειλὸς ἐὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων.
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κτήσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ,
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νηυσὶ, χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν,
ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος.
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον, ἐς ἐνιαυτὸν 8)

1) d. i. τῆς ἄτης. 2) διασκεδάω. 3) δηόω für δηιόω. 4) fröhliche Saaten. 5) ἐκφαίνω. 6) κιχάνω. 7) ἐπιέννυμι. 8) leistet sein Tagewerk.

λατρεύει, τοῖσι 1) καμπύλ' ἄροτρα μέλει,
ἄλλος Ἀθηναίης τε ϗ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς, χεροῖν ξυλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδάχθη,
ἱμερτῆς σοφίης 2) μέτρον ἐπιστάμενος.
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν 3) ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον
ᾧ συνομαρτήσουσι 4) Θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται, οὔθ' ἱερὰ,
οὔθ' οἱ Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες 5)
ἰητροί, ϗ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος 6).
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις λύσαι ἤπια φάρμακα δούς·
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον 7) ἀργαλέαις τε
ἁψάμενος χεροῖν, αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει, ἠδὲ γὰρ ἐσθλόν.
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδε
ποῖ σχήσειν μέλλει, χρήματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας,
ἐς μεγάλην ἄτην ϗ χαλεπὴν ἔπεσε·
τῷ δὲ καλῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα τίθησι
συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον 8) ἀνθρώποισιν.
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον 9),
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνήτοις ὤπασαν ἀθάνατοι·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτέ κ' ἄλλος ἔχοι 10).

1) statt ἐκείνοις, οἷς. 2) d. i. Dichtkunst. 3) eben so viel als ἐποίησε. 4) συνομαρτέω. 5) d. i. Aerzte. 6) die erlangte Vollkommenheit. 7) κυκάω. 8) Att. statt πεφαμμένος, v. φαίνω. d. h. die Menschen streben immer nach Mehrerem. 9) statt Reichthum. 10) d. h. Jeder wird zu seiner Zeit die Rache der strafenden Gottheit wegen seines Geizes und seiner Ungerechtigkeit erfahren.

4.

Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλεῦσι,
  τῶν δ' ἐχθρῶν, μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χ' ὕτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώποις θεὸς εἶναι,
  ἤν ἀποτισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτυ.
ἀλλὰ 1) Ζεῦ, τέλεσόν μοι, Ὀλύμπιε, καίριον εὐχὴν,
  δὸς δ' ἐμοὶ ἀντὶ κακῶν καίτι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ' εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνῶν
  εὑροίμην, δοίης τ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.
αἶσα γὰρ ὕτως ἐςί· τίσις δ' ὐ φαίνεται ἡμῖν
  ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ' ἔχυσι, βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα 2) χαράδρην,
  χειμάῤῥῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
τὸν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν, ἐπὶ δ' ἐσθλὸς ἄροιτο
  δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νῦν τελέσειε τάδε.

1) Ja Zeus! 2) περάω.

5.

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας 1) πόλιν ἄκρην,
  Ἀλκαθόῳ 2) Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ ςρατὸν ὑβριςὴν Μήδων ἀπέρυκε 3),
  τῆσδε πόλευς 4), ἵνα σοὶ λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ,
ἦρος ἐπερχομένυ, κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
  τερπόμενοι κιθαρῇ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ,
παιάνων τε χοροῖς ἰαχαῖσί τε σὸν περὶ βωμόν.
  ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ', ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ ςάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σὺ Φοῖβε,
  ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.
ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελήν ποτε γαῖαν,
  ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον,
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφυ ἀγλαὸν ἄςυ·
  καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.

1) πυργόω. 2) Alkathoos, der Sohn des Pelops erbaute die Mauern von Megara, welche Minos bey seinem Zuge gegen die Athener zerstört hatte. 3) ἀπερύκω. 4) Dor. st. πόλιος, v. πόλις.

ἀλλ' ὅτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἤλθεν ἐκείνων,
ὥτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

VI.

Lyrische Gedichte.

A. Hymnen.

1. Homeros.

a. Εἰς Ἥλιον.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο 1) Μοῦσα,
Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
γείνατο Γαίης παιδὶ ϗ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
γῆμη 2) γὰρ Εὐφράεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, 2),
ὃς φαίνει θνητοῖσι ϗ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρκεται ὄσσοις
χρυσῆς ἐκ κόρυθος. λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος
λεπτουργές πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι,
ἔνθ' ἄρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα ϗ ἵππους,
ἑσπέριος πέμπησι 3) δι' οὐρανοῦ ὠκεανόνδε.
χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε.
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω 4) μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν 5).

1) ἄρχομαι. 2) Jon. und Poet. v. γαμέω. 3) Vergl. Iliad. 8, 394. 4) statt πέμπει. 5) κλῄζω. 6) δείκνυμι.

b. Εἰς Ἥφαιςον.

Ἥφαιςον κλυτόμητιν ἀείδεο 1), Μοῦσα λίγεια,
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἳ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον 2) ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
νῦν δὲ δι' Ἥφαιςον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες 3),
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ' 4), Ἥφαιςε, δίδου δ' ἀρετήν τε ϗ ὄλβον.

1) ἀείδω. 2) Jon. u. Poet. v. ναιετάω. 3) δαίω. 4) ἵλημι.

c. Εἰς Διόνυσον.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς ϗ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
ὃν τρέφον ἠΰκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
δεξάμεναι κόλποισι, ϗ ἐνδυκέως ἀτίταλλον 1)
Νύσσης ἐν γυαλοῖς. ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύϋμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε 2) καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
κισσῷ ϗ δάφνῃ πεπυκασμένος. αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο 3), βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυςάφυλ' ὦ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι,
ἐκ δ' αὖθ' ὡράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

1) Jon. ἀτιτάλλω. 2) Jon. u. Poet. φοιτίζω, eben so viel als φοιτάω. 3) ἐξηγέομαι.

d. Εἰς Ἀθήνην.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητιέτα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν,

χρύσεα, παμφανόωντα 1)· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν 2)· ἐκινήθη 3) δ' ἄρα πόντος,
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔσχετο δ' ἅλμη
ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς Ἀθηναίη, γήθησε δὲ μητιέτα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

1) παμφανάω. 2) ἰάχω. 3) κινέω.

ε. Εἰς Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς νευρέων· φρίσσει δέ τε γαῖα,
πόντος δ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
εὐφρήνῃ τε 1) νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
ἔρχεται εἰς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι 2).

1) εὐφραίνω. 2) ἵημι.

ὑμνεῦσι Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας,
ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

f. Εἰς Διοσκούρους.

Ἀμφὶ Διοσκούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μεγάλοιο,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε κε σπέρχωσιν ἄελλαι
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
πρύμνης, τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
θῆκαν 1) ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
ξανθῇσι πτερύγεσσι δ' αἰθέρος ἀΐξαντες. 2)
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
ναύτης, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

1) Ion. für ἔθηκαν 2) ἀΐσσω.

2. Orpheus.

a. Ἡλίου θυμίαμα 1), λιβανομάνναν.

Κλῦθι 2) μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσαυγής, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς.

1) Die gewöhnliche Aufschrift der Gesänge des Orpheus, welche während der Räucherung, deren man sich in den Orphischen Mysterien statt der Opfer bediente, gesungen zu werden pflegten. 2) κλῦμι.

αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι·
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠῶς, εὐώνυμε νυκτός·
κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων.
εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, διφρευτὰ,
ῥόμβε ἀπειρεσίε δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων·
εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμενὴς ἀσεβέσι·
χρυσολύρη, κόσμε τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων·
ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
κοσμοκράτωρ, συρικτὰ, πυρίδρομε. κυκλοέλικτε,
φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν·
αἰθαλὶς, ἀμίαντε, χρόνε πέρας· ἀθάνατε Ζεῦ [1]).
εὔδιε, παμφαῆ· κόσμε τὸ περίδρομον ὄμμα,
σβεννύμενον λάμπον τε καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς·
δίκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμε·
πιςοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιππε,
μάςιγι σὺν λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων,
κλῦθι λόγων, ἡδὺν δὲ βίον μύςῃσι πρόφαινε.

1) nähmlich Helios, den der Dichter aus besonderer Verehrung Ζεύς nennet.

b. Ποσειδῶνος θυμίαμα, σμύρναν.

Κλῦθι Ποσειδάον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν·
ὃς ναίεις πόντοιο βαθυςέρνοιο θέμεθλα,
ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.
κυμοθαλὴς, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης,
κύμασι τερπόμενος θηρσὶν δ' ἅμα, πότνιε δαίμων.
ἕδρανα γῆς σώζοις καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμὴν,
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων, ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

c. Κεραυνίε Διὸς θυμίαμα, ςύρακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
ςράπτων αἰθερίε ςεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην,

παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων,
νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων·
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατερούς τε κεραυνοὺς
βάλλων ἐς ῥοθίους φλογεροὺς βελέεσσι καλύπτων
παμφλέκτους, κρατεροὺς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους·
πτηνὸν ὅπλον δεινὸν, κλονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνὸν,
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὁρμῇ,
ἄῤῥηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος
οὐράνιον βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος.
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε 1) θάλασσά τε παμφανόωσα,
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ·
μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραυνὸς,
αἰθέρος ἐν γυάλοισι· διαῤῥήξας δὲ χιτῶνα,
οὐράνιον προκάλυμμα, βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ μάκαρ, θύμον ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα,
ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν·
εἰρήνην τε θέον Κουροτρόφον, ἀγλαότιμον,
καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λυγισμοῖς.

1) φρίσσω.

3. Διονυσίου ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα.

Εὐφημείτω πᾶς αἰθήρ.
οὔρεα, τέμπεα σιγάτω,
γῆ, καὶ πόντος, καὶ πνοιαὶ,
ἦχοι, φθόγγοι τ' ὀρνίθων·
μέλλει δὲ πρὸς ὑμᾶς βαίνειν
Φοῖβος ἀκερσεκόμας, ἀρχέτας.
Χιονοβλεφάρου πάτερ Ἀοῦς, 1)
ῥοδόεσσαν ὃς ἄντυγα, πώλων
πτανοῖς ὑπ' 2) ἴχνεσι, διώκεις,
χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις,
περὶ νῶτον ἀπείριτον οὐρανοῦ.
ἀκτῖνα πολύστροφον ἀμπλέκων,
αἴγλας πολυκερδέα παγὰν

1) Dor. st. ἠοῦς. 2) ὑπό st. μετά.

περὶ γαῖαν ἅπασαν ἑλίσσων.
ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότου
τίκτουσιν ἐπήρατον ἁμέραν.
σοὶ μὲ χορὸς εὔδιος ἀστέρων
κατ' Ὄλυμπον ἄνακτα χορεύει.
ἄνετον μέλος αἰὲν ἀείδων,
Φοιβηΐδι τερπόμενος λύρᾳ.
γλαυκὰ δὲ πάροιθε Σελάνα
χορὸν Ὥριον ἁγεμονεύει. 1)
λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόσχων·
γάνυται 2) δέ τέ οἱ νόος εὐμενὴς
πολυείμονα κόσμον ἑλίσσων.

1) Dor. statt. ἡγεμονεύει. 2) γάνυμαι.

B. Oden.

1. Skolien *).

a.

Ἔχοντα δεῖ τόξον καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ
διχόμυθον ἔχουσα κραδίῃ νόημα 1).

1) st. γλῶσσα φωτὸς κακοῦ, ἔχοντος νόημα διχόμυθον.

b.

Ἀδμήτου 1) λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν,
τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου,
γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

1) d. i. περὶ Ἀδμ.

c.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένῃς·

*) Skolien sind Lieder ohne bestimmtes Versmaſs; sie wurden nach Tische bey dem eigentlichen Trinkgelage (πότος oder κῶμος) bald von einzelnen, bald von allen Gästen zugleich gesungen. Ihr Inhalt war vorzüglich Ermunterung zum Lobe der Götter, der Heroen, und der Tugend; (im griechischen Sinne) Erregung der Freyheits- und Vaterlandsliebe; Anleitung und Aufforderung zum Genusse eines weisen und glücklichen Lebens.

πλεῖςαν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν 1) ἄταν.

1) transitiv.

d.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴτις δύναιτο, ἢ παλάμην ἔχοι·
ἐπὴν δὲ κ' ἐν 1) πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

1) καὶ ἐν.

e.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητὰ,
λέγουσι σ' ἐς Τροίαν ἄριςον
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.
τὸν Πηλειῶνα πρῶτον,
Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

f.

Πλούτου μητέρ', Ὀμπνίαν,
ἀείδω Δήμητρα.
ςεφανηφόροις ἐν ὥραις 1).
σέ τε, παῖ Διὸς, Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

1) zur Zeit der Feste der Demeter.

g.

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου 1) τήνδε πόλιν τε ἢ πολίτας,
ἄτερ ἀλγέων τε ἢ ςασέων,
ἢ θανάτων ἀώρων,
σύ τε ἢ πατήρ.

1) ὀρθόω.

h.

Ὑγίεια, πρεσβίςα μακάρων
μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
σὺ δ' ἐμοὶ πρόφρων σύνοικος εἴης.

εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις, ἢ τεκέων,
τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις
βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν·
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθηλε 1) πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ·
σέθεν δὲ χωρὶς οὔ τις εὐδαίμων.

1) θάλλω.

1. *).

Ἀρετὰ πολύμοχθε
γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς 1) περί, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
καὶ πόνους τλῆναι 2) μαλεροὺς
ἀκάμαντας· τοῖον
ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον,
χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακαυγητοῖό θ' ὕπνου.
σεῦ 3) δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης,
Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν, 4),
ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς,
Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον.

*) Hermeias, dessen Andenken Aristoteles durch dieses Skolion feyert, war einst ein Sklave, und in der Folge ein Schüler des Plato und Aristoteles; durch seine Klugheit und seinen Muth gelang es ihm, sich nach dem Tode seines ehemahligen Gebiethers der Herrschaft von Atarnea und Assos zu bemächtigen, und die Gränzen seines Gebiethes so zu erweitern, daſs er dem Könige von Persien gefährlich zu werden schien. Endlich fiel er durch die Ränke und die Arglist des Satrapen Mentor den Persern in die Hände, und wurde auf Befehl des Königs hingerichtet. 1) Dor. st. περὶ σῆς μορφῆς. 2) τλῆμι. 3) Dor. st. σοῦ. 4) Dor. st. ἀνέτλησαν, v. ἀνάτλημι.

σᾶς δ' ἕνεκα φιλίου μορφᾶς
καὶ 'Αταρνέως ἔντροφος
ἠελίου χήρωσεν [1]) αὐγάς.
τοὶ γὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τέ μιν αὔξαυσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες,
Διὸς Ξενίου σέβας αὔξουσαι,
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

1) χηρόω, d. i. ἐχήρωσε ἑαυτὸν τῆς αὐγῆς, er starb freywillig.

2. Sappho.

Εἰς 'Αφροδίτην.

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' 'Αφροδίτα,
παῖ Διὸς δολοπλόκε. λίσσομαί τυ, 1)
μή μ' ἄσαισι, μηδ' ἀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·
ἀλλὰ τυίδ' 2) ἔλθ', αἴποκα 3) κἀτέρωτα 4)
τᾶς ἐμᾶς αὔδας ἀΐοισα 5) πολλὺ
ἔκλυες, πατρὸς δὲ δόμον λίποῖσα
χρύσεον ἦλθες
ἅρμ' ὑποζεύξασα, κάλοι δέ σ' ἆγον
ὤκέες στρῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας,
πύκνα δινῦντες πτέρ', ἀπ' ὠράν' αἰθέρος διὰ μέσσω.
αἶψ' ἀλλ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
ἤρε' 8) ὅττι γ' ἦν τὸ πέπονθα, κ' ὅττι
δή τυ κάλημμι 7).
κὄττ' 8) ἐμῷ μάλις' ἐθέλω γενέσθαι
μαινόλᾳ θύμῳ, τίνα δ' αὖτε πειθήμμι 7) σαγηνέσσαν 8) φιλότατα 9), τίς σ', ὦ
Σαπφοῖ, ἀδικῆ;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει·
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·

1) st. σέ. 2) Aeol. st. τῇδε, d. i. ἐνταῦθα. 3) Aeol. αἴποκα st. εἴποτε. 4) Aeol. st. ἐξ ἑτέρωθε. 5) Dor. v. ἀΐω. 6) st. ἤρεο Ion. st. ἤρου, v. ἔρομαι. 7) Dor. st. καλέω, wie πείθημμι st. πείθω. 8) καὶ ὅ,τι. 9) Poet. für σαγηνεύσαν, Dor. st. σαγηνούσαν o. σαγηνευούσαν, v. σαγηνεύω. 10) Dor. st. φιλότητα.

αἱ δὲ μὴ φιλῆ, ταχέως φιλάσει,
ἢ οὐκ ἐθέλλοις.
Ἔλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν· ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
θῦμος ἱμέῤῥει, τέλεσον, τὸ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

3. Erinna.

Εἰς τὴν Ῥώμην.

Χαῖρέ μοι, Ῥῶμα, θύγατερ Ἄρηος,
χρυσεόμιτρα, δαΐφρων ἄνασσα,
σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὄλυμπον
αἰὲν ἄθραυστον.
Σοὶ μόνᾳ πρεσβίστα δέδωκε Μοῖρα
κῦδος ἀῤῥήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς, 1)
ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
ἁγεμονεύῃς.
Σᾷ δ' ὑπὸ σδεύγλᾳ 2) κρατερῶν λεπάδνων 3)
στέρνα γαίας 4) καὶ πολιᾶς θαλάσσας
σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
ἄστεα λαῶν.
Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλοτ' ἄλλως,
σοὶ μόνᾳ πλησίστιον 5) ἀρχᾶς
οὐ μεταβάλλει.
Ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους
ἄνδρας αἰχματὰς, μεγάλως, λοχεύεις,
εὔσταχυν Δάματρος ὅπως συναίσῃς 6)
καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

1) d. i. κῦδος βασιλικῆς ἀρχῆς. 2) Aeol. statt ζεύγλᾳ. 3) statt σὺν λεπάδνοις. 4) die Flächen der Erde. 5) d. i. οὖρον πλήθοντα τὸ ἱστίον, den günstigen Wind der Staatsverwaltung. 6) Dor. συμφέρω.

4. Pindaros.

Εἶδος α΄.

Ἱέρωνι Συρακουσίῳ Κέλητι.

Στροφὴ α΄, κώλων ιζ΄.

Ἄριςον μὲν ὕδωρ 1), ὁ δὲ
χρυσὸς 2), αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ, μεγάνορος ἔξοχα πλέτε·
εἰ δ᾽ ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι, 3) φίλον ἦτορ,
μηκέθ᾽, ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄςρον,
ἐρήμας 4) δι᾽ αἰθέρος·
μηδ᾽ Ὀλυμπίας ἀγῶνα
φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν 5) μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνε παῖδ᾽, ἐς ἀφνεὰν ἱκομένες 6)
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑςίαν.

Ἀντιςροφὴ α΄, κώλων ιζ΄.

Θεμιςεῖον ὃς ἀμφέπει
σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μεσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ

1) d. i. unter den vier Elementen, nähmlich nach der Ansicht, welche die Alten von der Natur hatten. 2) d. i. ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει μέγαν, ἔξοχα πλέτε, ἅτε πῦρ αἰθόμενον διαπρέπει νυκτί. 3) ἔλδομαι. 4) Ion. u. Att. masc. st. des fem. d. i. für ἐρήμε. 5) d. i. Dichter, wie bey den Römern docti. 6) Lies: αὐδάσομεν ἱκόμενοι ἐς ἀφνεὰν - - ἑςίαν.

τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν 1) ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασσάλυ
λάμβαν'· εἴ τι τοι Πίσας 2) τε
καὶ Φερενίκυ 3) χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἔθηκε φροντίσιν·
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ 4) σύτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν

Ἐπῳδὸς α΄. κώλων ιγ΄.

Συρακόσιον, ἱπποχάρμαν
βασιλῆα. λάμπει
δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι 5) Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τῦ μεγασθενὴς
ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδᾶν,
ἐπεί νιν καθαρῦ λέβητος ἔξελεν
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
ὦμον κεκαδμένον 6).
ἦ θαύματα πολλὰ, 7)
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας,
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι 8) μῦθοι.

Στροφὴ β΄. κώλων ιζ΄.

Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύ-
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμὰν,
καὶ ἄπιςον ἐμήσατο 9) πιςὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι

1) d. i. sinn auf ein Dorisches Lied. 2) st. Olympia. 3) der Nahme des Rosses. 4) Poet. st. Ἀλφειῷ. 5) d. i. in Peloponnesos, wo Pelops Söhne aus Elis vertrieben allenthalben zerstreut lebten: vorher Pelasgia. 6) Dor. κάζω. 7) d. i. ἦ (κατὰ) τὰ πολλὰ (oft) θαῦμα (τὸ θαυμάσιον) καὶ μῦθοι, δεδαιδαλμένοι (schön und kunstreich ausgeschmückt) ψεύδεσι ποικίλοις ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον ἐξαπατῶντι πά τι καὶ φρένας βροτῶν. 8) Dor. ἐξαπατάω. 9) μήδομαι.

μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
ἐοικὸς ἀμφὶ Δαιμόνων κα-
λά· μείων [1]) γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντί-
α προτέρων [2]), φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα Θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,

Ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιζ'.

δαμέντα φρένα ἱμέρῳ,
χρυσέαισί τ' ἀν' ἵπποις [3])
ὕπατον εὐρυτίμου
ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον·
ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυ-
ρὶ ζέοισαν [4]) ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον [5]) κατὰ μέλη
τραπέζαισί τ' ἀμφιδεύτατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, [6]) καὶ φάγον.

Ἐπῳδὸς β'. κώλων ιγ'.

Ἐμοὶ δ' ἄπορα, γαστρίμαργον
μακάρων τιν' εἰπεῖν.

1) statt. ὀλίγη u. dieses st. οὐδεμία. 2) d. i. ich will dich anders besingen, als die Dichter vor mir, welche vorgaben, du seyst gestorben. 3) d. i. mit Rossen vor den goldenen Wagen gespannt. 4) Dor. v. ζέω. 5) Ion. st. ἔταμον v. τέμνω. 6) διαδάζω.

ἀφίσαμαι. ἀκέρδεια λέλογχεν
θαμινὰ κακαγόρως. εἰ δὲ δή τιν᾽ ἄν-
δρα θνατὸν Ὀλύμπυ σκοποὶ [1]) ἐτίμα-
σαν, ἦν Τάνταλος ὗτος. ἀλλὰ γὰρ κατα-
πέψαι [2]) μέγαν ὄλβον ὐκ ἐδυ-
νάσθη· κόρῳ δὲ ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,
τάν οἱ. πατὴρ ὑπερκρέμα-
σε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
τὸν [3]) αἰεὶ μενοινῶν [4]) κεφαλᾶς βαλεῖν, [5])
εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Στροφὴ γ΄. κώλων ιζ΄.

Ἔχει δ᾽ ἀπάλαμον βίον
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον
μετὰ τριῶν τέταρτον [6])
πόνον· ἀθανάτων ὅτι κλέψας
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν· [7]) εἰ δὲ θεὸν
ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λασέ-
μεν [8]) ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν
ἀθάνατοί οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον
αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ᾽ ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον, [9])
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Ἀντιστροφὴ γ΄. κώλων ιζ΄.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ-
δοξον Ἱπποδάμειαν

1) Die Hüther des Olympos, d. i. die Himmlischen. 2) καταπέπτω. 3) Dor. st. ὅν. 4) μενοινάω. 5) κατὰ κεφαλῆς βαλεῖν d. i. indem er sich mit allen Kräften bestrebte, den Stein vom Haupte abzuwenden, u. s. w. 6) ohne Unterlaſs. 7) Dor. st. ἔθεσαν. 8) Dor. st. λαθεῖν. 9) Vergl. Aen. VIII. 160. Tum mihi prima genas vestibat flore juventa.

χεθέμεν 1) ἄγχι δ' ἐλθὼν
πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὃ δ' αὐτῷ
πάρ' ποσὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· φίλι-
α 2) δῶρα Κυπρίας, ἄγ' εἴ τι,
Ποσείδαον, ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάου χάλκεον·
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
των πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον,
ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιγ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν οὐ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἶσιν ἀνάγκα,
τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων
καλῶν 3) ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος
ἄεθλος γ' ὑποκείσεται· τὸ δὲ
πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀ-
κράντοις ἐφάψατ' 4) ὦν ἔπεσ-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων Θεὸς
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖ- 5)
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Στροφὴ δ'. κώλων ιζ'.

Ἕλεν 6) Οἰνομάου βίαν,
παρθένον τε σύνευνον·

1) Dor. st. σχέθειν. 2) Lies: εἰ [τὰ] φιλια δῶρα Κυπρ. [κατά] τι τέλλεται [d. i. γίνεται] ἐς χάριν [d, i. χαρίεντα πέδασον κ. τ. λ. 3) καλοί, die ausgezeichneten; biedern; honesti. 3) ἐφάπτω; d. i. sein Wunsch ward erfüllt, und Poseidon erhörte sein Flehen. 5) die Rosse des Pelops waren beflügelt. 6) Ion. v. αἱρέω, d. i. er besiegte u. s. w.

τέκε δὲ λαγέτας ἕξ
ἀρεταῖσι μεμαλότας 1) υἱέας.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις 2)
ἀγλααῖσι μέμικται *),
Ἀλφεοῦ 3) πόρῳ κλιθεὶς,
τύμβον 4) ἀμφίπολον 5)
ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ· τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε 6), τᾶν Ὀ-
λυμπιάδων ἐν δρόμοις 7),
Πέλοπος, ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι,
νικῶν ὁ δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν 8),

Ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιζ'.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' ἀ-
εὶ παράμερον 9) ἐσλὸν 10),
ὕπατον ἔρχεται 11) παν-
τὶ βροτῷ. ἐμὲ 12) δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον 12) ἱππικῷ νόμῳ 13)
αἰοληΐδι μολπᾷ 14)
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' 15) ἀμφότερα
καλῶν τε 16) ἴδριν ἄλλον, ἢ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
τῶνγε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-

1) Dor. statt μεμηλότας, v. μέλει. *) st. τιμᾶται, v. μίγνυμι. 2) nun aber ist er todt. 3) d. i. παρά. 4) das Grab, oder wahrscheinlicher der Tempel des Pelops, dem die Eleer zu opfern pflegten. 5) weil sich daselbst besonders zur Zeit der Olympischen Spiele eine zahlreiche Menge Menschen versammelte. 6) in Passiv. Bedeut. v. δέρκω; es schimmert von ferne. 7) Mit dem Rennen begann der Wettkampf. 8) d. i. des Siegers Lebensrest ist süſs. 9) Dor. statt παρήμερον. 10) Dor. statt ἐσθλόν. 11) statt ἐστί. 12) Lies: ἐμὲ - - κεῖνον (den Hiero) - - χρή. 13) d. i. unter Liedern, die dem Siegenden zu Pferde gebühren, und nach 14) Aeolischen Weisen. 15) d. i. κατὰ ἀμφοτ. 16) d. i. μᾶλλον ἴδριν.

λωσέμεν 1) ὕμνων πτυχαῖς.
Θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ὼν, τεαῖσι μήδεται,
ἔχων τοῦτο κῆδος Ἱέρων,
μερίμναισιν 2). εἰ δὲ μὴ ταχὺ 3) λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιγ'.

σὺν ἅρματι 4) θοῷ κλεΐξειν 5)
ἐπίκουρον εὑρὼν
ὁδὸν λόγων 6), παρ' εὐδείελον 7) ἐλθὼν
Κρόνιον. Ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώ-
τατον βέλος 8) ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μέγαλοι· τὸ δ' ἔσχατον 9) κορυ-
φοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι
πάπταινε πόρσιον 10)
εἴη σέ τε τοῦτον.
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμὲ
τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ 11) καθ' Ἕλ-
λανας ἐόντα παντᾶ 12).

1) Dor. δαιδαλίω. 2) Lies: θεὸς ἐπιτρ. ἐὼν τ. μεριμν., μήδεται (αὐτῶν), μερίμνα entspricht dem Römischen cura, nähmlich was wir wünschen, wornach wir uns sehnen. 3) d. i. σὲ ὁ θεὸς λίποι; wirst du (Hiero nähmlich) Sieger im Wagenrennen seyn. 4) d. i. νικήσαντα. 5) Dor. κλείζω. 6) das Lob. 7) d. i. λόφον oder ὄρος nähml. Olympia. 8) ingenium, meine Dichtkraft. 9) das höchste Glück aber u. s. w. 10) Poet. statt πορρότερον 11) d. i. die Dichtkunst. 12) Dor. st. πάντα. Vergl. Hor. I. 1. Quod si me lyricis vatibus inseris, sublimi feriam sidera vertice.

Εἶδος γ'.

Τῷ αὐτῷ Θήρωνι εἰς Θεοξένια 1).

Στροφὴ α'. κώλων θ'.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν,
καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,

1) nähmlich θύοντι ἐν θεοξενίοις.

κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν
ὕμνον ὀρθώσαις 1) ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον.
Μοῖσα δ᾽ οὕτω ποι παρέστα 2)
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι 3) πεδίλῳ

Ἀντιστροφὴ α΄. κώλων θ΄.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν
ζευχθέντες ἔπι 4) στέφανοι
πράσσοντί με 5) τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν
καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου
παιδὶ συμμῖξαι 6) πρεπόντως·
ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν 7)· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσσοντ᾽ 5) ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἀοιδαί,

Ἐπῳδὸς α΄. κώλων θ΄.

ᾧ τινι 8), κραίνων ἐφετμὰς
Ἡρακλέος προτέρας,
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας 9) βλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ 10) ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυ-
κόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν 11)
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Ὀλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,

1) ὀρθόω. 2) Dor. παρίστημι. 3) Dor. ἐναρμόζω. 4) ἐπιζεύγνυμι. 5) Dor. 6) συμμίγνυμι. 7) γεγωνέω. 8) Lies: ᾧ τινι ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας Αἰτωλὸς ἀνὴρ κραίνων προτέρας Ἡρακλέος ἐφετμὰς ἀμφὶ κόμαισι βλεφάρων ὑψόθεν βάλοι γλαυκ. κοσμ. ἐλ. 9) Die Vorsteher der Olympischen Spiele muſsten für die Ordnung bey denselben sorgen, die Tauglichkeit der Preiskämpfer untersuchen, die Preise vertheilen, darüber wachen, daſs die Bildsäulen, welche den Siegern aufgestellet wurden, die Lebensgröſse nicht überschritten. 10) aus Aetolien, wo Pisa lag. 11) Poet. statt ἤνεγκε.

φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
τὸ δὲ γῆρας ὔ σε τείρει, 1)
σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε·
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

1) Vergl. Lucret. III. 55. Quum veteres ponunt tunicas aestate cicadae.

m. Εἰς ἑαυτόν. νέ.

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη
κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
χαρίεσσα δ' ὐκ ἔθ' ἥβη
πάρα, 1) γηραλέοι δ' ὀδόντος·
γλυκερῦ δ' ὐκ ἔτι πολλὸς
βιότυ χρόνος λέλειπται.
διὰ ταῦτ' ἀναςαλύζω
θαμὰ, Τάρταρον 2) δεδοικώς. 3)
'Αΐδεω γάρ ἐςι δεινὸς
μυχὸς, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
κάθοδος, καὶ γὰρ ἕτοιμον
καταβάντι μὴ 'ναβῆναι. 4)

1) πάρεστι. 2) d. i. den Orkus. 3) δείδω. 4) ἢ γὰρ μὴ ἕτοιμον καταβάντι ἀναβῆναι.

Στροφὴ γ΄. κώλων θ΄.

Τὰν μεθέπων, ἴδε κἀκείναν χθόνα,
πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα
ψυχρῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σαθείς [1]),
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν,
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμυ
ἵππων φυτεῦσαι.
καὶ νῦν ἐς ταύταν ἑορτὰν
ἵλαος ἀντιθέοισι νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

Ἀντιςροφὴ γ΄. κώλων θ΄.

Τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὔλυμπόνδ' 2) ἰὼν,
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν,
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι 3), ϗ ῥιμφαρμάτυ
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν 4), Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν
κῦδος, εὐΐππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν· ὅτι πλεῖςαισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπῳδὸς γ΄. κώλων θ΄.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον-
τες Μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριςεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέςατον·
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θή-
ρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων, ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος ςηλᾶν. τὸ πόρσω
δ' ἐςὶ σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις 5)· ὐ μὴν διώξω. κεινὸς εἴην.

1) ἵςημι. 2) Ion. u. Poet. 3) d. i. περὶ ἀρετῆς. 4) Dor. Inf. statt φάναι, hier singen. 5) d. i. ϗ ἀσόφοις.

ἔχεις τι, κεἰσήκουσας 1); ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους *) στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 2)
Ἰσμήνη. Ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου 3)
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν 4) δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί· 5)
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη. 6)
Ἀντ. Ἤιδη καλῶς, ϗ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦ δ' οὕνεκ' ἐξεπέμπον, ὡς μόνη κλύοις.
Ἰσμ. Τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
Ἀντ. Οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ 7)
χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς·
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρύχθαι 8) τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾷν 9) δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν, εἰσορμῶσι 10) πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κἀμοὶ, λέγω γὰρ κἀμὲ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι 11) ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι 12)
σαφῆ προκηρύξοντα· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν· ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, ϗ δείξεις τάχα,
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

1) ϗ εἰσήκουσας. *) d. i. Πολυνείκην. 2) Die Alten kannten kein grösseres Unglück, keine kränkendere Beschimpfung, als wenn ihren geliebten Todten das Begräbniss versagt wurde; — nur Feinden konnte von Feinden solch eine Schmach angethan werden. 3) d. i. χρόνου, Att. st. οὕτινος, 4) στερέω. 5) statt ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων, denn des Oedipus Söhne Eteokles und Polyneikes hatten sich im Zweykampfe wechselseitig getödtet. 6) ἀτάω. 7) d. i. δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος. 8) κηρύσσω. 9) ἐάω. 10) εἰσορμάω. 11) νέομαι. 12) εἴδω.

ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον 1), κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν,
ὑπὸ νερτέρων χορείας 2),
σκεδάσαι 3) θέλω μερίμνας.

1) πυκάζω. 2) die Tänze im Elysium. 3) σκεδάζω.

c. Εἰς περιςεράν. θ'.

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν, πόθεν πέτασαι 1);
πόθεν μύρων τοσύτων,
ἐπ' ἠέρος θέυσα,
πνέεις τε ϗ ψεκάζεις;
τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
πρὸς παῖδα, πρὸς Βαθύλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατῦντα, ϗ τύραννον.
πέπρακέ 2) μ' ἡ Κυθήρη,
λάβυσα μικρὸν ὕμνον.
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα.
καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνυ
ἐπιςολὰς κομίζω·
καί 3) φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δὲ, κἢν ἀφῇ με
δυλη·μενῶ παρ' αὐτῷ.
τί γάρ με δεῖ πέταθαι
ὄρη 4) τε ϗ κατ' ἀγρὺς,
καὶ δένδρεσιν 5) καθίζειν,
φαγῦσαν ἄγριόν τι;
τανῦν 6) ἔδω μὲν ἄρτον,

1) πετάομαι. 2) πιπράσκω. 3) statt μέν, zwar. 4) Lies: κατ' ὄρη τε ϗ κατ' ἀγρούς. 5) statt ἐν. 6) κατὰ τὰ νυν ὄντα, jetzt.

ἀφαρπάσασα 1) χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτῦ 2)·
πιεῖν δ' ἐμοὶ δίδωσι
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
πιῦσα δ' ἂν χορεύω 3),
καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
πτεροῖσι συσκιάζω.
κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε.
λαλιςέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, ϰ̓ 4) κορώνης.

1) ἀφαρπάζω. 2) Att. statt δεσπότυ, die Sclaven nannten ihre Gebiether, die Schüler ihre Lehrer αὐτὺς d. i. δέσποτας oder κυρίυς. 3) ich pflege (wegen ἂν) zu tanzen. 4) sogar, selbst.

d. Εἰς Ἔρωτα κήρινον *) ι'.

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δὲ οἱ παραςὰς,
πόσυ 1) θέλεις, ἔφην, σοὶ 2)
τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;
ὁ δ' εἶπε δωριάζων·
λάβ' αὐτὸν ὁππόσυ λῇς 3)·
ὅμως ἵν' ἐκμάθῃς νιν
ὐκ εἰμὶ καροτέχνας·
ἀλλ' ὔ τι λῶ συνοικῆν 4)
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
δὸς ὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς 5), καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
πύρωσον 6)· εἰ δὲ μὴ, σὺ
κατὰ φλογὸς τακήσῃ 7)

*) Man verkaufte in Athen wächserne Göttergebilde für die ärmere Classe. 1) statt ἀντὶ πόσυ τιμήματος. 2) σοὶ gehört zu τυχθέν, v. τεύχω. 3) λάω. 4) Dor. statt συνοικεῖν. 5) der Genit. pretii. 6) πυρόω. 7) Dor. statt τήκω. Die Alten meinten, wenn die Götter ihre Gebethe nicht erhörten, sich deßhalb an den Bildern derselben rächen zu können.

e. Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν. ιε'.

Οὔ μοι μέλει τὰ 1) Γύγεω 2),
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι·
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
ὡς οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,
καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,
καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
μὴ νοῦσος 3), ἤν τις ἔλθῃ,
λέγῃ, σὲ δεῖ μὴ πίνειν.

1) d. i. χρήματα. 2) Jon. statt Γύγου. 3) Poet. statt νόσος.

f. Εἰς τὸ δεῖν πίνειν. ιθ'.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν.
πίνει θάλασσ' ἀναύρους,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
καὐτῷ 1) θέλοντι πίνειν;

1) καὶ αὐτῷ.

g. Εἰς ἑαυτὸν κε'.

Ὅταν πίω τὸν οἶνον,
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι πόνων, τί μοι γόων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;
θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω.

τί δὲ τὸν βίον 1) πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου.
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

1) d. i. κατὰ τὸν βίον.

h. Εἰς Ἔρωτα λ'.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι 1) στεφάνοισι
τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
ζητεῖ, λύτρα φέρουσα,
λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
οὐκ ἔξεισι 2), μενεῖ δέ·
δουλεύειν δεδίδακται 3).

1) δέω. 2) ἐξ und εἶμι. 3) διδάσκω.

i. Εἰς τὸ ἔαρ λζ'.

Ἴδε πῶς, ἔαρος φανέντος, 1)
χάριτες ῥόδα βρύουσιν.
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἁπαλύνεται γαλήνῃ.
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει 2).
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν·
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
καρπὸς ἐλαίας προκύπτει,
Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα.
κατὰ φύλλον, κάτα κλῶνα
καθελὼν 3) ἤνθισε 4) καρπός.

1) φαίνω. 2) Mit Anfang des Frühlings pflegen die Kraniche aus Griechenland zu ziehen. 3) nämhl. ἑαυτὸν, sich herablassend, hangend; v. καθαιρέω, 4) ἀνθίζω.

k. Εἰς Ἔρωτα. μ΄.

Ἔρως ποτ᾽ ἐν ῥόδοισι
κοιμωμένην μέλισσαν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ᾽ ἐτρώθη 1)
τὸν δάκτυλον. πατάξας
τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε· 2)
δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς 3)
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα 4), μῆτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κἀποθνήσκω. 5)
ὄφις μ᾽ ἔτυψε μικρὸς,
πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
μέλισσαν οἱ γεωργοί.
ἡ δ᾽ εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ 6) τὸ τῆς μελίσσης
πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν 7)
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

1) τιτρώσκω. 2) ὀλολύζω. 3) πέταμαι. 4) Att. v. ὄλλυμι. 5) ἀποθ. 6) Schmerzen machen. 7) leiden.

l. Εἰς τέττιγα. μγ΄.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ᾽ ἄκρων,
ὀλίγην δρόσον 1) πεπωκὼς 2),
βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
χ᾽ ὁπόσα 3) βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
χ᾽ ὁπόσα φέρουσιν ὗλαι.
σὺ δὲ φίλιος γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων· 4)
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
θέρεος γλυκὺς προφήτης.
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,

1) Weil Aurora ihren alten Tithonos, welcher in eine Cicade verwandelt wurde, mit Thau nährte, so meinten die Griechen, die Cicaden nähren sich insgemein vom Thaue. 2) πίνω. 3) καὶ ὁπόσα. 4) ἀποβλάπτων (ἀποβλάπτεις γὰρ) μηδενὸς (τῶν γεωργῶν κατά) τι.

φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει, 1)
σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε·
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

1) Vergl. Lucret. III. 55. Quum veteres ponunt tunicas aestate cicadae.

m. Εἰς ἑαυτόν. νέ.

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη
κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
χαρίεσσα δ' οὐκ ἔθ' ἥβη
πάρα, 1) γηραλέοι δ' ὀδόντος·
γλυκεροῦ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς
βιότου χρόνος λέλειπται.
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
θαμὰ, Τάρταρον 2) δεδοικώς. 3)
Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς
μυχὸς, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
κάθοδος, καὶ γὰρ ἑτοῖμον
καταβάντι μὴ 'ναβῆναι. 4)

1) πάρεστι. 2) d. i. den Orkus. 3) δείδω. 4) οὐ γὰρ μὴ ἕτοιμον καταβάντι ἀναβῆναι.

VII.

Dramatische Gedichte.

A. Antigone,

eine

Tragödie von Sophokles.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ἀντιγόνη } ἀδελφαί.
Ἰσμήνη }
Χορὸς ἐκ γερόντων Θηβαίων.
Κρέων
Φύλαξ
Αἵμων, υἱὸς τοῦ Κρέοντος.
Τειρέσιας.
Ἄγγελος
Εὐρυδίκη.
Ἐξάγγελος.

Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Θήβαις.

Erster Act.

Erste Scene.

Ἀντιγόνη, Ἰσμήνη, Χορὸς ἐκ γερόντων Θηβαίων.

Ἀντιγ. Ὦ κοινὸν 1) αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ' οἶσθ' ὅ,τι 2) Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν 3) ἔτι ζώσαιν 3) τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἀτήριον,
οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν 4) οὐκ ὄπωπ' 5) ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;

1) d. i. ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονυῖα. 2) Lies: οἶσθ' ὅ,τι τῶν ἀπ' Οἰδ. κακῶν, ὁποῖον κ. τ. λ. 3) Dativ. Poet. ζώω st. ζάω. 4) καὶ ἐμῶν. 5) Att. ὄπτομαι.

ἔχεις τι, κεἰσηκήκουσας 1); ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους*) στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 2)
Ἰσμήνη. Ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου 3)
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν 4) δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί· 5)
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη. 6)
Ἀντ. Ἤιδη καλῶς, κ' σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦ δ' οὕνεκ' ἐξεπέμπον, ὡς μόνη κλύοις.
Ἰσμ. Τί δ' ἐστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
Ἀντ. Οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ 7)
χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς·
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρύχθαι 8) τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν 9) δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν, εἰσορμῶσι 10) πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κἀμοὶ, λέγω γὰρ κἀμὲ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι 11) ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι 12)
σαφῆ προκηρύξοντα· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν· ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, κ' δείξεις τάχα,
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

1) κ' εἰσήκουσας. *) d. i. Πολυνείκην. 2) Die Alten kannten kein grösseres Unglück, keine kränkendere Beschimpfung, als wenn ihren geliebten Todten das Begräbniss versagt wurde; — nur Feinden konnte von Feinden solch eine Schmach angethan werden. 3) d. i. χρόνου, Att. st. οὔτινος, 4) στερέω. 5) statt ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων, denn des Oedipus Söhne Eteokles und Polyneikes hatten sich im Zweykampfe wechselseitig getödtet. 6) ἀτάω. 7) d. i. δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος. 8) κηρύσσω. 9) ἐάω. 10) εἰσορμάω. 11) νέομαι. 12) εἰδέω.

Ἰσμ. Τί δ', ὦ ταλαίφρων, τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα προσθείμην 1) πλέον;
Ἀντ. Εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει, 2) σκόπει.
Ἰσμ. Ποῖόν τι κινδύνευμα· ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;
Ἀντ. Εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί 3);
Ἰσμ. Ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
Ἀντ. Τὸν 4) γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
Ἰσμ. Ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος; 5)
Ἀντ. Ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα. 6)
Ἰσμ. Οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ,
ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνὴ, διπλοῦν ἔπος, 7)
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται 8) βίον·
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα, σκόπει,
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 9)
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖχ' ὅτι 10)
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ', οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 11)
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν 12) οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
Ἀντ. Οὔτ' ἂν κελεύσαιμ', οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα. 6)

1) προστίθημι, lies: τί δ' ὦ ταλ. εἰ τ. ε., τουτ. ἐγὼ λύουσ' ἢ ἐφαπτ. ἂν προσθ. πλέον; 2) Att. st. ξυνεργάσῃ. 3) Att. statt κουφίσεις v. κουφίζω. 4) d. i. ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν. 5) Att. ἀντιρρέω. 6) Jon. u. Poet. st. μέτεστι. 7) d. i. διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα. 8) λωβάομαι. 9) Ion. παρέξειμι. 10) ὅτι γυναῖκες ἔφυμεν. 11) entweder den Polyneikes, oder überhaupt τοὺς χθονίους δαίμονας. 12) d. i. mehr unternehmen wollen, als die Kräfte erlauben, ist u. s. w.

ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ. κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα, 1)
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος,
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε 2).
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' 3) ἔχε.
Ἰσμ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι· τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾷν ἔφυν ἀμήχανος.
Ἀντ. Σὺ μὲν τάδ' ἂν πρᾶχοι 4)· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' 5) ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
Ἰσμ. Οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.
Ἀντ. Μὴ μοῦ προτάρβει· 6) τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
Ἰσμ. Ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον· κρυφῇ δὲ κεῦθε· 7) σὺν δ' αὔτως ἐγώ.
Ἀντ. Οἴμοι· καταύδα. 8) πολλὸν ἐχθίων ἔσει 9)
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
Ἰσμ. Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
Ἀντ. Ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ', οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.
Ἰσμ. Εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.
Ἀντ. Οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
Ἰσμ. Ἀρχὴν δὲ θηρᾷν 10) οὐ πρέπει τἀμήχανα.
Ἀντ. Εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθρανεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει 11) δίκῃ.
ἀλλ' ἔα 12) με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι 13) γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδέν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
Ἰσμ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ', 14) ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Χορός.

στροφ. α'. Ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλ-
λιστον ἑπταπύλῳ φανὲν 15)

1) d. i. μετὰ φίλου. 2) d. i. ἀρεσκ. μᾶλλον τοῖς κάτω οὖσιν, ἢ τοῖς ἐνθάδε οὖσιν. 3) ἀτιμάζω. 4) προέχω. 5) χώννυμι. 6) προταρβέω. 7) κεύθω. 8) καταυδάω. 9) Att. st. ἔσῃ v. εἰμί. 10) d. i. οὐ πρεπ. τὰ ἀμήχανα θηράειν (κατ') ἀρχῆς. 11) Att. 12) ἐάω. 13) πάσχω. 14) ἴσημι. 15) φαίνομαι.

Θήβᾳ τῶν πρότερον φάος.
ἐφάνθης 1) ποτ', ὦ χρυσέας
ἁμέρας βλέφαρον, 2) Διρκαί-
ων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα,
τὸν λεύκασπιν 3) ἐξ Ἀργόθεν
φῶτα βάντα πανσαγίᾳ, 4)
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ 5)
κινήσασα χαλινῷ,
ὃς ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκους
ἀρθεὶς 6) νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων,
ὀξέα κλάζων, αἰετὸς ἐς γᾶν
ὣς, ὑπερέπτα, 7)
λευκῆς χιόνος πτέρυγι ςεγανὸς 8)
πολλῶν μετ' ὅπλων,
ξύν θ' ἱπποκόμοις 9) κορύθεσσι.

ἀντ. ά. Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων, φονί-
αισιν 10) ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον ςόμα,
ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων
αἱμάτων γένυσι πλησθῆ-
ναί τε, καὶ ςεφάνωμα πύργων 11)
πευκάενθ' Ἥφαιςον ἑλεῖν. 12)
τοῖος 13) ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλῳ
δυσχείρωμα δράκοντι.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει· καί σφας ἐσιδὼν

1) φαίνομαι. 2) O Auge d. i. du Zierde! 3) den Weiſsbeschildeten; denn die Argiver hatten weiſse Schilde, auf welchen eine Kröte gemahlet war. 4) st. πανςρατιᾷ, mit dem ganzen Heere. 5) Lies: κινήσασα φυγ. προδρ. χαλ. ὀξυτ. προτρ. Die Argiver nähmlich flohen in der Nacht von Theben weg. 6) αἴρω. 7) ὑπερίπτημι. 8) Lies: ςεγανὸς σὺν πτερ. λευ. χιον. nähmlich wegen der weiſsen Argiverschilde. 9) der Helmbusch war aus Pferdehaaren. 10) Lies: ἀμφιχανὼν ςομ. ἑπταπ. (παρεσκευασμένον σὺν) φοιν. λογχ. (ἐν) κυκλ. (εἰς τὴν πόλιν) ἔβα, jeder der sieben feindlichen Fürsten hatte eines von den sieben Thoren Thebens besetzt. 11) Die Thürmer auf der Stadtmauer von Theben. 12) Mit brennendem Kieferholz suchte man besonders die Thürmer der Stadtmauern anzuzünden. 13) Lies: τοῖος πατ. Ἀρ. ἐταθ. α. νωτ. (αὐτοῦ) δυσχ. δρακ. ἀντιπ. st. ὑπὸ δράκοντος ἀντιπάλου. Der Drache ist Theben; die Theber heiſsen oft Drachensöhne zu Folge des bekannten Mythos.

τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις,
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

Dritter Act.

Erste Scene.

Φύλαξ, Ἀντιγόνη, Κρέων, Χορός.

Φυλ. Ἥδ' ἔς' ἐκείνη τοὔργον ἡ 'ξειργασμένη.
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ πᾶ Κρέων;
Χορ. Ὅδ' ἐκ δόμων ἄψοῤῥος εἰς δέον περᾷ.
Κρ. Τί δ' ἔςι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβη 1) τύχῃ;
Φυλ. Ἄναξ, βροτοῖσιν ὐδὲν ἔς' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ,
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην 2) τότε.
ἀλλ', ἡ γὰρ ἐκτὸς ἢ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος ὐδὲν ἡδονῇ,
ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος 3),
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθευρέθη τάφον
κοσμῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' ὐκ ἐπάλλετο.
ἀλλ' ἔς' ἐμὸν θὔρμαιον 4), ὐκ ἄλλυ τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβὼν,
καὶ κρῖνε, κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
Κρ. Ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ; πόθεν λαβών;
Φυλ. Αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίςασο.
Κρ. Ἦ καὶ ξυνίης, ἢ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
Φυλ. Ταύτην γ' ἰδὼν θάπτυσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας 5). ἆρ' ἔνδηλα ἢ σαφῆ λέγω;
Κρ. Καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος εὑρέθη;
Φυλ. Τοιῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν
πρὸς σῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι 6),

1) statt προέβη. 2) χειμάζω. 3) Vergl. V. 329. 4) τὸ ἕρμαιον.
5) nähmlich θάπτειν. 6) ἀπειλέω.

προὔθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

Zweyter Act.

Erste Scene.

Κρέων. Χορός.

Κρέων. Ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοί,
πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ᾽ ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ᾽ ἱκέσθαι· τοῦτο μὲν, τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη·
τοῦτ᾽ αὖθις, ἡνίκ᾽ Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
κἀπεὶ διώλετ᾽, ἀμφὶ τοὺς κείνου τότε
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ᾽ οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ᾽ ἡμέραν ὤλοντο, παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ᾽ ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ, ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ᾽ ἐκ φόβου του [1]) γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζον᾽ ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γὰρ, ἴστω [2]) Ζεὺς ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν ἀεὶ,
οὔτ᾽ ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ᾽ ἂν φίλον ποτ᾽ ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι

1) Att. st. τινός. 2). st. ἰσάτω, v. ἴσημι.

ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα. καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες 1) ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν,
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι. 2)
Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ,
τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι,
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι 3) κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, 4) τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρύχθαι τάφῳ
μήτε κτερίζειν, μήτε κωκῦσαί τινα,
ἐᾷν δ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκιστόν τ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἔμον φρόνημα· κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
τίμην προέξουσ' *) οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται.
Χόρος. Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει.
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πού γ' ἐνεστί σοι,
καὶ τῶν θανόντων, χὠπόσοι ζῶμεν, πέρι. 5)
Κρ. Ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε 6) τῶν εἰρημένων.
Χορ. Νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.
Κρ. Ἀλλ' εἴσ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
Χορ. Τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
Κρ. Τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
Χορ. Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
Κρ. Καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

1) πλέω, lies: καὶ ἐπὶ ταύτης (πατρίδος) ὀρθ. πλεοντ. φιλ. ποι. 2) l. περὶ τῶν ἀπ' Οἰδ. παιδ. 3) πρήθω. 4) πάω. *) l. ἕξουσι πρὸ τῶν δικαίων. 5) d. i. περὶ τῶν θαν. καὶ (περὶ ἡμῶν) ὁπόσοι ζῶμ. 6) εἰμί.

Zweyte Scene.

Φύλαξ, Κρέων, Χορός.

Φύλαξ. Ἄναξ, ἐρῶ μὲν ἐχ' ὅπως τάχες ὑπὸ
δύσπνες ἱκάνω κἐφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιςάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν [1] ἐμαυτὸν εἰς ἀναςροφήν.
ψυχὴ γὰρ ηὔδα [2] πολλά μοι μυθεμένη·
Τάλας τί χωρεῖς, οἶ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μενεῖς αὖ; κεἰ τάδ' εἴσεται [3] Κρέων
ἄλλε παρ' ἀνδρὸς, πῶς σὺ δῆτ' ἀλγυνεῖ [4]; —
τοιαῦθ' ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδύς.
χἔτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί· κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος [5],
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
Κρ. Τί δ' ἐςιν, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
Φυλ. Φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ [6]. τὸ γὰρ
πρᾶγμ' ἔτ' ἔδρασ' ἔτ' εἶδον ὅςις ἦν ὁ δρῶν·
ἐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι [7].
Κρ. Εὖ γε ςοχάζῃ [8], κἀποφράγνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.
Φυλ. Τὰ δεινὰ γάρ τοι προςτίθησ' ὄκνον πολύν.
Κρ. Οὔκεν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει [9];
Φυλ. Καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε, κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας, κἀφαγιςεύσας [10] ἃ χρή.
Κρ. Τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
Φυλ. Οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ ἔτε τε γενῇδος ἦν
πλῆγμ', ἐ δικέλλης ἐκβολή· ςύφλος δὲ γῆ,
ϗ χέρσος ἀῤῥὼξ, ἐδ' ἐπημαξευμένη [11]
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος

1) κυκλόω. 2) αὐδάω. 3) εἴδω. 4) Att. ἀλγύνομαι. 5) δράσσω. 6) was mich selbst betrifft. 7) πίπτω. 8) ςοχάζομαι. 9) statt ἄπιθι v. ἄπειμι. 10) ἀφαγιςεύω. 11) ἐπαμαξεύω, statt ἐφαμαξευω.

δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ·
λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος 1) ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐῤῥόθουν κακοὶ,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα. κἂν ἐγίγνετο.
πληγὴ τελευτῶσ'· οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
κοὐδεὶς ἐναργὴς, ἀλλ' ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι.
ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν 2),
καὶ πῦρ διέρπειν 3), καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ.
τέλος δ', ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν 3) πλέον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα 4, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν 5), οἶδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
Χορ. Ἄναξ, ἐμοίτοι, μήτι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ', ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι 6).
Κρ. Παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι 7), λέγων,
μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα

1) στάω. 2) Auch die alten Griechen bedienten sich der Feuerprobe um sich von dem Verdachte eines angeschuldigten Verbrechens zu reinigen. 3) ἐρευνάω. 4) νικάω. 5) ἑκών. 6) L. ἡ ξυν. παλ. βουλ. ἐμοὶ, μή τι κ. τὸ ἐργ. τόδ. θεηλ. (ἐμοὶ γένηται.) 7) μεστόω.

λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
'Ισμ. Μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὰ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.
'Αντ. Μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ, μήθ' ἃ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
'Ισμ. Καὶ τίς βίος μοι, σοῦ λελειμμένῃ, φίλος;
'Αντ. Κρέοντ' ἐρώτα. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
'Ισμ. Τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 1)
'Αντ. 'Αλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
'Ισμ. Τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἐπωφελοῖμ' ἐγώ;
'Αντ. Σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
'Ισμ. Οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
'Αντ. Σὺ μὲν γὰρ εἵλου 2) ζῆν· ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.
'Ισμ. 'Αλλ' οὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
'Αντ. Καλῶς σὺ μέντοι· τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.
'Ισμ. Καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστὶν ἡ 'ξαμαρτία.
'Αντ. Θάρσει· σὺ μὲν ζῇς· ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
Κρ. Τὼ παῖδε φημὶ τώδε, τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, 3) τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
'Ισμ. Οὐ γάρ ποτ', ὦ 'ναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται,
Κρ. Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου ξὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
'Ισμ. Τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
Κρ. 'Αλλ' ἥδε μέντοι μὴ λέγ'. 4) οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
'Ισμ. 'Αλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα 5) τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
Κρ. 'Αρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
'Ισμ. Οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 6)
Κρ. Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱάσιν στυγῶ.
'Ισμ. Ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ·
Κρ. Ἄγαν γε λυπεῖς, καὶ σὺ, καὶ τὸ σὸν λέχος.
'Ισμ. Ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
Κρ. Αἴδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
'Ισμ. Δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
Κρ. Καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν

1) st. ὠφελοῦσα. 2) αἱρέου 3) Weil Ismene sich selbst in die Gefahr stürzt. 4) sie lebt ja nicht mehr. 5) st. τὴν νυμφην. 6) ἁρμόζω.

Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
Φυλ. Φεῦ·
ἦ δεινὸν, ᾧ δοκεῖ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
Κρ. Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ', ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
Φυλ. Ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει 1) σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεὶς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

Χορός.

στρ. α'. Πολλὰ τὰ δεινὰ 2), κοὐδὲν ἀν-
θρώπου δεινότερον πέλει.
τοῦτο 3) καὶ πολιοῦ πέραν
πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ, περιβρυχίοισι
περῶν ἐπ' οἴδμασι·
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον, ἀκαμάταν
ἀποτρύεται, ἰλλομένων ἀρότρων 4)
ἔτος εἰς ἔτος, ἱππείῳ
γένει πολεύων.

ἀντ. α'. Κουφονόων τε 5) φῦλον ὀρ-
νίθων ἀμφιβαλὼν 6) ἄγει,
θηρίων τ' 7) ἀγρίων ἔθνη,
πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδὴς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς 8) ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα,

1) Att. v. ὄπτομαι. 2) d. i. πράγματα. 3) d. i. χρῆμα τοῦ ἀνθρώπου, statt ἄνθρωπος. 4) nähmlich τὴν γῆν. 5) wie aves vagae des Horat. 6) d. i. ἄρκυσι. 7) die Thiere des Feldes z. B. Hasen u. d. gl. im Gegensatze mit V. 350. 8) statt μηχανῇ d. i. τέχνῃ.

λασιαύχενά θ' ἵππον ὑπάξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν 1), οὔρειόν τ'
ἀδμῆτα ταῦρον.

στρ. β'. Καὶ φθέγμα, καὶ ἠνεμόεν
φρόνημα, καὶ ἀςυνόμους
ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ
δυςαύλων πάγων αἴθρια
καὶ δύςομβρα φεύγειν βέλη.
παντοπόρος, ἄπορος
ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
τὸ μέλλον 2). Ἀΐδα μόνον
φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς
ξυμπέφρασαι.

ἀντ. β'. Σοφόν τι τὸ μηχανόεν
τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 3),
ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει· νόμως παρείρων 4)
χθονὸς 5), θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν, 6)
ὑψίπολις 7)· ἄπολις 8) δ',
ὅτῳ 9) τὸ μὴ καλὸν
ξύνεςι, τόλμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρέςιος
γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν,
ὃς τάδ' ἔρδει 10).
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε. πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω,
τὴν δ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην;
ὦ δύςηνος, καὶ δυςήνου
πατρὸς Οἰδιπόδα, τί ποτ'; οὐ δή που
σ' ἀπιςοῦσαν

1) L. ἄξεται ἵππον ὑπὸ ζυγόν. 2) L. ἔρχεται ἐπὶ τὸ μέλλον, οὐδὲν ἄπορος (οὐκ ἀπορέων). 3) L. ἔχων σοφόν τι, d. i. σοφίαν, τὸ μηχανόεν, d. i. εὑροῦσαν, τὰς τέχνας ὑπὲρ ἐλπ. 4) παρ. μέν. 5) statt πόλεως. 6) d. i. Δίκαν δικαιοτάτην θεῶν. 7) statt τύραννος. 8) im Gegensatze mit ὑψίπολις. 9) Att. statt ᾧτινι. 10) Vergl. Horat. L. III. odam 2, v. 28. vetabo — sub isdem sit trabibus etc.

τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις,
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

Dritter Act.

Erste Scene.

Φύλαξ, Ἀντιγόνη, Κρέων, Χορός.

Φυλ. Ἥδ' ἔσ' ἐκείνη τοὔργον ἡ 'ξειργασμένη.
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;
Χορ. Ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ.
Κρ. Τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβη [1]) τύχῃ;
Φυλ. Ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐσ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ,
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην [2]) τότε.
ἀλλ', ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος [3]),
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθευρέθη τάφον
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο.
ἀλλ' ἔσ' ἐμὸν θοὔρμαιον [4]), οὐκ ἄλλου τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν,
καὶ κρῖνε, κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
Κρ. Ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ; πόθεν λαβών;
Φυλ. Αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίσασο.
Κρ. Ἦ καὶ ξυνίης, καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
Φυλ. Ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας [5]). ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
Κρ. Καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος εὑρέθη;
Φυλ. Τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι [6]),

1) statt προέβη. 2) χειμάζω. 3) Vergl. V. 329. 4) τὸ ἕρμαιον. 5) nähmlich θάπτειν. 6) ἀπειλέω.

πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι [1]),
ὀσμὴν ἀφ' αὐτοῦ μὴ βάλοι, πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι [2]) πόνου.
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος· ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὕτω δὲ χ' αὕτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν [3]), ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσιν τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου [4])
χοαῖσι τρισπόνδοισι *) τὸν νέκυν στέφει.
χ' ἡμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα [5]), σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην·
καὶ τάς τε πρόσθεν, τάς τε νῦν, ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο·
ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι,
ἥδιστον· ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους [6]) ἄγειν,
ἀλγεινόν· ἀλλὰ ταῦτα πάνθ' ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

Κρ. Σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα,
φὴς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;

1) ὑπὸ τὸν ἄνεμον. 2) ἀφειδέω. 3) ἐξοιμώζω. 4) statt προχόου. *) d. i. μέλιτι, γάλακτι, οἴνῳ. 5) εἶμι. 6) denn Antigone war eine Königstochter.

Ἀντ. Καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
Κρ. Σὺ [1]) μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν, ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον.
σὺ δ᾽, εἰπέ μοι, μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα,
ᾔδης τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε;
Ἀντ. Ἤιδη. τί δ᾽ οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν·
Κρ. Καὶ δῆτ᾽ ἐτόλμας τοὺς δ᾽ ὑπερβαίνειν νόμους;
Ἀντ. Οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ᾽ ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἳ τοὺς δ᾽ ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ᾽, ὥςτ᾽ ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ᾽ ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς [2]), ἀλλ᾽ ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐς ὅτου ᾽φάνη.
τούτων ἐγὼ [3]) οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ᾽, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῄδη [4]), τί δ᾽ οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας [5]). εἰ δὲ τοῦ χρόνου [6])
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ᾽ ἐγὼ λέγω.
ὅςις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακοῖς
ζῇ, πῶς ὅδ᾽ οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ᾽ οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ᾽ ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ᾽ [7]) ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖςδε δ᾽ οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ᾽ εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω [8]).
Χορ. Δηλοῖ τὸ γέννημ᾽ ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς [9])
τῆς παιδός· εἴκειν δ᾽ οὐκ ἐπίςαται κακοῖς.
Κρ. Ἀλλ᾽ ἴσθι τοι τὰ σκλήρ᾽ ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιςα· καὶ τὸν ἐγκρατέςατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ

1) zu dem Bothen. 2) καὶ ἐχθές. 3) d. i. ὑπὲρ τουτ. ἐγω. 4) Att. statt ἐξῄδειν, synkopt f. ἐξειδήκειν, v. ἐξειδέω. 5) προεκήρυξας nähmlich τὸν θάνατον. 6) nähmlich τοῦ εἱμαρμένου. 7) meinen Bruder. 8) so büsse ich für eine Thorheit nach dem Ausspruche eines Thoren. 9) des Oedipus.

θραυσθέντα [1] κ' ῥαγέντα [2] πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις.
σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· [3] οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ', ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, [4]
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ', ὑπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις [5] ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας
τοῦ πάντος ἡμὶν Ζηνὸς Ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου. καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.
καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις
ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.
Ἀντ. Θέλεις τι μεῖζον, ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;
Κρ. Ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω.
Ἀντ. Τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδὲν, μήδ' ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον, ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος.
ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ.
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν, λέγειν θ', ἃ βούλεται
Κρ. Σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.
Ἀντ. Ὁρῶσι χ' οἵδε· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.
Κρ. Σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῇ, [6] τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

1) θραύω. 2) ῥήσσω o. ῥηγνύω. 3) καταρτύω. 4) Jon. u. Att. st. ἐξεπίστατο v. ἐξεπίσταμαι. 5) daſs sie sich dieser That rühmt u. s. w. 6) ἐπαιδέομαι.

Ἀντ. Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.
Κρ. Οὔκουν ὅμαιμος χὠ¹) καταντίον θανών;
Ἀντ. Ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε, καὶ ταὐτοῦ²) πατρός.
Κρ. Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν.
Ἀντ. Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
Κρ. Εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
Ἀντ. Οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
Κρ. Πορθῶν γε τήνδε γῆν· ὁ δ', ἀντιστὰς ὕπερ.
Ἀντ. Ὅμως ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.
Κρ. Ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον.
Ἀντ. Τίς οἶδεν, εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῆ τάδε;
Κρ. Οὔτοι ποθ' οὐχθρὸς,³) οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
Ἀντ. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
Κρ. Κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.
Χορ. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη,
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.

1) καὶ ὁ. 2) καὶ τοῦ αὐτοῦ. 3) ὁ ἐχθρός.

Zweyte Scene.

Κρέων, Ἰσμήνη, Ἀντιγόνη, Χορός.

Κρ. Σὺ δ', ἡ κατ' οἴκους, ὡς ἔχιδν', ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα, κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπὲ δέμοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ 'ξομεῖ¹) τὸ μὴ εἰδέναι;
Ἰσμ. Δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμοῤῥοθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
Ἀντ. Ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας, οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.
Ἰσμ. Ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
Ἀντ. Ὧν²) τοὔργον Ἅιδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες,

1) Att. st. ἐξομῇ, v. dem veralt. ὄμω; ἐξόμνυμι. 2) ὑφ' ὧν τὸ ἔργον πέπρακται.

λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
Ἰσμ. Μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.
Ἀντ. Μή μοι θάνῃς σὺ κοινά, μήθ' ἃ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
Ἰσμ. Καὶ τίς βίος μοι, σοῦ λελειμμένῃ, φίλος;
Ἀντ. Κρέοντ' ἐρώτα. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
Ἰσμ. Τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 1)
Ἀντ. Ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
Ἰσμ. Τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἐπωφελοῖμ' ἐγώ;
Ἀντ. Σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
Ἰσμ. Οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
Ἀντ. Σὺ μὲν γὰρ εἵλου 2) ζῆν· ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.
Ἰσμ. Ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
Ἀντ. Καλῶς σὺ μέντοι· τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.
Ἰσμ. Καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστὶν ἡ 'ξαμαρτία.
Ἀντ. Θάρσει· σὺ μὲν ζῇς· ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
Κρ. Τὼ παῖδε φημὶ τώδε, τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, 3) τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
Ἰσμ. Οὐ γάρ ποτ', ὦ 'ναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
Κρ. Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου ξὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
Ἰσμ. Τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
Κρ. Ἀλλ' ἥδε μέντοι μὴ λέγ'. 4) οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
Ἰσμ. Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα 5) τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
Κρ. Ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
Ἰσμ. Οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 6)
Κρ. Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱάσιν στυγῶ.
Ἰσμ. Ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ·
Κρ. Ἄγαν γε λυπεῖς, καὶ σύ, καὶ τὸ σὸν λέχος.
Ἰσμ. Ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
Κρ. Αἴδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
Ἰσμ. Δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
Κρ. Καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν

1) st. ὠφελοῦσα. 2) αἱρέω 3) Weil Ismene sich selbst in die Gefahr stürzt. 4) sie lebt ja nicht mehr. 5) st. τὴν νυμφην. 6) ἁρμόζω.

κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας.
φεύγουσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

Χορός.

στρ. α'. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν
ἄγευστος αἰών. οἷς γὰρ ἂν
σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας 1)
οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς
ἐπὶ πλῆθος ἕρπον·
ὅμοιον ὥστε 2) ποντίας ἁλὸς
οἶδμα, 3) δυσπνόοις ὅταν
Θρῄσσῃσιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν
θῖνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀντ. α'. Ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν
οἴκων ὁρῶμαι πήματα 4)
φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ'·
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν
γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει μιὰν λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας ἐτέτατο 5) φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις·
κατ' αὖ νιν θεῶν φοινία τῶν
νερτέρων ἀμᾷ 6) κοπίς,
λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς.
στρ. β'. Τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασίᾳ κατάσχῃ
τὰν οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως, 7)
οὔτε θεῶν ἀκάματοι
μῆνες; ἀγήρως χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου

1) d. i. οὐδὲν γένος τῆς ἄτης. 2) eben so viel als οὕτως oder ὥσπερ. 3) Lies: οἶδμ. ἁλὸς, ὅταν ἐπιδρ. (σὺν) Θρῃσσ. πνοαῖς (d. i. Βορέᾳ) ἔρεβος ὑφαλ. (d. i. ἐρεβ. τῆς ἁλός) Drangsale, welche seit langer Zeit her das Haus der Labdakiden getroffen haben. 4) d. i. τῶν πημάτων. 5) τείνω. 6) ἀμάω. 7) der ewige Schlaf.

μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
τό τ' ἔπειτα, 1) ϗ τὸ μέλλον, 1)
καὶ τὸ πρὶν 1) ἐπαρκέσει
νόμος 2) ὅδ'· ὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ 3) πάμπολύ γ' ἐκτὸς ἄτας.
ἀντ. β'. Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς
πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ' ἀπάτα κȣφονόων ἐρώτων·
εἰδότι δ' ὐδὲν, 4) προσέρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις ψαύσῃ. 5)
σοφίᾳ γὰρ ἐκ τȣ̃
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν, ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
πράσσειν δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ'· ἆρ' ἀχνύμενος
τῆς μελλογάμȣ
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;

1) κατὰ τὸ ἔπειτα, κατὰ τὸ μέλλον, κατὰ τὸ πρίν; zunächst, künftig und ehemahls; st. ἀεί. 2) νόμος (τῆς πεπρωμένης) ἐπαρκ. Vergl. V. 603. 3) παμβ. βιότȣ θνητ. ὐδ. ἑρπ. (ἔρχεται) ἐκτ. ἄτης. 4) d. i. αὐτῷ εἰδ. ὐδ. (πρὸς ἄνθρωπον ὐκ εἰδότα) ἑρπ. (ἡ ἄτη) πρίν. 5) st. πυρὸς πόδι ψαύσῃ.

Vierter Act.

Erste Scene.

Κρέων, Αἵμων, Χορός.

Κρ. Τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφȣ, πατρὶ λυσσαίνων πάρει; 1)
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρῶντες φίλοι;

1) πάρειμι.

Αἵμ. Πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ᾽ ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

Κρ. Οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμας πατρῴας πάντ᾽ ὄπισθεν ἑστάναι
τούτου γὰρ, οὕνεκ᾽ ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
ὅστις δ᾽ ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
τί τόνδ᾽ ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὑτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μὴ νύν ποτ᾽, ὦ παῖ, τὰς φρένας γ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς,
γυναικὸς οὕνεκ᾽, ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ᾽ ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ᾽ ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ᾽ ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ᾽ ἐφυμνείτω Δία
Ξύναιμον. εἰ γὰρ δὴ τά γ᾽ ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ᾽ ἀνὴρ
χρηστὸς, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
ὅστις δ᾽ ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
οὐκ ἔστ᾽ ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 2)
ἀλλ᾽ ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν,
καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία.
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα 3) θαρσοίην ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ᾽ ἂν ἄρχεσθαι θέλειν·
δορός τ᾽ ἂν ἐν χειμῶνι 4) προστεταγμένον

1) μεθίημι. 2) τυγχάνω. 3) der nähmlich dem Könige gehorcht.
4) d. i. τῆς μάχης.

μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
ἀναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ᾽ ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν, ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
τροπὰς καταῤῥήγνυσι· τῶν δ᾽ ὀρθουμένων
σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ᾽ ἡ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ᾽ ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν·
κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ᾽ ἄν.
Χορ. Ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι. 1)
Αἵμ. Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων, ὅσ᾽ ἐστὶ, χρημάτων ὑπέρτατον·
ἐγὼ δ᾽ ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
οὔτ᾽ ἂν δυναίμην, μήτ᾽ ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτ᾽ μέντ᾽ ἂν χἀτέρῳ ἔχον
σοῦ δ᾽ οὖν πέφυκα πάντα προσκεπεῖν, ὅσα
λέγει τις, ἢ πράσσει τις, ἢ ψέγειν ἔχ ι·
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ,
λόγοις τοιούτοις, 2) οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ᾽ ἀκούειν ἔσθ᾽ ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ᾽ ὀδύρεται πόλις
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ᾽ ἀπ᾽ ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ᾽ ἄθαπτον, μήθ᾽ ὑπ᾽ ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ᾽ ὀλέσθαι, μήθ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν τινος.
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ᾽ ἐρεμνὴ σῖγ᾽ ἐπέρχεται φάτις.
ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος, εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ὡς φῂς σὺ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ᾽ ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,

1) d. i. περὶ ὧν λέγεις. 2) nähml. χρῆσθαι.

ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν;
οὗτοι διαπτυχθέντες 1) ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κἤν τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
πόλλ', αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν 2).
ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται·
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
αὔτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς, πόδα
τείνας, ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις, κάτω
στρέψας, τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ' εἶκε θυμοῦ, καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ;
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν.
καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.
Χορ. Ἄναξ, σέ τ' εἰκὸς, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
Κρ. Οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
Αἵμ. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.
Κρ. Ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;
Αἵμ. Οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
Κρ. Οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ;
Αἵμ. Οὔ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.
Κρ. Πόλις γὰρ ἡμῖν ἃ 'μὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
Αἵμ. Ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
Κρ. Ἄλλῳ γὰρ 'μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
Αἵμ. Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ', ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.
Κρ. Οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
Αἵμ. Καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
Κρ. Ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.
Αἵμ. Εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
Κρ. Ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
Αἵμ. Οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ.

1) οὗτοι διαπτ. der Plur. st. des Sing. οὗτος διαπτυχθείς. 2) d. i. guten Rathgebern.

Κρ. Ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων.
Αἵμ. Οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
Κρ. Ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον. 1)
Αἵμ. Οὐκ ἂν γ' ἕλοις ἥσσω με τῶν αἰσχρῶν ποτε.
Κρ. Ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε;
Αἵμ. Καὶ σοῦ γε, κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
Κρ. Ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.
Αἵμ. Ἡ δ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
Κρ. Ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς; 2)
Αἵμ. Τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ, πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
Κρ. Κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
Αἵμ. Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
Κρ. Γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
Αἵμ. Βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
Κρ. Ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
Αἵμ. Οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτὲ,
οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμᾶ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών. 3)

1) statt ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθέν. 2) Kreon bezog das θανοῦσα ὀλεῖ τινά, auf sich selbst. 3) (Haimon entfernt sich).

Zweyte Scene.

Χορός, Κρέων, Ἀντιγόνη.

Χορ. Ὦ 'νηρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς 1) δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας, βαρύς.
Κρ. Δράτω, φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ', ἰών·
τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
Χορ. Ἄμφω γὰρ αὐτὰ 2) καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;
Κρ. Οὐ τήν γε θιγοῦσαν. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
Χορ. Μόρῳ δὲ ποίῳ δὲ ποίῳ καί σφε 3) βουλεύῃ κτανεῖν;
Κρ. Ἄγων 3) ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,

1) νοῦς, wie nähmlich Haimon. 2) τὰς κόρας, Antigone u. Ismene. 3) Lies: κρύψω αὐτ. ζωσ. ἐν κατωρ. καὶ ὀρύγματι πετρωδ. d. i.

κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον, [1]) ὡς ἄγος μόνον, προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἅιδου σέβειν.

στρ. α'. Χορ. Ἔρως ἀνίκατ' ἀμάχαν
ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις, [2])
ὃν ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις·
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ'
ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων
φύξιμος οὐδείς, [3])
οὔθ' ἁμερίων ἐπ' [4]) ἀν-
θρώπων· ὁ δ' ἔχων, [5]) μέμηνε.
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ· [6])

ἀντ. α'. σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις [7]) ταράξας·
νικᾷ [8]) δ' ἐναργὴς βλεφάρων
ἵμερος εὐλέκτρου
νύμφας, τῶν μεγάλων
πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς. [9])
θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμ-

πέτραν ὀρύξας ταύτην κατακρύψω ἄγων καὶ φέρων ἔνθα ἂν ᾖ ὁδὸς ἔρημος βροτῶν, ἔνθα οὐ διατρίβουσιν ἄνθρωποι, προθεὶς καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς θεὶς τοσοῦτον μόνον τροφῆς, ὡς καὶ καθὰ ἄγος ᾖ μίασμα · d. i. ὡς μισητῇ ἡμερινὴν αὐτῇ τροφὴν δοὺς, ὅπως καὶ ἵν' ἐκφύγῃ ἡ πόλις πως καὶ κατά τινα τρόπον τὸ μίασμα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρὰ πάντων μέμψιν, ὡς λιμοκτονήσασα αὐτὴν ἀπώλεσε. *) Nach alter Sitte; welcher zu Folge Kreon der Antigone, welche er verurtheilt lebendig begraben zu werden, Nahrung auf Einen Tag vorlegen läſst; dadurch glaubte er sich von dem Vorwurfe zu reinigen, sie durch Hunger getödtet zu haben, was man allgemein für einen Frevel würde gehalten haben. 1) Sieh S. 145, Anmerk. 3). 2) statt εἰς κτήματα. 3) st. οὐδεὶς δύναται σὲ φεύγειν. 4) statt ἐφημερίων. 5) d. i. ὁ ἔχων σὲ ἐν καρδίᾳ. 6) der Chor bezieht sich auf den Streit zwischen Vater u. Sohn, welchen Haimon's Liebe zu Antigone erregte. 7) Paraphrastisch statt ἐτάραξας. 8) Lies: ἐναργ. ἵμερ. βλεφ. εὐλεκτρ. νυμφ. νικ. 9) ἐν δικαστηρίῳ.

παίζει 1) θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν, ἴσχειν δ'
οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.
στρ. β'. Ἀντ. Ὁρᾶτέ μ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοὔ ποτ' αὖθις· ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας
Ἀΐδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὔθ' ὑμεναίων
ἔγκληρον, οὔτ' ἐπινυμφίδιός
πώ μέ τις ὕμνος
ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
Χορ. Οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κεῦθος 2) νεκύων.
οὔτε φθινάσι πληγεῖσα νόσοις,
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ'·
ἀλλ' αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ
θνατῶν, Ἀΐδαν καταβήσει.
ἀντ. β'. Ἀντ. Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν 3) ξέναν
Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ
τάν, κισσὸς ὡς ἀτενής,
πετραία βλάστα δάμασεν· καί νιν
ὄμβρῳ τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ' οὐδαμὰ λείπει,
τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις
δειράδας· ᾇ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
Χορ. Ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής· 4)

1) nähml. τοῖς νόμοις. 2) in diese Grube, wo sie nähmlich lebendig wird eingeschlossen werden. 3) τὴν Νιόβην. 4) Sie war nähmlich die Tochter des Tantalos, und die Enkelinn des Zeus.

ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς·
καίτοι φθιμένᾳ μέγ' ἀκοῦσαι,
τοῖσιν ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν.

στρ. γ'. Ἀντ. Οἴμοι γελῶμαι· τί με πρὸς
θεῶν πατρῴων,
οὐκ ὀλομέναν ὑβρίζεις·
ἀλλ' ἐπίφαντον;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι,
Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος· ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι 1),
οἵα φίλων ἄκλαυστος, οἵοις
νόμοις πρὸς ἕργμα τυμβόχωστον
ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
ἰὼ δύστανος,
οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσι
μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσι. 2)

Χορ. Προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον 3) θράσους,
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον,
προσέπαισας, ὦ τέκνον, πολύ.
πατρῷον 4) ἐκτίνεις τιν' ἆθλον.

ἀντ. γ'. Ἀντ. Ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας
ἐμοὶ μερίμνας,
πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον,
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν. 5)
Ἰὼ ματρῷαι λέκτρων
ἆται, κοιμήματ' αὐτογέννητ'
ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
οἵων 6) ἐγὼ ποθ' ἁ ταλαίφρων
ἔφυν· πρὸς οὓς ἀραῖος, ἄγαμος.

1) ἐπικτάομαι, st. ἐπιβοῶμαι 2) nähml. σύνοικος. 3) Lies: προβ. ἐπὶ τὸ (τῆς δικαιοσύνης) ἔσχατον βάθρον (μετὰ) θράσους; indem sie nähmlich ein heiliges Werk zu üben glaubte; προσέπαισας ἐς ὑψηλὸν Δίκης βάθρον, da sie gegen den Befehl des Königes handelte. 4) nähml. wegen deines Vaters, Oedipus. 5) st. Λαβδακιδῶν. 6) nähmlich γονέων.

ἃδ' ἐγὼ μέτοικος 1) ἔρχομαι
ἰὼ δυςπότμων
κασιγνήτε 2) γάμων κυρήσας,
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατηναρές με.
Χορ. Σέβειν μὲν εὐσέβειά τις·
κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει,
παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει.
σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.
Ἀντ. Ἄκλαυςος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος,
ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ'
ἑτοίμαν ὁδόν. οὐκ ἔτι
μοὶ τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ·
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων ςενάζει.
Κρ. Ἀρ' ἴς', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιςα, καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
ἄπιτε μόνη ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν,
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει ςέγῃ·
ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω ςερήσεται.
Ἀντ. Ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις αἰείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖςον δέδεκται Περσέφασσ' 3) ὀλωλότων·
ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιςα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προςφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα· 4)
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα, κἀκόσμησα, κἀπιτυμβίους

1) nähml. πρὸς τοὺς γονεῖς. 2) Adrastos gab dem Polyneikes seine Tochter Argia zur Gemahlinn, und versprach ihm Hülfe gegen seinen Bruder Eteokles; so war diese Vermählung Veranlassung des Thebischen Krieges, und aller traurigen Folgen desselben. 3) Περσεφόνη. 4) ὦ 'Ετεόκλεις.

χοὰς ἔδωκα· νῦν δὲ Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα, τοιάδ' ἄρνυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ·
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τὸ δ' ἂν ἠρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι, κατθανόντος, ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον·
μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν,
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν,
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν,
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς·
ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος,
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; 1) ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ', εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

Χορ. Αἱ τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδ' ἔτ' ἔχουσιν.

Κρ. Τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσι
βραδυτῆτος ὑπὲρ κλαύμαθ' ὑπάρξει.

Ἀντ. Οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.

Κρ. Θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι 2)
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.

Ἀντ. Ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον,
θεοί τε πατρογενεῖς,

1) nähml. καλεῖν. 2) d. i. παραμυθ. σὲ θαρρεῖν.

ἄγομαι δή, κοὐκ ἔτι μέλλω.
λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
τὴν βασιλίδα τὴν μόνην λοιπήν,
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

Χορός.

στρ. α'. Ἔτλα 1) καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις
αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·
καίτοι γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ, παῖ
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε
γονὰς χρυσορύτους.
ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος, οὔτ' Ἄρης,
οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ἀντ. α'. ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίαις
ὀργαῖς, ἐκ Διονύσου
πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τι μένος. κεῖνος
ἐπέγνω μανίαις
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους
γυναῖκας εὔϊόν τε πῦρ,
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας.
στρ. β'. Παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων
διδύμας ἁλὸς,
ἀκταὶ Βοσπόριαι,
ἠδ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσός,
ἵν' ἀγχίπολις Ἄρης —
δισσοῖσι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος,

1) Dor. v. τλῆμι.

τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος, [1])
ἀλαὸν ἀλαςόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
ἀραχθὲν ἐγχέων, αἱματηραῖς
χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι·
ἀντ. β'. κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι
μελέαν πάθαν
κλαῖον ματρὸς [2]) ἐχού-
σας ἀνύμφευτον γονάν· ἃ
δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλῃσιν ἐν πατρῴαις
Βορέας ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

1) Phineus hatte seinen beyden Söhnen, welche ihre Stiefmutter Eurylia oder Idäa bey ihm verleumdet hatte, die Augen ausgestochen; diese Greuelthat muthet aber der Chor der Stiefmutter zu. 2) nähmlich ihrer Mutter Kleopatra, welche Phineus verstossen hatte.

Fünfter Act.

Erste Scene.

Τειρεσίας, Κρέων, Χορός.

Τειρ. Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
Κρ. Τί δ' ἔςιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
Τειρ. Ἐγὼ διδάξω· καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ. [1])
Κρ. Οὐκοῦν πάρος γε σῆς ἀπεςάτουν [2]) φρενός.
Τειρ. Τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
Κρ. Ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα,
Τειρ. Φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

1) πείθομαι. 2) ἀποςατέω.

Κρ. Τί δ' ἔςιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω ςόμα.
Τειρ. Γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
Εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴςρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ,
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥφαιςος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο,
κἄτυφε, 1) κἀνέπτυε 2) καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταῤῥυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα, 3)
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς,
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυςμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κἆτ' 4) οὐ δέχονται θυςάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοὰς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐςι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπὴν δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκ ἔτ' ἔς' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅςις ἐς κακὸν
πεσὼν ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πέλει.
αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἥδιςον εὖ λέγοντες, εἰ κέρδος φέρει.

1) τύφω. 2) ἀναπτύω. 3) d. i. ἐμάνθανον παρὰ τοῦ παιδός. 4) καὶ εἶτα.

Κρ. Ὦ πρέσβυ, πάντες, ὥςε τοξόται σκοποῦ,
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμί, τῶν ὕπαι γένους
ἐξεμπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε.
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὣς, μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας, ἐγὼ
θάπτειν παρήσω 1) κεῖνον. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ', ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
Τειρ. Φεῦ.
ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται —
Κρ. Τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
Τειρ. Ὅσῳ κράτιςον κτημάτων εὐβουλία;
Κρ. Ὅσωπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείςη βλάβη.
Τειρ. Ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
Κρ. Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
Τειρ. Καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
Κρ. Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
Τειρ. Τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
Κρ. Ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας, ἃ ν λέγῃς, λέγων;
Τειρ. Οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
Κρ. Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
Τειρ. Ὄρσεις 2) με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
Κρ. Κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πι κέρδεσιν λέγων.
Τειρ. Οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ, τὸ σὸν μέρος;
Κρ. Ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
Τειρ. Ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι 3) μὴ πολλοὺς ἔτι-
τροχοὺς ἁμιλλητῆρας Ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα-
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει, 4)

1) παρίημι. 2) Aeol. v. ὄρω. 3) statt κατίσαθι v. κατίσημι.
4) Att. st. ἴσῃ v. εἰμί.

ἀνθ᾽ ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχήν τ᾽ ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῳκίσας·
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ᾽ αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ᾽ ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε·
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐριννύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς·
καὶ ταῦτ᾽ ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω. φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι ξυνταράσσονται πόλεις,
ὅσων σπαράγματ᾽ ἢ κύνες καθήγισαν, 1)
ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης,
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ᾽ ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν,
τὸν νοῦν τ᾽ ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.
Χορ. Ὦ ᾽νὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ᾽, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ᾽ ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ᾽ αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν. 2)
Κρ. Ἔγνωκα καὐτὸς, καὶ ταράσσομαι φρένας.
τό τ᾽ εἰκάθειν γὰρ δεινόν· ἀντιστάντα δὲ
ἄτῃ πατάξαι θυμὸν, ἐν δεινῷ πάρα. 3)
Χορ. Εὐβουλίας δεῖ· παῖ Μενοικέως Κρέον.
Κρ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ᾽ ἐγώ.
Χορ. Ἐλθὼν, κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες· 4) κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
Κρ. Καὶ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρεικάθειν;
Χορ. Ὅσον γ᾽, ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ

1) καθαγίζω. 2) statt ληκεῖν. 3) πάρεστι. 4) ἀνίημι.

θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
Κρ. Οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίςαμαι
τὸ δρᾶν· ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυςμαχητέον.
Χορ. Δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μήδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.
Κρ. Ὧδ' ὡς ἔχω ςείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ', ὀπάονες,
οἵ τ' ὄντες· οἵ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεςράφη,
αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι. 1)
δέδοικα γὰρ, μὴ τοὺς καθεςῶτας νόμους
ἄριςον ᾖ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.

Χορός.

ςρ. ά. Πολυώνυμε, Καδμείας
Νύμφας 2) ἄγαλμα, καὶ Διὸς
βαρυβρεμέτα 3) γένος, 4)
κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ παγ-
κοίνους 5) Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις, 6)
ὦ Βακχεῦ, Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν,
ναίων παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ
ῥεέθρων, ἀγρίου τ'
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 7)
ἀντ. ά. σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας 8)
ςέροψ ὄπωπε 9) λιγνὺς, ἔν-
θα Κωρύκιαι Νύμφαι 10)
ςείχουσι Βακχίδες,
Καςαλίας τε νᾶμα, καὶ
σε Νυσαίων ὀρέων 11)

1) ἐκλύσω. 2) der Semele. 3) Dor. Genitiv. 4) st. υἱός. weil in Eleusis der gröſste Zusammenfluſs aller Völkerschaften bey den Festen der Ceres war. 6) im Schooſse d. i. in den Thälern der Deo. Δηὼ Poet. st. Δημήτηρ. 7) Lies: ἐπ' ἀγρῷ, ἐν ᾧ ἐσπείροντο δράκοντος ὀδόντες. d. i. auf dem Saatfelde des Drachen. 8) der Parnassos; vergl. Lucan. V. 72. -- Parnassus gemino petit aethera colle. 9) nähml. σε. 10) Sie wohnten im ἄντρῳ Κορυκίῳ am Fusse des Parnassos; sie heiſsen Βακχίδες, weil sie mit Bakchos und den Bakchantinnen tanzen. 11) ὄρος Νυσαῖον oder Νύση nicht weit vom Parnassos.

κισσήρεις ὄχθαι,
χλωρά τ' ἀκτὰ πουλυςάφυλος πέμπει
ἀβρότων 1) ἐπέων εὐαζόν-
των, Θηβαίας
ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
ςρ. β'. τὰν ἐκ πασᾶν
τιμᾷς ὑπερτάταν πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ· 2)
καὶ νῦν, ὡς βιαίας
πάνδημος ἔχεται πόλις 3)
ἐπὶ νόσου, μολεῖν 4) ποδὶ
καθαρσίῳ Παρνησίαν
ὑπὲρ κλιτὺν, 5) ἢ
ςονόεντα πορθμόν. 6)
ἀντ. β'. ἰὼ πῦρ πνει-
όντων χοράγ' ἄςρων, νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ, Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίαις
Θυιάσιν ἅμα περιπόλοις,
αἵ πάννυχοί σε μαινόμεναι
χορεύουσι, τὸν
ταμίαν 7) Ἴακχον.

1) ἀβρωτ. ἐπ. (ὕμνων) sind Genit. absol. εὐζόντων (σὲ) 2) st. κεραυνωθείσῃ, welche Zeus Donner traf. 3) Lies: πόλις ἐπέχεται νόσου βιαίας, d. i. der Zwist zwischen Kreon und Haimon, sammt dem Volke, welche beyde die Antigone für unschuldig hielten. 4) d. i. (εὐχόμεθα σὲ) μολεῖν ποδ. καθαρσ. komm mit reinigendem Fusse; nähml. komm uns von unserer Krankheit zu reinigen. Vergl. --adsis pede, diva, secundo. Virg. Aen. X. 254. st. adsis, et adjuva nos. 5) κλιτ. Παρν. st. ὄρος Παρνησ. 6) entweder die Euböische Meerenge, wegen V. 1133 oder das Meer zwischen Italien und Griechenland, wegen V. 1119. 6) st. βασιλέα.

Zweyte Scene.

Ἄγγελος, Χορός.

Ἀγγ. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὁποῖον ςάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον

οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν, οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
Τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ Τύχη καταῤῥέπει
τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυςυχοῦντ', ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεςώτων 1) βροτοῖς·
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί, 2) ποτέ,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
λαβὼν δὲ χώρας παντελῆ μοναρχίαν,
εὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
καὶ νῦν ἀφεῖται 3) πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει 4) τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, 4) μέγα,
καὶ ζῆ 5) τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ 6)
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
Χορ. Τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
Ἀγγ. Τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
Χορ. Καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
Ἀγγ. Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται.
Χορ. Πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
Ἀγγ. Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
Χορ. Ὦ μάντι, τοὔπος 7) ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
Ἀγγ. Ὡς ὧδ' ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα. 8)
Χορ. Καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην 9) ὁμοῦ
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων,
ἤτοι κλύουσα παιδὸς, ἢ τύχῃ, περᾷ.

1) Att. Krasis st. καθεστηκότων v. καθίστημι. 2) d. i. δοκεῖ. 3) ἀφίημι. 4) Att. 5) Att. st. ζῆθι. 6) ἄπειμι. 7) τὸ ἔπος. 8) πάρεστι, expedit. 9) Nach Hesiodos: Henioche; s. Herakl. Schild. V. 83.

Dritte Scene.

Εὐρυδίκη, Ἄγγελος, Χορός.

Εὐρ. Ὦ πάντες ἀςοὶ, τοῦ λόγου γ' ἐπῃσθόμην
πρὸς ἔξοδον ςείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προςήγορος.
καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀνασπάςου πύλης

χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι. κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ' ὅςις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε.
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
Ἀγγ. Ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω 1) τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν, ὧν ἐς ὕςερον
ψεῦςαι φανούμεθ'; ὀρθὸν ἡ 'λήθει' ἀεί.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν,
Πλούτωνά τ', ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν
λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσι
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν, 2)
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόςρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰςεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριςον ἀμφὶ παςάδα,
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών·
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ', ἔπος
ἵησι δυςθρήνητον· ὢ τάλας ἐγὼ,
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυςτυχηςάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόςπολοι,
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς, καὶ παραςάντες τάφῳ.
ἀθρήσαθ' ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ,
δύντες πρὸς αὐτὸ ςόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον ξυνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι. —
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν, κρεμαςὴν αὐχένος, κατείδομεν
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην· 3)
τὸν δ', ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προςκείμενον,

1) παρίημι. 2) συγκαταίθω. 3) καθάπτω.

εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν,
καὶ πατρὸς ἔργα, καὶ τὸ δύςηνον λέχος.
ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, ςυγνὸν οἰμώξας, ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ.
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργασαι; τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον. ἱκεσιός σε λίσσομαι. —
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προςώπῳ, κοὐδὲν ἀντειπὼν ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν, ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύςμορος
αὑτῷ χολωθεὶς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένον προςπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου ςαλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος ἐν γ' Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
ὅσῳ μέγιςον ἀνδρὶ πρόςκειται κακόν.
Χορ. Τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
Ἀγγ. Καὐτὸς τεθάμβηκ'· 1) ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
ἄχη τέκνου κλύουσαν, ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ ςέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν 2) πένθος οἰκεῖον ςένειν.
γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥςθ' ἁμαρτάνειν.
Χορ. Οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ γ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προςεῖναι χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή.
Ἀγγ. Ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
δόμους παραςείχοντες. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐςί που σιγῆς βάρος.
Χορ. Καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.

1) καὶ αὐτὸς τεθάμβηκα. 2) προτίθημι.

Vierte Scene.

Κρέων, Χορός.

στρ. α΄. Κρ. Ἰὼ φρενῶν δυςφρόνων
ἁμαρτήματα στερεὰ,
θανατόεντ'. ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
ὤμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων
ἰὼ παῖ, παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,
ἔθανες, ἐπελύθης,
ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυςβουλίαις. 1)
Χορ. Οἴμ', ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
στρ. β΄. Κρ. οἴμοι·
ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι, λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ, φεῦ
ὦ πόνοι βροτῶν δύςπονοι.

1) ταῖς δυσβουλ. σοῦ.

Fünfte Scene.

Ἐξάγγελος, Κρέων, Χορός.

Ἐξαγγ. Ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρεις, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκων καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.
Κρ. Τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι;
Ἐξαγγ. Γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύςηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
ἀντ. α΄. Κρ. Ἰὼ ἰὼ δυςκάθαρ-
τος Αἴδου λίμην, τί μ' ἄρα,
τί μ' ὀλέκεις; ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἶ, αἶ. ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φής, ὦ παῖ; τίνα λέγεις νέον λόγον;

αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

Ἐξα. Ὁρᾷν πάρεστιν. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ἀντ. β'. Κρ. οἴμοι·
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ, φεῦ
μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

Ἐξα. Ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία 1) πέριξ
· · · · ·
λύει κελαινὰ βλέφαρα κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,
αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

στρ. γ'. Κρ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,
ἀνέπταν φόβῳ
τί μ' οὐκ ἀνταίαν 2)
ἔπαισέ τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ, φεῦ, φεῦ
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.

Ἐξα. Ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

Κρ. Ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

Ἐξα. Παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν, ὅπως
παιδὸς τόδ' ᾔσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.

στρ. δ'. Κρ. Ὤι μοί μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγώ γ' ἔκανον 3) ὁ μέλεος.
ἐγὼ φάμ' ἔτυμον.
ἰὼ πρόσπολοι,
πρόσπολοι,
ἄγετέ μ' ὅτι τάχος,
ἄγετέ μ' ἐκποδών,

1) d. i. am Altare des Zeus Herkeios, des Beschützers der Familien und der Verwandten. 2) d. i. πληγήν. 3) καίνω.

τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
Χορ. Κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.
ἀντ. γ'. Κρ. Ἴτω, ἴτω,
φανήτω μόρων
ὁ κάλλιστ' ἐμῶν,
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν
ὕπατος· ἴτω, ἴτω,
ὅπως μηκέτ' ἆμαρ ἄλλ' εἰσίδω.
Ἐξα. Μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.
Κρ. Ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην.
Ἐξα. Μὴ νῦν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς ξυμφορᾶς ἀπαλλαγή.
ἀντ. δ'. Κρ. Ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν ἔκτανον 2),
ὅς σέ τ' αὐτάν. 3) ὤ μοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπα, πρὸς πότερον
ἴδω, πᾶ δὲ θῶ. 4)
πάντα γὰρ
λέχρια τἀν χεροῖν,
τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο. 5)

Χορός.

Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ' ἐς θεοὺς
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες,
γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1) κτείνω. 2) d. i. seine Gemahlinn. 3) τίθημι, d. i. wo ich mich hinwenden soll. 4) εἰσάλλομαι.

B.

Ἀριςοφάνους Πλοῦτος.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης.	Ἄδικος ἀνήρ.
Χρεμύλος δεσπότης.	Συκοφάντης.
Πλοῦτος.	Γραύς.
Βλεψίδημος.	Νεανίας.
Πενία.	Ἑρμῆς.
Γυνὴ Χρεμύλου.	Ἱερεὺς Διός.
Δίκαιος ἀνήρ.	Χορὸς ἀγροίκων.

Δράματος τοῦ πρώτου

σκηνὴ ἡ πρώτη.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Καρίων, Χρεμύλος.

Καρ. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐςὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
δοῦλον γενέσθ' παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας 1) τύχῃ
δόξῃ δὲ μὴ δρᾷν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ· 2)
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, 3) ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. 4)
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. 5) τῷ δὲ Λοξίᾳ, 6)
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
ὅςις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ

1) λέξας τύχῃ st. λέξῃ 2) dem Gebiether, der den Sclaven gekauft hat. 3) st τύχῃ. 4) st. ὠνησάμενον. 5) d. i. und so ist es auch. 6) Ἀπόλλωνι.

τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν οὐδὲ γρύ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, ςέφανον ἔχοντά γε. 1)
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν ςέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Κα. Λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐςὶν οὑτοσί.
εὔνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ' οὔ σε κρύψω. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιςότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίςατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον, καὶ πένης ἦν. Κα. Οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, 2) καὶ πονηροί. Κα. Πείθομαι.
Χρ. Ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ 3) τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος. 4) εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδεέν·
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν 5) ἐκ τῶν ςεμμάτων; 6)
Χρ. Πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί.
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τοῦτο μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.

1) Wer zu einem Orakel reiste, pflegte sich zu bekränzen, durfte nicht bestraft werden; und kam bekränzt wieder zurück. 2) Ein verächtliches Schimpfwort. Man nannte in Athenä Sykophanten niedrige Menschen, die sich ein besonderes Geschäft daraus machten, die Reden und Handlungen anderer auszuspähen, und so zu verdrehen, daſs sie dieselben anklagen und in die Strafe bringen konnten. Daſs dieses Wort ἀπὸ τοῦ τὰ σῦκα φαίνειν entstanden sey, und wer die Sykophanten ursprünglich gewesen sind, ist bekannt. 3) Att. st. ἐμοῦ αὐτοῦ. 4) πεύθομαι. 5) ληκέω. 6) weil der Tripus auf welchem Pythia saſs, mit Lorbern bekränzt war.

πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Κα. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. Τουτῳί.
Κα. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν, ὦ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον; 1)
Χρ. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Κα. Δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ τι νοεῖ.
Κα. Ἄγε δή, σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. Λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

1) d. i. die Landessitte der Athener.

Δράματος πρώτου

σκηνὴ δευτέρα.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Πλοῦτος, Καρίων, Χρεμύλος.

Πλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Κα. Μανθάνεις,
ὅς φησιν εἶναι; Χρ. Σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνῃ.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις
ἐμοὶ φράσον. Πλ. Κλαίειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. Δέχου τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι·
εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν, 1) ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. Πώμαλα.
Κα. Καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστι, δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί,
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτόν, κᾆτα 2) λιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

1) Mein Freund! st. ὦ ἑταῖρε. 2) καὶ εἶτα.

Χρ. Ἀλλ' αἱρεταχέως. Πλ. Μηδαμῶς. Χρ. Οὐκοῦν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ', ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ', ὅτι,
κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. Μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον. Χρ. Ἢν μεθίεμεν.
Χρ. Ἀκούετον δή. δεῖ γάρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. Χρ. Ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
Κα. Σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοί, καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. Ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. Αὐτότατος. Χρ. Πόθεν οὖν φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. Ἐκ Πατροκλέους [1]) ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότου περ ἐγένετο.
Χρ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν,
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ', ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ. Φέρε, τί οὖν,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥς περ καὶ προτοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. Φήμ' ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. Πάνυ μὲν οὖν.
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν [2]) με νῦν· ἴσον [3]) γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; Χρ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς, οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ,
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα,
μὰ τὸν Δί', οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ,
Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες, ἡνίκ' ἂν δέ μου

1) d. i. οἰκίας. 2) ἀφίημι. 3) ἴσημι.

τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. Ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
Πλ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Κα. Οἰμώξει μακρά.
Χρ. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἢν μένῃς,
γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν Θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτ' ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ,
ὁ βόλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Κα. Τί φῄς;
ἄνθρωπος οὗτος ἐςὶ ἄθλιος φύσει·
Πλ. Ὁ Ζεὺς ἐν μὲν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἔμ', εἰ
πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψειε. Χρ. Νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅςτις σε προσπταίοντα περινοςεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀῤῥωδῶ πάνυ.
Χρ. Ἀληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. Ἃ μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'. Χρ. Ἔχ' ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. Πλ. Ἐμὲ σύ; Χρ. Νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γάρ· ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν.
Κα. Διὰ τἀργύριον· 1) πλεῖςον γάρ ἐς' αὐτῷ. Χρ. Φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐςὶν αὐτῷ τοῦτ'. Κα. Ὁδί. 2)
Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Κα. Καὶ νὴ Δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
οὔκουν ὅδ' ἐςὶν αἴτιος· καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν. Πλ. Ὅτι τί δή;
Χρ. Ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιςὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν,
μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. Πῶς; Χρ. Ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως,
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τ' ἀργύριον, ὥςτε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. Φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐςὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,

1) τὸ ἀργύριον. 2) st. οὗτος.

ἡ χάριν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
Κα. Ἔγωγέ τοι διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον,
δῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ', 1) εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος·
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις· ὁ δὲ τεκταίνεται,
ὁ δὲ χρυσοχοεῖ τις· χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών·
ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρύχει.
ὁ δὲ κναφεύει τις· ὁ δὲ πλύνει κώδια.
ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ χ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
Πλ. Οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τῦτον κομᾷ;
Κα. Ἐκκλησία δ' ὐχὶ διὰ τῦτον γίγνεται;
Χρ. Τί δέ; τὰς τριήρεις ὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι·
Κα. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν 2) ὐχ' ὗτος τρέφει;
Χρ. Ὁ Πάμφιλος 3) δ' ὐχὶ διὰ τῦτον κλαύσεται; 4)
Κα. Ὁ Βελονοπώλης 3) δ' ὐχὶ μετὰ τῦ Παμφίλου;
Χρ. Ἀγύρριος 5) δ' ὐχὶ διὰ τῦτον πέρδεται;
Κα. Φιλέψιος δ' ὐχὶ ἕνεκά σου μύθους λέγει;
Χρ. Ἡ ξυμμαχία 6) δ' ὐ διά σε τοῖς Αἰγυπτίοις;
Κα. Ἐρᾷ δὲ Λαῒς ὐ διά σε Φιλωνίδου; 7)
Χρ. Ὁ Τιμοθέου 7) δὲ πύργος; Κα. Ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' ὐχὶ διά σε πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
Κα. Κρατῦσι γῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν ὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
Πλ. Ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
Χρ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τύτων γε πολλῷ πλείονα.

1) d. i. ἐστὶ εὑρ. gehört zu σοφίσματα. 2) Entweder weil die Korinther aus Mißtrauen gegen die Sparter immer Athener im Solde hatten um dieselben beobachten zu lassen; oder aber aus Furcht vor den Athenern ihrer eigenen Sicherheit wegen Miethtruppen unterhielten. 3) Athenische Wucherer. 4) st. bereichern sie sich nicht durch ihn? 5) War damahls seiner muthwilligen Ungezogenheit wegen bekannt. 6) Vielleicht weil die Athener den Aegyptern gegen den Xerxes Hülfstruppen sandten. 7) Ein reicher Athener.

ὥς' ἐδὲ μεςὸς σου γέγον' ἐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἔςι πάντων πλησμονή·
ἔρωτος. Κα. Ἄρτων. Χρ. Μουσικῆς.
Κα. Τραγημάτων. Χρ. Τιμῆς. Κα. Πλακέντων.
Χρ. Ἀνδραγαθίας. Κα. Ἰσχάδων. Χρ. Φιλοτιμίας.
Κα. Μάζης. Χρ. Στρατηγίας. Κα. Φακῆς.
Χρ. Σὲ δ' ἐγένετ' ἐδεὶς μεςὸς ἐδεπώποτε·
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
κἂν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βέλεται,
ἤ φησιν, ἐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα.[1] Χρ. Φράζε τῦ πέρι;
Πλ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν Δί·[2] ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες, ὡς
δειλότατον ἐσθ' ὁ Πλῦτος. Πλ. Ἥκις', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλλ'· εἰσδὺς γάρ ποτε,[3]
ὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, ἐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλεισμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν προνοίαν, δειλίαν.
Χρ. Μή νυν μελέτω σοι μηδέν. ὡς ἂν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τῦ Λυγκέως.[4]
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὤν;
Χρ. Ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην.[5]
Πλ. Κἀκεῖνος ὖν ξύνοιδε ταῦτα; Χρ. Φημ' ἐγώ.
ὁρᾶτε. Χρ. Μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦ ἀγαθέ.
ἐγὼ γὰρ, εὖ τῦτ' ἴσθι, κἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Κα. Κἂν βύλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις ὖσιν ὐκ ἦν ἄλφιτα,

1) Weil er nähmlich blind ist, fürchtet er nicht helfen zu können. 2) Ja wahrhaftig! du würdest allgewaltig seyn; weil Plutos sagte, ἐν μονον δέδοικα. 3) Lies: εἰσδὺς γ. ποτ. εἰς τὴν οἰκ. οὐκ εἶχ. οὐδ. λαβ. 4) Lynkeus ist seines scharfen Gesichtes wegen bekannt. 5) Pythia pflegte den Lorbeerbaum, der neben dem Tripus stand, bevor sie zu weissagen begann, zu schütteln.

Πλ. Παπαί, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι [1] σὺ μὲν ταχέως δραμών. Κα. Τί δρῶ, λέγε.
Χρ. Τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαςος, ἐνταυθοῖ παρὼν,
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦ δε Πλούτου μέρος.
Κα. Καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον,
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ', ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιςε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
αὐτή ἐςιν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεςὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τοὺς Θεοὺς,
ἐς οἰκίαν ἑκάςοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε·
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
κἄν τις προσέλθῃ χρηςὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐςι, μηδ' ἰδεῖν με πώποτε·
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ. [2]
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι [3]
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιςα μετὰ σέ. Πλ. Πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;

1) εἶμι. 2) ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ bezieht sich sowohl auf ἀναλῶν als auch auf φειδόμενος. 3) daſs dich mein Weib und mein Sohn sehen.

Δράματος δευτέρου

σκηνὴ πρώτη.

Τετράμετροι ἰαμβικοὶ, καταληκτικοὶ, δίμετροι ἀνακρεόντειοι, καὶ ἄλλοι τινές.

Καρίων, Χορός.

Κα. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φάγοντες [1])
ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί.
ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἐς' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.
Χορ. Οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐςιν, ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν · [2]) πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι.
ὅτου χάριν χ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω · σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χορ. Ἔςιν δὲ δὴ τί; καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅ φησιν;
Κα. Ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδὸν,
οἶμαι δὲ, νὴ τὸν οὐρανον, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι·
Χορ. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χορ. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι· κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χορ. Ὡς σεμνὸς ὁ ὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ, ἰού· τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα [3]) σοῦ δικάζειν,

1) eben so viel als τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες, denn die Dürftigen in Attika nährten sich mit diesem Gewächse. 2) θέω. st. τρέχω. 3) d. i. hier erhältst du nun dein Loos um Recht zu sprechen. In Athenä waren mehrere Gerichtshöfe; in einigen derselben wurde über Mord und Todschlag erkanut, in den andern wurden Criminal-Verbrechen, und andere Civil-Fälle abgehandelt; jeder derselben war mit einem Buchstaben α, β, u. s. w.

σὺ δ' οὐ βαδίζεις *) ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
Χορ. Διαῤῥαγείης· ὡς μόθων εἶ, ϗ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἂν κρύψαιμι, τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὦ ἄνδρες, ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης· ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χορ. Ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Κα. Νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
Χορ. Ὡς ἥδομαι, ϗ τέρπομαι, ϗ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς· εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
μιμούμενος, ϗ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ 1) παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκνα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων,
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι 2) τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χορ. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ ϗ κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα 3) ποῦ,
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι.
Κα. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου 4) ποτ' ἐν Κορίνθῳ

über dem Eingange mit rother Farbe bezeichnet, und wurde auch nach diesen genannt; z. B. der Gerichtshof α, β, u. s. w. Jeder Richter erhielt ein Täfelchen, worin sein und der Nahme des Gerichtshofes geschrieben stand, nebst dem als Ehrenzeichen auch einen Stab, welcher ebenfalls mit dem Buchstaben des Gerichtshofes bezeichnet war. An dem von den Archonten bestimmten Tage kamen die Richter auf der Agora zusammen, und fingen an zu loosen, und ein jeder begab sich in den Gerichtshof, dessen Buchstabe auf dem gezogenen Loose stand, nachdem er dem Herold sein Loos vorgezeigt hatte; dieser übergab ihm hierauf das Täfelchen und den Stab, und dann erst begannen die gerichtlichen Verhandlungen. *) Wenn ein Richter kein Loos vorzeigen konnte, und dennoch einen Gerichtshof zu betreten wagte, so wurde er sehr hart bestraft. 1) st. οὕτως. 2) d. i. ὡς. 3) καταδαρθάνω. 4) st. Ὀδυσσέως, im Scherze, um den Philonides wegen seines Verhältnisses zur Lais aufzuziehen.

ἔπεισεν, ὡς ὄντα κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντα τρόπον.
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Χορ. Οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες, ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι, τῶν ἐκ ποδῶν κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα 1)· σὺ δ' Ἀρίστυλλος 2) ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Κα. Ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε-
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον, καὶ κρέας,
μασσώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

1) Was die Hirten den Böcken thaten, um sie niesen zu machen. 2) d. i. ὡς, Aristyllos, ein unverschämter Mensch zu Athen.

Δράματος δευτέρου

σκηνὴ δευτέρα.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Χρεμύλος, Χορός.

Χορ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ 1) προθύμως ἥκετε,
καὶ συντεταγμένως, κοὐ καταβεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ Θεοῦ.
Κα. Θάῤῥει, βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

1) Att. st. ὅτι.

τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν οὐδὲ γρύ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε. 1)
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Κα. Λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί.
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ' οὔ σε κρύψω. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον, καὶ πένης ἦν. Κα. Οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, 2) καὶ πονηροί. Κα. Πείθομαι.
Χρ. Ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ 3) τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος. 4) εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν·
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. Τί δῆτ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν 5) ἐκ τῶν στεμμάτων; 6)
Χρ. Πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί.
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τοῦτο μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.

1) Wer zu einem Orakel reiste, pflegte sich zu bekränzen, durfte nicht bestraft werden; und kam bekränzt wieder zurück. 2) Ein verächtliches Schimpfwort. Man nannte in Athenä Sykophanten niedrige Menschen, die sich ein besonderes Geschäft daraus machten, die Reden und Handlungen anderer auszuspähen, und so zu verdrehen, daſs sie dieselben anklagen und in die Strafe bringen konnten. Daſs dieses Wort ἀπὸ τοῦ τὰ σῦκα φαίνειν entstanden sey, und wer die Sykophanten ursprünglich gewesen sind, ist bekannt. 3) Att. st. ἐμοῦ αὐτοῦ. 4) πεύθομαι. 5) ληκέω. 6) weil der Tripus auf welchem Pythia saſs, mit Lorbern bekränzt war.

πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Κα. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. Τουτῳί.
Κα. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ Θεοῦ,
φράζουσαν, ὦ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον; 1)
Χρ. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Κα. Δηλονοτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ' ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ,τι νοεῖ.
Κα. Ἄγε δή, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον.
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. Λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

1) d. i. die Landessitte der Athener.

Δράματος πρώτου

σκηνὴ δευτέρα.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Πλοῦτος, Καρίων, Χρεμύλος.

Πλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Κα. Μανθάνεις,
ὅς φησιν εἶναι; Χρ. Σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνῃ.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις
ἐμοὶ φράσον. Πλ. Κλαίειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. Δέχου τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ Θεοῦ.
Χρ. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι·
εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν, 1) ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. Πώμαλα.
Κα. Καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστι, δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί,
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, κᾆτα 2) λιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

1) Mein Freund! st. ὦ ἑταῖρε. 2) καὶ εἶτα.

Χρ. Ἀλλ' αἷρε ταχέως. Πλ. Μηδαμῶς. Χρ. Οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ', ὅςτις εἶμ', εὖ οἶδ', ὅτι,
κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. Μέθεσθε νῦν μου πρῶτον. Χρ. Ἢν μεθίεμεν.
Χρ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. Χρ. Ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
Κα. Σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. Ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. Αὐτότατος. Χρ. Πόθεν οὖν φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. Ἐκ Πατροκλέους [1]) ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότου περ ἐγένετο.
Χρ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν,
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ', ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ. Φέρε, τί οὖν,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥς περ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. Φήμ' ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. Πάνυ μὲν οὖν.
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ' ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἀφετόν [2]) με νῦν· ἴστον [3]) γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; Χρ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς, οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ,
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα,
μὰ τὸν Δί', οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ,
Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες, ἡνίκ' ἂν δέ μου

1) d. i. οἰκίας. 2) ἀφίημι. 3) ἴσημι.

τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. Ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
Πλ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. Κα. Οἰμώξει μακρά.
Χρ. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἢν μένῃς,
γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν Θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτ' ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ,
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Κα. Τί φῄς;
ἄνθρωπος οὗτος ἐστὶ ἄθλιος φύσει·
Πλ. Ὁ Ζεὺς ἂν μὲν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἔμ', εἰ
πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψειε. Χρ. Νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀῤῥωδῶ πάνυ.
Χρ. Ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. Ἃ μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'. Χρ. Ἔχ' ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. Πλ. Ἐμὲ σύ; Χρ. Νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γάρ· ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν.
Κα. Διὰ τἀργύριον· 1) πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. Χρ. Φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦτ'. Κα. Ὁδί. 2)
Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Κα. Καὶ νὴ Δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος· καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν. Πλ. Ὅτι τίδή;
Χρ. Ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' οὐδεὲν,
μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. Πῶς; Χρ. Ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως,
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τ' ἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. Φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,

1) τὸ ἀργύριον. 2) st. οὗτος.

ἡ χάριν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.

Κα. Ἔγωγέ τοι διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον,
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ', 1) εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος·
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις· ὁ δὲ τεκταίνεται,
ὁ δὲ χρυσοχοεῖ τις· χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών·
ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρύχει.
ὁ δὲ κναφεύει τις· ὁ δὲ πλύνει κώδια.
ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ χ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.

Πλ. Οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

Κα. Ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

Χρ. Τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι·

Κα. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν 2) οὐχ' οὗτος τρέφει;

Χρ. Ὁ Πάμφιλος 3) δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται; 4)

Κα. Ὁ Βελονοπώλης 3) δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

Κρ. Ἀργύριος 5) δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

Κα. Φιλέψιος δ' οὐχὶ ἕνεκά σου μύθους λέγει;

Χρ. Ἡ ξυμμαχία 6) δ' οὐ διά σε τοῖς Αἰγυπτίοις;

Κα. Ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διά σε Φιλωνίδου; 7)

Χρ. Ὁ Τιμοθέου 7) δὲ πύργος; **Κα.** Ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διά σε πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

Κα. Κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.

Πλ. Ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;

Χρ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.

1) d. i. ἐσὶ εὑρ. gehört zu σοφίσματα. 2) Entweder weil die Korinther aus Misstrauen gegen die Sparter immer Athener im Solde hatten um dieselben beobachten zu lassen; oder aber aus Furcht vor den Athenern ihrer eigenen Sicherheit wegen Miethtruppen unterhielten. 3) Athenische Wucherer. 4) st. bereichern sie sich nicht durch ihn? 5) War damahls seiner muthwilligen Ungezogenheit wegen bekannt. 6) Vielleicht weil die Athener den Aegyptern gegen den Xerxes Hülfstruppen sandten. 7) Ein reicher Athener.

ὥς' οὐδὲ μεςὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἔςι πάντων πλησμονή·
ἔρωτος. Κα. Ἄρτων. Χρ. Μουσικῆς.
Κα. Τραγημάτων. Χρ. Τιμῆς. Κα. Πλακούντων.
Χρ. Ἀνδραγαθίας. Κα. Ἰσχάδων. Χρ. Φιλοτιμίας.
Κα. Μάζης. Χρ. Στρατηγίας. Κα. Φακῆς.
Χρ. Σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεςὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
κἂν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν, οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. 1) Χρ. Φράζε τοῦ πέρι;
Πλ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν Δί· 2) ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες, ὡς
δειλότατον ἐσθ' ὁ Πλοῦτος. Πλ. Ἥκις', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλλ'· εἰσδὺς γάρ ποτε, 3)
οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλεισμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν προνοίαν, δειλίαν.
Χρ. Μή νυν μελέτω σοι μηδέν. ὡς ἂν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 4)
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὤν;
Χρ. Ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην. 5)
Πλ. Κἀκεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα; Χρ. Φήμ' ἐγώ.
ὁρᾶτε. Χρ. Μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦ ἀγαθέ.
ἐγὼ γὰρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Κα. Κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα,

1) Weil er nähmlich blind ist, fürchtet er nicht helfen zu können. 2) Ja wahrhaftig! du würdest allgewaltig seyn; weil Plutos sagte, *ἓν μονον δέδοικα.* 3) Lies: *εἰσδὺς γ. ποτ. εἰς τὴν οἰκ. οὐκ εἰχ. οὐδ. λαβ.* 4) Lynkeus ist seines scharfen Gesichtes wegen bekannt. 5) Pythia pflegte den Lorbeerbaum, der neben dem Tripus stand, bevor sie zu weissagen begann, zu schütteln.

Πλ. Παπαί. πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι [1] σὺ μὲν ταχέως δραμών. Κα. Τί δρῶ, λέγε.
Χρ. Τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος, ἐνταυθοῖ παρὼν,
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦ δε Πλούτου μέρος.
Κα. Καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον,
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ', ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στιν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τοὺς Θεοὺς,
ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε·
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι, μηδ' ἰδεῖν με πώποτε·
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ. [2]
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι [3]
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. Πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;

1) εἶμι. 2) ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ bezieht sich sowohl auf ἀναλῶν als auch auf φειδόμενος. 3) daſs dich mein Weib und mein Sohn sehen.

Δράματος δευτέρου

σκηνὴ πρώτη.

Τετράμετροι ἰαμβικοὶ, καταληκτικοὶ, δίμετροι ἀνακρεόντειοι, καὶ ἄλλοι τινές.

Καρίων, Χορός.

Κα. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φάγοντες 1)
ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασαί.
ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἐς' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.
Χορ. Οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐςιν, ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν· 2) πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι.
ὅτου χάριν χ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χορ. Ἔςιν δὲ δὴ τί; καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅ φησιν;
Κα. Ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδὸν,
οἶμαι δὲ, νὴ τὸν οὐρανον, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι·
Χορ. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χορ. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι· κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χορ. Ὡς σεμνὸς ὁ ὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ, ἰού· τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα 3) σου δικάζειν,

1) eben so viel als τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες, denn die Dürftigen in Attika nährten sich mit diesem Gewächse. 2) θέω. st. τρέχω. 3) d. i. hier erhältst du nun dein Loos um Recht zu sprechen. In Athenä waren mehrere Gerichtshöfe; in einigen derselben wurde über Mord und Todschlag erkannt, in den andern wurden Criminal-Verbrechen, und andere Civil-Fälle abgehandelt; jeder derselben war mit einem Buchstaben α, β, u. s. w.

σὺ δ᾽ οὐ βαδίζεις *) ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
Χορ. Διαῤῥαγείης· ὡς μόθων εἶ, ϗ φύσει κόβαλος,
ὅςις φενακίζεις· φράσαι δ᾽ οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
ὅτου χάριν μ᾽ ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ᾽ ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἂν κρύψαιμι, τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὦ ἄνδρες, ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης· ὃς ἡμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χορ. Ὄντως γάρ ἐςι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Κα. Νὴ τοὺς Θεοὺς, Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ᾽ ὄνου λάβητε.
Χορ. Ὡς ἥδομαι, ϗ τέρπομαι, ϗ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ᾽ ἡδονῆς· εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ᾽ ἀληθῆ.
Κα. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, Θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
μιμούμενος, ϗ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ 1) παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ᾽ εἶα τέκνα θαμὶν ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων,
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ᾽, ἀπεψωλημένοι 2) τράγοι δ᾽ ἀκρατιεῖσθε.
Χορ. Ἡμεῖς δέ γ᾽ αὖ ζητήσομεν, Θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ᾽ ἄγρια δροσερὰ ϗ κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα 3) που,
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι.
Κα. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ᾽ ἀνακυκῶσαν.
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου 4) ποτ᾽ ἐν Κορίνθῳ

über dem Eingange mit rother Farbe bezeichnet, und wurde auch nach diesen genannt; z. B. der Gerichtshof α, β, u. s. w. Jeder Richter erhielt ein Täfelchen, worin sein und der Nahme des Gerichtshofes geschrieben stand, nebst dem als Ehrenzeichen auch einen Stab, welcher ebenfalls mit dem Buchstaben des Gerichtshofes bezeichnet war. An dem von den Archonten bestimmten Tage kamen die Richter auf der Agora zusammen, und fingen an zu loosen, und ein jeder begab sich in den Gerichtshof, dessen Buchstabe auf dem gezogenen Loose stand, nachdem er dem Herold sein Loos vorgezeigt hatte; dieser übergab ihm hierauf das Täfelchen und den Stab, und dann erst begannen die gerichtlichen Verhandlungen. *) Wenn ein Richter kein Loos vorzeigen konnte, und dennoch einen Gerichtshof zu betreten wagte, so wurde er sehr hart bestraft. 1) st. οὕτως. 2) d. i. ὡς. 3) καταδαρθάνω. 4) st. Ὀδυσσέως, im Scherze, um den Philonides wegen seines Verhältnisses zur Lais aufzuziehen.

ἔπεισεν, ὡς ὄντα κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντα τρόπον.
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Χορ. Οὐκ ἔνσε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες, ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμέμενοι, τῶν ἐκ ποδῶν κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα [1]· σὺ δ' Ἀρίςυλλος [2]) ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Καρ. Ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε-
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον, καὶ κρέας,
μασσώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

1) Was die Hirten den Böcken thaten, um sie niefsen zu machen. 2) d. i. ὡς, Aristyllos, ein unverschämter Mensch zu Athen.

Δράματος δευτέρου

σκηνὴ δευτέρα.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Χρεμύλος, Χορός.

Χορ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐςιν, ὦ 'νδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ [1]) προθύμως ἥκετε,
καὶ συντεταγμένως, κοὐ καταβεβλακευμένως
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραςάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ Θεοῦ.

Κα. Θάῤῥει, βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα.
ὠςιζόμεσθ' ἑκάςοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

1) Att. st. ὅτι.

αὐτὸν δὲ τὸν Πλῦτον παρείην τῷ λαβεῖν.
Χορ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐςίν, ὅτι τε πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

Δράματος δευτέρου

σκηνὴ τρίτη.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Βλεψίδημος, Χρεμύλος.

Βλ. Τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλέτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι·
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλέσιος.
ἔςιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαςόν, χ' ὅπως
χρηςόν τι πράττων, τὲς φίλους μεταπέμπεται·
οὐκ οὖν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. Ἀλλ' ἐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, μὰ τὲς θεές.
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥςε μετέχειν ἔξεςιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλέσιος;
Χρ. Ἔσομαι μὲν ἐν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ·
ἔνι 1) γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. Ποῖός τις; Χρ. Οἷος; Βλ. Λέγ' ἀνύσας, ὅ,τι φῂς ποτε.
Χρ. Ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τοπαράπαν.
Βλ. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον·
καί μ' ἐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
ἕτως ὑπερπλουτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς ἐδὲν ὑγιὲς εἰργασμένου.
Χρ. Πῶς δ' ἐδὲν ὑγιές; Βλ. Ἔτι κεκλοφὼς, νὴ Δία,
ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον καὶ χρύσιον
παρὰ τε θεᾶ. κᾆπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί', ἐγὼ μὲν ἔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν, ὦ 'γάθ', 2) οἶδα γὰρ σαφῶς.

1) st. ἔνεστι. 2) ὦ ἀγαθέ.

Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ᾽ ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. Φεῦ,
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός·
ἀλλ᾽ εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρ᾽ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. Ὡς πολὺ μεθέστηχ᾽,[1] ὧν πρότερον εἶχε, τρόπων.
Χρ. Μελαγχολᾷς, ὤνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ βλέμμ᾽ αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ᾽ ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. Σὺ μὲν, οἶδ᾽, ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. Μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. Τόδ᾽ ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ᾽ ἑτέρως ἔχον.
Βλ. Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ᾽ ἥρπακας; Χρ. Κακοδαιμονᾷς[2].
Βλ. Ἀλλ᾽ οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ᾽ οὐδένα;
Χρ. Οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. Βλ. Ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. Κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. Ὦ τᾶν, ἐγώ σοι τοῦτ᾽ ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ᾽ ἐπιβύσας[3] κέρμασι τῶν ῥητόρων.
Χρ. Καὶ μὴν φίλως γ᾽ ἄν μοι δοκῆς, νὴ τοὺς Θεοὺς,
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ὁρῶ τιν᾽, ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,[4]
ἱκετηρίαν[5] ἔχοντα, μετὰ τῶν παιδίων,
καὶ τῆς γυναικὸς κοὐ διοίσοντ᾽[6] ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ᾽ ὁτιοῦν, τῶν Παμφίλου.[7]
Χρ. Οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς, καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. Τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. Οἴμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς. Βλ. Σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς
Χρ. Οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μόχθηρε σὺ,
ἔχω. Βλ. Σὺ Πλοῦτον; ὁποῖον. Χρ. Αὐτὸν τὸν Θεόν.
Βλ. Καὶ ποῦ ᾽στιν; Χρ. Ἔνδον. Βλ. Ποῦ; Χρ. Παρ᾽ ἐμοί.
Βλ. Παρὰ σοί; Χρ. Πάνυ.

1) st. μεθέστηκε v. μεθίστημι. 2) κακοδαιμονάω. 3) ἐπιβύω. 4) καθέζομαι. 5) Ein Oehlzweig mit Wolle umwunden, welchen die Schutzflehenden in der Hand hielten. 6) διαφέρω. 7) Ein Mahler, welcher die Herakleiden mahlte, wie sie das Athenische Volk um Schutz anflehten.

Βλ. Οὐκ, ἐςκέρακας; Πλῦτος παρὰ σοί; Χρ. Νὴ τὺς Θεύς.
Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. Φημί. Βλ. Πρὸς τῆς Ἑςίας;
Χρ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. Τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρ. Εἰ δ' ἐςιν ἕτερός τις Ποσειδῶν τὸν ἕτερον.
Βλ. Εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τὺς φίλους;
Χρ. Οὐκ ἔςι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. Τί φής;
οὐ τῷ μεταδῦναι; Χρ. Μὰ Δία· δεῖ γὰρ πρῶτα.
Βλ. Τί;
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νῷ [1]). Βλ. Τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. Τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ τοπρότερον, ἑνίγε τῷ τρόπῳ.
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐςί; Χρ. Νὴ τὸν οὐρανον.
Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδὲ πώποτε.
Χρ. Ἀλλ', ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. Οὐκ οὖν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐρχῆν τινα.
Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐςι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐς', ὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. Σκοπῶμεν. Χρ. Ἀλλ' ὐκ ἔςιν. Βλ. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ Δί, [2]) ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρασκευαζόμην
ἐγώ, κατακλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
κράτιςόν ἐςι. Βλ. Πολὺ μὲν οὖν, νὴ τὺς Θεούς.
μὴ νῦν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. Σπεῦδε νῦν. Χρ. Τὺτ' αὐτὸ δρῶ.

Δράματος δευτέρου

σκηνὴ τετάρτη.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Πενία, Χρεμύλος, Βλεψίδημος.

Π. Ὦ θερμὸν ἔργον, κἀνόσιον, [3]) καὶ παράνομον,
τολμῶντε δρᾷν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ, ποῖ; τί φεύγετον; οὐ μενεῖτον; Χρ. Ἡράκλεις.
Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον, οὐκ ἀνασχετὸν,

1) Lies: δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. 2) Lies: ἀλλ' ὐκ ἔςι μὰ Δία; ἀλλ' ἐκεῖνο κράτιςόν ἐςιν, ὅπερ ἐγὼ πάλαι παρσακευαζόμην κατακλ. κ. τ. λ. 3) καὶ ἀνόσιον.

ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδὲ πώποτε,
οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος· ὥς τ' ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
Χρ. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας 1). Βλ. Οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. Παντοχευτρίαν,
ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. Ἀληθές; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον 2) γίνεται.
ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν σ' αὐτίκα μάλα.
Πε. Ἣ σφὼ 3) ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. Ἆρ' ἐστιν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἡ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πολλ' ἔτη.
Βλ. Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ θεοί, ποῖ τις φύγοι;
Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; Βλ. Ἥκιστα πάντων. Χρ. Οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πόνηρ'· ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
Χρ. Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Βλ. Μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Καὶ μὴν λέγω· δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα,
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. Ποίοις ὅπλοισιν, ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
Χρ. Θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος, οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

1) In den Trauerspielen nähmlich erschienen die Erinnyen mit brennenden Fackeln. 2) Βάραθρον war eine tiefe, finstere Grube in Attika, in welche Missethäter geworfen wurden. 3) v. σύ,

Πε. Γρύζειν δὲ ϗ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
Χρ. Σὺ δ', ὦ κάκισ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖς
ἡμῖν προσελθοῦσ'; οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
Πε. Οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετον
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; Χρ. Τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτο σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
Πε. Τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; Χρ. Ὅ,τι,
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Πε. Ἐμ' ἐκβαλόντες; ϗ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. Ὅ,τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω, μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς, εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅ,τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Τουτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
Πε. Καὶ σύγε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥαδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
Βλ. Ὦ τύμπανα ϗ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ σχετλιάζειν, καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.
Βλ. Καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰοὺ, ἰού.
τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. Ὅςις ἐςὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ
ἐάν γ' ἁλῷς; Πε. Ὅ,τι σοι δοκεῖ. Βλ. Καλῶς λέγεις.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτό γ', ἂν ἡττᾶσθε, ϗ σφῷ δεῖ παθεῖν.
Βλ. Ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Χρ. Ταύτῃ γε· νῷν 1) δὲ δύ' ἀποχρήσουσι μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'; ἤ τι γ' ἂν
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

1) ἐγώ.

Δραμάτου δευτέρου

σκηνὴ πέμπτη.

Τετράμετροι, Καταληκτικοὶ, Ἀναπαιστικοὶ, Ἀριστοφάνειοι.

Χορὸς, Χρεμύλος, Βλεψίδημος, Πενία.

Χορ. Ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ,
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
Χρ. Φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι, τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν, ἐστὶ δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
βούλημα καλὸν, καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον,
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται [1]· κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τάτε θεῖα σέβοντας·
καὶ τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι πότ' ἄμεινον;
Βλ. Οὔτις ἄν· ἐγώ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσι, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὐκοῦν εἶναί φημ' [2]), ἣ παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν, ἥν τιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' ἂν μείζω περίσειεν. [3])
Πε. Ἀλλ', ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν.
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει

1) Dor. st. φεύξεται. 2) Wenn nämlich Plutos sein Gesicht wieder erhält, φημὶ εἶναι ὁδὸν, ἥντινα ἰὼν παύσει ταῦτα, καὶ τοῖς ἀνθρ. ἀγαθ. μειζ. πορ. 3) πορίζω.

τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυτοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι.
ἢν ἐξῇ 1) ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
Χρ. Λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. Πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Πε. Τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. Κερδαίνειν βουλόμενός τις
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδείς, οὐδ' ἀνδραποδιστής,
κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου· τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀρῶν ἐπαναγκασθείς, καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν,
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χρ. Εἰς κεφαλήν σοι.
Πε. Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
οὔτε τάπησιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει, χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον·
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν 2) δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστι, πάντων τούτων ἀποροῦντας;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον 3)· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι,
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' 4) ἀγαθόν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου,
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γρᾳδίων κολοσυρτόν.
φθειρῶν τ' ἀριθμόν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν, οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις· ἀλλ' ἐπανίστω.

1) ἔξεστι. 2) wie sie die Brautleute trugen; gleichsam οὐκ ἔσται οὖν σοι ποικίλα ἱμάτια ἐπὶ τὸ κοσμῆσαι τὴν νύμφην. 3) δέομαι. (4 st. δύναιο v. δύναμαι.

πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων, κορέων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτου
μαλάχης, πτόρθους· ἀντὶ δὲ μάζης, φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων.
ἀντὶ τοῦ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν, ἐῤῥωγυῖαν καὶ ταύτην; ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν;
Πε. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχῶν δὲ ὑπεκρούσω.
Χρ. Οὔκουν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πε. Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ' ὁ ἐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος· οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα·
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μὴ δ' ἐπιλείπειν.
Χρ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας.
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Π. Σκώπτειν πειρᾷ, καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας·
οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν· παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,
καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ· τοῦ πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.
Χρ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν;
Βλ. Νὴ τὸν Δί', εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;
Πε. Σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, πρὶν τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι·
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται·
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. Ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττον γ' οὐδὲν κλαύσει· μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων

πενία πλούτου. Πε. Καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύ-
νασαι περὶ τούτου.
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χρ. Καὶ πῶς φεύγουσί
σ' ἅπαντες;
Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ· σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς· οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶν δίκαιον.
Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει, ταύτην δ' ἡμῖν ἀπο-
πέμπει.
Πε. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντέ 1) γε τὰς
φρένας ἄμφω.
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸν τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρῃ,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας 2)
κοτίνου στεφάνῳ· καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
Χρ. Οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος, τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις 3) ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
Πε. Πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
Χρ. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν,
διὰ τὴν πενίαν. Χρ. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο
πυθέσθαι 4).
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον· φησὶ γὰρ αὕτη,
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προπέμπειν.
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.

1) λημάω. 2) Lies: κοτ. στεφάνῳ στεφανώσας ἀνεκηρ. τοὺς νικῶντ. 3) Spottweise von der Olympischen Siegeskrone. 4) Die reichen Athener brachten der Hekate jeden Neumond ein Opfer von Speisen, welche sie an Scheidewegen niederlegten; da kamen die Armen und verzehrten dieses Mahl der Hekate; dann hieſs es Hekate habe die Opferspeise gegessen; daher sagt Aristophanes, Hekate wisse es wohl, was besser sey, Armuth oder Reichthum, denn ihr sey es nicht unbekannt, wer ihr die Speisen verehre.

Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δικ. Καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δικ. Νὴ τὸν Δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ Θεῷ φέρων.

Δράματος τετάρτου

σκηνὴ τρίτη.

Συκοφάντης, Καρίων, Δίκαιος.

Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος·
καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις· ἰοῦ, ἰοῦ.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι;
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ Θεοὶ φίλοι·
τί ποτ' ἐστὶν ὅ,τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν Θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
Δικ. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κα. Νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
Συ. Ποῦ, ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὃ δὲ,
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. Ἐμὲ τουτονί.
Κα. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
Συ. Μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ Συκοφάντης; Δικ. Δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις·
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. Οἰμώξ' ἄρα σύ.
Δικ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ Θεὸς ἔσθ', ὅτι
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

Δράματος τρίτου

σκηνὴ πρώτη.

Καρίων, Χορός.

Τοῦ αὐτοῦ γένους μέλη, μέχρι τοῦ τέλους.

Κα. Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμιστυλημένοι, 1)
γέροντες ἄνδρες: ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ', ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
Χο. Τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Κα. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ Παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
Χρ. Λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.
Κα. Πάρεστι χαίρειν, ἤντε βούλησθ', ἤντε μή.
Χο. Ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα, καὶ
μέγα βροτοῖσι φάος, Ἀσκληπιόν.

Δράματος τρίτου

σκηνὴ δευτέρα.

Γυνὴ, Καρίων.

Γυ. Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρα γ' ἀγγέλλει
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
Κα. Ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. Καὶ ποῦ 'στιν; Κα. Ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
Γυ. Πέραινε τοίνυν, ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Κα. Ἄκουε τοίνυν· ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα,
ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

1) der Sinn ist; Ihr, die ihr sonst oft selbst in den Theseus-Festen euch mit schlechter Kost begnügen mufstet, seyd nun glücklich u. s. w.

Γυ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. Μὴ τἀγαθά,
ἃ νῦν γεγένηται; Γυ. Μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
Κα. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν Θεὸν,
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον
νῦν δὲ εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον κ' εὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν·
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. Γυ. Νὴ Δί', εὐδαίμων [1]) ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
Κα. Ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ Θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα [2])
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. Ἦσαν δέ τινες κ' ἄλλοι δεόμενοι τοῦ Θεοῦ;
Κα. Εἷς μέν γε Νεοκλείδης· ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν τοῦ Θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, εἴ τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾷν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη,
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας,
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι·
Γυ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν Θεόν;
Κα. Νὴ τοὺς Θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με [3])
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.

1) Ironisch. 2) nähml. ὄλυρα, ἢ κριθὴ, ἢ λιβανωτόν. 3) φθάσῃ.

τὸ γραΐδιον δ', ὡς ἤσθετο μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφῄρει· κᾆτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν.
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων 2),
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.
Γυ. Ὁ δὲ Θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; Κα. Οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη, καὶ γελοῖον δῆτά τι
ἐποίησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
Γυ. Ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
Κα. Οὔκ· ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
ὑπηρυθρίασε, χ' ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη,
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; Κα. Οὐ, μὰ Δί', οὐδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σὺ γ' εἶναι τὸν Θεόν;
Κα. Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγ'· ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. Αἰτάλαν.
Κα. Μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄειν πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε, καὶ δοίδυκα, καὶ κιβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Κα. Μὰ Δί', οὐ δῆτ' οὐχί τόγε κιβώτιον.
Γυ. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; Κα. Διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον,
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων 1), ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν,
καὶ σχῖνον, εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ
κατέπλασσεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον, ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
ἔφευγ' ἀναΐξας· ὁ δὲ Θεὸς γελάσας ἔφη·

1) φλάω. 2) Auf Tenos einer der Kykladischen Inseln findet man Schlangen und Skorpionen von sehr beträchtlicher Gröſse.

Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
ϗ μὴ 'πιτρέπειν πότ', ἤντις ἐξαμαρτάνῃ.
Δικ. Οὐκοῦν δικαςὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίςησιν. Συ. Κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δικ. Ὁ βουλόμενος. Συ. Οὐκοῦν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ·
ὥς τ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα·
Δικ. Νὴ Δία, πονηρόν γ' ἄρα προςάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' 1) ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; Συ. Ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δικ. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις 2); Συ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν, ϗ τὸ Βάττου 3) σίλφιον.
Δικ. Κατάθου ταχέως θοἰμάτιον 4). Κα. Οὗτος σοὶ λέγει.
ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. Πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Δικ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῖν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. Κα. Οὐκοῦν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ.
Συ. Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν 5).
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. Ὁρᾷς, ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι·
Κα. Ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. Κα. Νυνὶ βοᾷς;
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. Δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δικ Μὴ δῆθ', ἱερὸν γάρ ἐςιν τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. Ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα ϗ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δικ. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τίς; εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω 6) τουτῳί 7).

1) st. βούλοιο v. βούλομαι. 2) μεταμανθάνω. 3) Battus erbauete auf Befehl des Orakels zu Delphi die Stadt Kyrene in Libyen; aus Dankbarkeit verehrten die Kyrener dem Könige ein Bild, oder nach andern einen Ring, worauf ihre Stadt vorgestellt war, wie sie dem Battus ein Silphion überreichet, eine sehr preiswürdige Pflanze, deren Blätter, Früchte, Stängel und Saft wegen ihrer ausserordentlichen Heilkraft gar sehr von den Alten angerühmt wurde. 4) τὸ ἱμάτιον. 5) st. ἐν ἡμέρᾳ. 6) Die Weihgeschenke wurden an Oehl- oder auch an andern Bäumen aufgehangen. 7) Att. st. τούτῳ.

ὀρχεῖσθε, ϗ σκιρτᾶτε, ϗ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγὼ γ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν 1) ὁρμαθῷ
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. Μὴ νῦν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγὺς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. Φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα 2),
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

Κομμάτιον Χοροῦ.

Δράματος τρίτου

σκηνὴ τετάρτη.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Πλοῦτος, Χρεμύλος, Γυνή.

Πλ. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος 3), ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ', οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ,
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ ϗ φλῶσι τἀντικνήμια
ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γάρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

1) d. i. ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὠπτημένων. 2) d. i. ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων, ἰσχάδων καὶ καρύων. 3) Arist. macht sich über die Lobsucht der Athener lustig.

Γρ. Σκώπτεις. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
Χρ. Οὐκοῦν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τινά;
Γρ. Ἄκουσ' νῦν· ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον, καὶ καλὸν,
καὶ χρηστόν, εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ' ἦν ὅ,τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. Οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο·
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιόν γ', ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον,
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί τε θοιματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισγητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν, μεμνῇτό μου.
Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ,
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ', ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. Τί σ' ἔδρασ', εἰπέ μοι;
Γρ. Ἄμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδὲ ποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι·
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι [1]).
Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τίς οὐ μοχθηρὸς ἦν·

dem er sich nähmlich über die weiblichen Zusammenkünfte lustig macht. 2) Der Sinn ist: sonst galtst du etwas bey mir, jetzt nicht mehr Denn die Milesier standen in den ältesten Zeiten im Rufe einer ungewöhlichen Stärke, nichts vermochte ihnen zu widerstehen. Als Polykrates der bekannte Tyrann von Samos sich zu einem Kriege rüstete, und im Sinne hatte die Milesier um ihren Beystand zu ersuchen; liefs er defswegen das Orakel befragen, welches ihm die Antwort ertheilte: πάλαι ποτ' ἦσαν κ. τ. λ.

καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βυθυτεῖ,
ὗν καὶ τράγον κ̓ κριὸν ἐςεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός· ἐχ' οἷόςτε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν· ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

Δράματος τετάρτου

σκηνὴ δευτέρα.

Δίκαιος, Καρίων.

Δικ. Ἕπου μετ' ἐμῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν Θεὸν
ἴωμεν. Κα. Ἔα· τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν ὑτοσί;
Δικ. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.
Κα. Δῆλον, ὅτι τῶν χρηςῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ·
Δικ. Μάλις'. Κα. Ἔπειτα τοῦ δέῃ; Δικ. Πρὸς τὸν Θεὸν
ἥκω. μεγάλων γάρ μου 'ςὶν ἀγαθῶν αἴτιος·
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν ὐσίαν παρὰ τῦ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. Ἦ πού σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα.
Δικ. Κομιδῆ μὲν ὖν· Κα. Οὐκῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' 1) ἄθλιος;
Δικ. Κομιδῆ μὲν ὖν· κἀγὼ μὲν ᾤμην, ὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κὐκ ἐδόκουν ὁρᾷν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δικ. Κομιδῆ μὲν ὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. Ἀλλ' ὐχὶ νῦν. Δικ. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται, πρὸς τῶν Θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
Δικ. Καὶ τῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν Θεόν.
Κα. Μῶν ὖν ἐμυήθης 2) δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα 3);
Δικ. Οὐκ· ἀλλ' ἐνεῤῥίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

1) εἰμί. 2) μυέω. 3) Er schetzt über die Eleusinien; denn nach einem Gesetze derselben mufsten die Kleider, welche bey der feyerlichen Einweihung getragen wurden, nachher entweder der Ceres, oder der Proserpina, oder einer andern Gottheit gewidmet, oder bis auf den letzten Faden getragen werden.

Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δικ. Καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες ὖν; Δικ. Νὴ τὸν Δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ Θεῷ φέρων.

Δράματος τετάρτου

σκηνὴ τρίτη.

Συκοφάντης, Καρίων, Δίκαιος.

Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος·
καὶ τρισκακοδαίμων, ἢ τετράκις ἢ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις, ἢ μυριάκις· ἰὺ, ἰύ.
ὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι;
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, ἢ Θεοὶ φίλοι·
τί ποτ' ἐςὶν ὅ,τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν Θεὸν τῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤν περ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
Δικ. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τῦ πονηρῦ κόμματος.
Κα. Νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
Συ. Ποῦ, πῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος ὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὃ δὲ,
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐςὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. Ἐμὲ τυτονὶ.
Κα. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα ἢ τοιχωρύχων.
Συ. Μὰ Δί', ὗμενυν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν ὐδενὸς,
κὐκ ἔσθ' ὅπως ὐκ ἔχετέ μυ τὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ Συκοφάντης; Δικ. Δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως ὐκ ἂν φθάνοις.
ἐπὶ τῦ τροχῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ ςρεβλέμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανύργηκας. Κα. Οἰμώξ' ἄρα σύ.
Δικ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ Θεὸς ἔσθ', ὅτι
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

Συ. Οἴμοι τάλας, μῶν ϗ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δικ. Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι Συκοφάντου δήγματος 1).
Συ. Ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον,
ὅτι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ', οὐκ εἰρήκατον·
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
Κα. Μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ 2) σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γάρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.
Δικ. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστίν, ὦ μιαρωτάτω,
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν, ϗ κρεῶν ὠπτημένων.
Ὓ ῦ, ῦ ῦ, ῦ ῦ, ῦ ῦ, ῦ ῦ, ῦ ῦ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τί; Δικ. Τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνάσχετ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ ϗ Θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ', ὡς ἄχθομαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν, ϗ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δικ. Σὺ φιλόπολις ϗ χρηστός; Συ. Ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Δικ. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. Τὸ τί;
Δικ. Γεωργὸς εἶ; Συ. Μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δικ. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. Ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
Δικ. Τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. Οὐ μὰ τὸν Δία.
Δικ. Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς 3) πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δικ. Σύ; τί μαθών;
Συ. Βούλομαι. Δικ. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει 4);
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ', ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δικ. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;

1) Aber er vermag doch nichts gegen die Bissigkeit eines Sykophanten. 2) nähml. ἀγαθῷ. 3) Z. B. χορηγίας, τριηραρχίας u. dgl. 4) ἀπεχθάνομαι.

Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
ἢ μὴ 'πιτρέπειν πότ', ἤντις ἐξαμαρτάνῃ.
Δικ. Οὔκουν δικαςὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίςησιν. Συ. Κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δικ. Ὁ βουλόμενος. Συ. Οὔκουν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ·
ὥς τ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα·
Δικ. Νὴ Δία, πονηρόν γ' ἄρα προςάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι'[1] ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; Συ. Ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δικ. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις[2]; Συ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν, ἢ τὸ Βάττου[3] σίλφιον.
Δικ. Κατάθου ταχέως θοἰμάτιον[4]. Κα. Οὗτος σοὶ λέγει.
ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. Πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Δικ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῖν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. Κα. Οὔκουν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ.
Συ. Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν[5].
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. Ὁρᾷς, ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι·
Κα. Ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. Κα. Νυνὶ βοᾷς;
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. Δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δικ. Μὴ δῆθ', ἱερὸν γάρ ἐςιν τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. Ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα ἢ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δικ. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τίς; εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω[6] τουτῳΐ[7].

1) st. βούλοιο v. βούλομαι. 2) μεταμανθάνω. 3) Battus erbauete auf Befehl des Orakels zu Delphi die Stadt Kyrene in Libyen; aus Dankbarkeit verehrten die Kyrener dem Könige ein Bild, oder nach andern einen Ring, worauf ihre Stadt vorgestellt war, wie sie dem Battus ein Silphion überreichet, eine sehr preiswürdige Pflanze, deren Blätter, Früchte, Stängel und Saft wegen ihrer ausserordentlichen Heilkraft gar sehr von den Alten angerühmt wurde. 4) τὸ ἱμάτιον. 5) st. ἐν ἡμέρᾳ. 6) Die Weihgeschenke wurden an Oehl- oder auch an andern Bäumen aufgehangen. 7) Att. st. τούτῳ.

Συ. Ἄπειμι· γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον Θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος,
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν, 1)
τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δικ. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
ἔπειτ᾽ ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου 2).
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
Κα. Ἀλλ᾽ ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ᾽ αὐτὸν, λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
ὅτ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος·
νῷ δ᾽ εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν Θεόν.

Δράματος τετάρτου

σκηνὴ τετάρτη.

Γραῦς, Χορὸς, Χρεμύλος.

Γρ. Ἆρ᾽, ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ᾽ ὄντως τοῦ νέου τούτου Θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
Χρ. Ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. Φέρε νῦν ἐγὼ τῶν ἔνδοθι καλέσω τινά;
Χρ. Μὴ δῆτ᾽· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα·
ἀλλ᾽ ὅτι μάλιστ᾽ ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
Γρ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ᾽, ὦ φίλτατε·
ἀφ᾽ οὗ γὰρ ὁ Θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. Τί δ᾽ ἐστίν; ἤπου καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. Μὰ Δί᾽, ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Ἀλλ᾽ οὐ λαχοῦσ᾽ 3) ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

1) st. πείσας v. πείθω. 2) st. θερμάνθητι v. θερμαίνω. 3) λαγχάνω, zu erst wurde gelooset, und dann erst wurde Gericht gehalten; sieh oben V. 277. lies: λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες, ἔπινες δέ. in-

Γρ. Σκώπτεις. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
Χρ. Οὐκοῦν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τινά;
Γρ. Ἄκουσ' νῦν· ἦν μοίτι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον, ϗ καλὸν,
ϗ χρηςόν, εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι ϗ καλῶς:
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ' ἦν ὅ,τι σου μάλις' ἐδεῖθ' ἑκάςοτε;
Γρ. Οὐ πολλά· ϗ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο·
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιόν γ', ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον,
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί τε θοιματίδιον·
πυρῶντ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισγητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν, μεμνῇτό μου.
Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν. ἀλλὰ πολὺ μεθέςηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ,
ϗ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ', ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. Τί σ' ἔδρασ', εἰπέ μοι;
Γρ. Ἄμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδὲ ποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι·
ϗ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι [1]).
Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τίς οὐ μοχθηρὸς ἦν·

dem er sich nähmlich über die weiblichen Zusammenkünfte lustig macht. 2) Der Sinn ist: sonst galtst du etwas bey mir, jetzt nicht mehr Denn die Milesier standen in den ältesten Zeiten im Rufe einer ungewöhlichen Stärke, nichts vermochte ihnen zu widerstehen. Als Polykrates der bekannte Tyrann von Samos sich zu einem Kriege rüstete, und im Sinne hatte die Milesier um ihren Beystand zu ersuchen; liefs er deswegen das Orakel befragen, welches ihm die Antwort ertheilte: πάλαι ποτ' ἦσαν κ. τ. λ.

ἔπειτα πλατῶν, οὐκ ἔσθ' ἥδεται φακῇ,
πρότου δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.
Γρ. Καὶ μὴν πρότου γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ Θεώ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. Ἐπ' ἐκφοράν. Γρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. Τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νιττάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. Ἔπειτ' ἴσως ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα.
Γρ. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης [1]), ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν,
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
Γρ. Καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιεν γὰρ δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
Χρ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νὴ Δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο,
γραὸς καπρώσης, τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. Ταῦτ' οὖν ὁ Θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει, φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι, νὴ Δία,
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
ἢ μηδ' ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἔστ' ἔχειν.
ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκ ἔτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε,
Κρ. Οὐκ· ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. Εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω.

1) Die Athenischen Frauen liefsen sich zu den Eleusinien fahren. 2) Er trug Blumenkränze um den Plutos zu schmücken, weil dieser ihm Reichthum verlieh.

ἔοικε δ᾽ ἐπὶ Κῶμον βαδίζειν. Χρ. Φαίνεται.
στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ᾽ ἔχων [2]) πορεύεται.

Δράματος τετάρτου

σκηνὴ πέμπτη.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Νεανίας, Γραῦς, Χρεμύλος.

Νε. Ἀσπάζομαι. Γρ. Τί φησιν; Νε. Ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε, νὴ τὸν οὐρανόν·
τάλαιν᾽ ἐγὼ τῆς ὕβρεως, ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ᾽ ἑωρακέναι.
Γρ. Ποίου χρόνου τάλανθ᾽, ὃς παρ᾽ ἐμοὶ χθὲς ἦν.
Χρ. Τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὔκ· ἀλλ᾽ ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. Ὦ Ποντοπόσειδον [1]) καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Γρ. Ἆ, ἆ·
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ᾽. Χρ. Εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. Ποῖ, τάλαν;
Νε. Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Γρ. Παιδιὰν τίνα;
Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας; Χρ. Ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ᾽· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως, ἢ τέτταρας.
Νε. Ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλάντατ᾽ ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Νε. Ὄναιο μέν γ᾽ ἄν, εἴτις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. Οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει·
εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.
Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. Πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν χειρέων
ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ᾽, ὦ βδελυρὲ σύ.

1) ὦ Πόντιε Πόσειδον.

Χρ. Μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν·
ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. Νε. Ἀλλ' ἔγωγ'· ὑπερφιλῶ.
Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. Τί κατηγορεῖ;
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν, ὅτι
πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. Τὸ τί;
Νε. Αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκ ἔτ' ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. Ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
Νε. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ Θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ', οὓς ἔχω.
Γρ. Ἐγὼ δὲ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. Θάρρει, μὴ φοβοῦ.
Γρ. Βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ Βασιλεῦ, τὸ γραΐδιον,
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

Δράματος πέμπτου

σκηνὴ πρώτη.

Τρίμετροι ἰαμβικοί.

Καρίων, Ἑρμῆς.

Κα. Τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ [1]). Ἑρ. Σέ τοι, σέ τοι
λέγω, Καρίων, ἀνάμεινον. Κα. Οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ἑρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας·
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ·
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία.
ἔπειτα τοὺς θεράποντας· εἶτα τὴν κύνα·
ἔπειτα σαυτόν· εἶτα τὴν ὗν. Κα. Εἰπέ μοι
τί δ' ἐστίν; Ἑρ. Ὁ Ζεὺς, ὦ πόνηρε, βούλεται

1) κλαυσιάω.

ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρυβλίον,
ἀπαξάπαντας, εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέτων τέμνεται·
ἀτὰρ διατίγε ταῦτ' ἐπιβελεύει ποιεῖν·
ἡμᾶς; Ἑ ρ. Ὅτιη δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργαςθ'· ἀφ' ἐ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
ὁ Ἥλιος, ἐδεὶς ἐ λιβανωτὸν ἐ δάφνην,
οὐ ψαιςὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν
ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς Θεοῖς. Κ α. Μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ἑρ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι Θεῶν ἧττον μέλει·
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κ α. Σωφρονεῖς.
Ἑρ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθύς· οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκὸς ἐςιν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
νῦν δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. Οὔκουν δικαίως, ὅςτις ἐποίεις ζημίαν 1)
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ἑ ρ. Οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοὐντετράδι 2) πεπεμμένου *).
Κα. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα κ' μάτην καλεῖς 3).
Ἑρ. Οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ἀσκωλίαζ' 4) ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ἑρ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιςρέφειν.
Ἑρ. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ 5). κεκραμένης.
Κα. Ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.

1) d. i. du bestraftest ja selbst diejenigen, von denen du sonst solche Vortheile empfangen hattest. 2) τῇ ἐν τετράδι, am vierten Tage eines jeden Monathes wurden dem Hermes derley Kuchen gebracht. *) πέπτω. 3) der Sinn ist: all dein Sehnen ist vergebens. Als nähmlich Herakles mit Jason nach Kolchis schiffte, und auf Kios ans Land stieg; schickte er seinen Freund Hylax Wasser zu hohlen. Dieser wurde von den Nymphen entführt; da ihn Herakles lange Zeit vergebens suchte, hörte er eine Stimme, welche ihm zurief: ποθεῖς τὸν ἐ παροντ. κ. τ. λ. 4) Ἀσκώλια, ein Fest des Bakchos, welches die Ackersleute in Attika feyerten, wobey eine Ziege geopfert wurde; aus dem Felle derselben machte man einen Schlauch. der mit Wein und Oehl gefüllet wurde, worauf man dann mit Einem Fuſse zu springen versuchte; wer zuerst darauf kam, war Sieger und erhielt den Schlauch, wer herunterfiel ward ausgelacht; dieſs hieſs ἀσκωλιάζειν, d. i. τὸ ἐπὶ τὲς ἀσκὲς ἅλλεσθαι. 5) d. i. Wein mit Wasser vermenget, κεράννυμι.

Ἑρ. Ἆρ' ὠφελήσαις ἀντὶ τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. Εἴ του δέει γ', ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ἑρ. Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τίν' εὖ πεπεμμένον,
  δοίης καταφαγεῖν ϗ κρέας νεανικὸν,
  ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
Ἑρ. Καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
  ὑφείλου, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. Ἐφ' ᾧ τε μετέχειν αὐτὸς, ὦ τοιχωρύχε·
  ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ἑρ. Ἔπειτα τοῦτον γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ,
  ὁπότε τι ληφθείην πανεργήσας ἐγώ.
Ἑρ. Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες [1]·
  ἀλλ' οὖ σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
Κα. Ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ἑρ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. Τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ἑρ. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ', ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ἑρ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ἑρ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. Ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
  Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
Ἑρ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. Δόλιον; ἥκιστά γε·
  οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ἑρ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. Ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει·
  ὥς θ' ἡγέμονος οὐδὲν δεησόμεθ' ἔτι.
Ἑρ. Ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι· ϗ τί ἔτ' ἐρεῖς;
  Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
  ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς ϗ γυμνικούς.
Κα. Ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
  οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον·

1) d. h. wenn du auch groſs geworden bist; denn als Thrasybulos die Vertreibung der dreyſsig Tyrannen zu Athenä bewerkstelligen wollte, bemächtigte er sich des festen Schlosses Phyle in Attika; von da aus gelang es ihm die Athener zur Vertreibung der Tyrannen zu bewegen; da er sich in der Folge deſshalb zu sehr berühmte, erhielt er die Warnung: *μὴ μνησικακήσῃς, κ. τ. λ.*

οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες, θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι [1]) γράμμασιν [2]).
Ἑρ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Κα. Καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

Κομμάτιον Χοροῦ.

Δράματος πέμπτου

σκηνὴ δευτέρα.

Ἱερεὺς τοῦ Διὸς, καὶ Καρίων.

Ἱερ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. Τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε; Ἱερ. Τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
Κα. Ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
Ἱερ. Θύειν, ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Κα. Τίνος οὕνεκα;
Ἱερ. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι, καί τοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς· ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
θύει τοπαράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Κα. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ἱερ. Τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα κἀυτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
Κα. Θάῤῥει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἢν θεὸς θέλῃ·
ὁ Ζεὺς, ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων. Ἱερ. Πάντ' ἀγαθ' τοίνυν λέγεις.
Κα. Ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκ', ἀλλὰ περίμενε
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ [3]).
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας

1) st. ὠνομάσθαι. 2) S. oben V. 277. 3) d. i. der Polias Athene.

ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ Θεῷ σύ. Ἱερ. Πάνυ μὲν ὖν δρᾷν ταῦτα χρή. Κα. Πλῦτον ἔξω τις κάλει.

Δράματος πέμπτου

σκηνὴ τρίτη.

Τετράμετροι, καὶ Ἀναπαιστικοί, Ἀριστοφάνειοι.

Γραῦς, Καρίων, Χορός.

Γρ. Ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; Κα. Τὰς χύτρας 1), αἷς τὸν Θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχυσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα 2).
Γρ. Ὧν δ' ὕνεκ' ἦλθον; Κα. Πάντα σοι πε πράξεται·
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν.
Γρ. Ἀλλ' εἴγε μέντοι, νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.

Χορός.

Οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν ὖδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
ἐς τὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τύτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

1) Bey Aufstellung der Götterbilder pflegten Athenische Frauen im bunten Gewande Töpfe mit gekochten Hülsenfrüchten in feyerlichem Anfzuge herum zu tragen, und hiermit dem Gott das Dankopfer zu entrichten. 3) d. i. ἱμάτια ἔχουσα.

VIII.

Episches Gedicht.

Ὀδυσσείας Ὁμήρου ἡ Ι'. ῥαψῳδία.

Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν ᾗ φησι πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι.

Τὸν 1) δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

1) d. i. Ἀλκίνοον.

ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν 1) ἐςὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐςὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέςερον εἶναι,
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου ϗ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι ϗ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιςον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο ςονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος ςοναχίζω.
τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑςάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα ϗ ὑμεῖς
εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φαγὼν ὑπὸ νηελὲς ἥμαρ,
ὑμῖν ξεῖνος ἔω, 2) ϗ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δολοίσιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μου κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλοὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, ϗ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν' 3) ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ὡς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ ςήθεσσιν ἔπειθον.
ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ' ἄγε ϗ νόςον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν 4) ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

1) Ion. st. ἀκούειν. 2) Ion. st. ὦ v. εἰμί. 3) Poet. st. ἐν. 4) Ion. st. ἐφῆκεν v. ἐφίημι.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον 1), ὤλεσα δ' αὐτούς.
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους ϗ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ' 2), ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν 3) ἡμέας
ἠνώγεα 4)· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα, ϗ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν 5),
οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες ϗ ἀρείους,
ἤπειρον ναίοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι, ϗ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα ϗ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, ϗ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ
τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλέονας περ ἐόντας·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
ϗ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους,
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηϊωθέντες 6).
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' 7) ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ ϗ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
τριχθά τε ϗ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάτθεμεν δείσαντες ὄλεθρον
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε

1) πέρθω. 2) Ion. st. ἐδασάμεθα, v. δάζομαι. 3) Ion. st. φεύγειν. 4) ἀνωγέω. 5) Dor. st. ἐγεγώνουν, v. γεγωνέω. 6) δηϊόω. 7) Aeol. v. ἐπόρω.

ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λευκ' ἐρύσαντες,
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ Βορέης ἀπέωσε 1), παρέπλαγξεν 2), δὲ Κυθήρων.

Ὀδυσσεὺς πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγίνεται.

Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' 3) ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν 4) ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
οὐδ' ἄρα Λωτόφαγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν 5), νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν 6) ὠκειάων,
μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται·
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.

1) ἀπωθέω. 2) παραπλάζω. 3) πάομαι. 4) Synkopt. st. ἐμίγησαν, v. μίγνυμι. 5) Ion. st. μένειν. 6) Ion. st. ἐπιβαίνειν.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς τὴν νῆσον τῶν Κυκλώπων.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ·
Κυκλώπων δ' εἰς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες·
ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
νῆσος ἔπειτα Λάχεια παρὲκ 1) λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν 2)
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσι καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπων νέες πάρα 3) μιλτοπάρηοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι 4) τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν 5)
νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι 6) θάλασσαν
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο·
οὐ μέν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα.
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν 7).
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
εἰς ὥρας ἀμῷεν 8)· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,

1) st. ἔξω τοῦ λιμένος. 2) Poet. γάω, st. γείνομαι. 3) st. πάρεισι. 4) st. ἔνεισι. 5) κάμνω. 6) περάω. 7) Att. st. εἴησαν, v. εἰμί. 8) ἀμάω.

οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι·
ἀλλ' ἐπικέλσαντας [1]) μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν [2]) ὀφθαλμοῖσιν·
οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
εἰσίδομεν πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι [3]) δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱςία πάντα·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες [4]) ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν [5]) δὲ νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δ' ἑκάςην
ἐννέα λάγχανον αἶγας· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
ἀλλ' ἐνέην· [6]) πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαςοι
ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
καὶ τότ' ἐγὼ ἀγορὴν θέμενος [7]), μετὰ πᾶσιν ἔειπον,

1) Aeol. st ἐπικείλαντας, v. ἐπικέλλω. 2) ἐσδέρκω. 3) wie V. 138, 7. 4) ἀποβρίζω. 5) Aeol. v. ὄρω. 6) st. ἐνῆν, v. ἔνειμι. 7) st. ποιησάμενος.

ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ ϗ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν;
ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε ϗ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφι νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς δ' ἐμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, ϗ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης
ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ' ὄϊές τε ϗ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο 1) κατωρυχέεσσι λίθοισι,
μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη,
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
δὴ πότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν ϗ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο
ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων Εὐάνθεος 2) υἱὸς,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
ἀζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα.
χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας 3),
ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
ἠείδει δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη·

1) Synkop. st. ἐδεδέμητο, v. δέμω o. δαμάω. 2) Εὐάνθης τοῦ Διονύσου. 3) ἀφύω.

τὸν δ᾽ ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ᾽· ὀδμὴ δ᾽ ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει [1])
θεσπεσίη· τότ᾽ ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ᾽ ἐπελεύσεσθαι [2]) μεγάλην ἐπιειμένον [3]) ἀλκὴν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.

Ὀδυσσεὺς εἰς ἄντρον τοῦ Κύκλωπος Πολυφήμου ἔρχεται.

Καρπαλίμως δ᾽ εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ᾽, οὐδέ μιν ἔνδον
εὕρομεν, ἀλλ᾽ ἐνόμευε νομὸν κατὰ πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ᾽ εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα [4]) ἕκαστα.
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων, διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο [5]), χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ᾽ αὖθ᾽ ἕρσαι· ναῖον δ᾽ ὀρῷ ἄγγεα πάντα.
γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς [6]) ἐνάμελγεν.
ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν πρώτισθ᾽ ἕταροι λίσσοντ᾽ ἐπέεσσι
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ὄφρ᾽ αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλ᾽ ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες [7]) ἐθύσαμεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον,
ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ᾽ ὄβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνά οἱ ποτιδόρπιον εἴη [8]).
ἔκτοσθεν δ᾽ ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν.
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ᾽ [9]) ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅγ᾽ εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα

1) Att. v. ὄζω. 2) ἐπέρχομαι. 3) Poet. st. ἐφειμένον v. ἐφέννυμι. 4) Ion. st. ἐθηούμεθα v. θηόομαι für θεάομαι. 5) Ion. st. εἰργμέναι ἦσαν, v. εἴργω. 6) st. ἐν οἷς. 7) st. καύσαντες v. καίω. 8) st. ἵνα αὐτῷ δειπνοῦντι φῶς παρείη. 9) Poet. st. ἀπεσεσύμεθα, v. ἀποσύω, o. -σείω.

πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν, 1)
ἀρνειούς τε τράγους τε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω ϗ εἴκοσ' ἅμαξαι
ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν·
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς ϗ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, ϗ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάςῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν·
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔςησεν ἐν ἄγγεσιν ὄφρά οἱ εἴη
πίνειν δαινυμένῳ 2), ϗ οἱ ποτιδόρπιον εἴη·
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
ϗ τότε πῦρ ἀνέκαιε, ϗ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐςέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤτι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε 3),
οἷά τε λῃϊςῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι 4), κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον·
ἀλλὰ ϗ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
ἡμεῖς τοι Τροΐηθεν ἀποπλαγχθέντες 5) Ἀχαιοὶ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι· 6)
λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὲ νῦν γε μέγιςον ὑπουράνιον κλέος ἐςί.
τόσσην γὰρ διέπερσε 7) πόλιν, ϗ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἠὲ ϗ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐςίν.
ἀλλ' αἰδοῖο, φέριςε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 8).
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,

1) Poet. st. θύρη. 2) δαίνυμαι. 3) ἀλάομαι. 4) Poet. st. παραθέμενοι, v. παρατίθημι. 5) ἀποπλάζω. 6) μητιάομαι. 7) διαπέρθω. 8) ὀπηδέω.

νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν 1) ἢ ἀλέασθαι.
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέν·
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην 2),
οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
ἀλλά μοι εἴπ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδόν; ὄφρα δαείω 3).
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλὰ,
ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς 4) ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν.
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε 5) δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον.
ἤσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διῒ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων·
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι 6) πρὸς στῆθος. ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες 7) ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι 8) λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,

1) Dor. st. δεδιέναι, v. δείδω. 2) Ion. st. φιδοίμην v. φείδομαι. 3) Poet. st. δαίω. 4) st. ὑμετέρας. 5) st. ἔδευε v. δεύω. 6) Ion. st. οὐτάειν, v. οὐτάω. 7) Aeol. st. ἡμεῖς. 8) ἀπωθέω.

ϗ τότε πῦρ ἀνέκαιε. ϗ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
πάντα κατὰ μοῖραν, ϗ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάςῃ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἄντρε ἐξήλασε 1) πίονα μῆλα
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ' ἐπέθηχ', 2) ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων.
εἴπως τισαίμην, δῴη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βελή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν, ἐλαΐνεον, τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φορο ίη
αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱςὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ*) μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι·
τε μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραςὰς,
ϗ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα,
οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα 3) παραςὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
ϗ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείες κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
αὐτὰρ τὲς ἄλλες κλήρῳ πεπαλάχθαι 4) ἄνωγον 5),
ὅςις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον τὲς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 6)
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
πάντα μάλ'· ἐδέ τι λεῖπε βαθείης ἐκτόθεν αὐλῆς,
ἤτι ὀϊσσάμενος, 7) ἢ ϗ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς ϗ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, ϗ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάςῃ.

1) ἐξελαύνω. 2) für ἐπέθηκε. *) Ion. episch. st. ἐκπερᾷ u. dieses st. ἐκπεράει. 3) st. ἐθόασα, v. θοάζω. 4) παλάσσω 5) Ion. v. ἀνώγω. 6) Poet. st. ἐλελέγμην, v. λέγω. 7) Poet. οἶμαι, v. οἴομαι.

αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,
κισσύβιον [1]) μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῆ [2]), πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας [3]).
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο [4]) δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις,
δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρῃς.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστης·
Οὖτις ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστί. Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.

Ὀδυσσεὺς τὸν Πολύφημον φαγόντα ἐξ ἤδη ἑταίρους ἐκτυφλοῖ.

Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδ δέ [5]) μιν ὕπνος
ᾕρει [5]) πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,

1) Ein Becher etwa mit Epheu umkränzt. 2) zsgz. st. τάε, v. τάω. 3) ῥέζω. 4) ἥδομαι. 5) st. κατὰ δὲ κ. αἱρέω.

εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον. μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
ἀλλ᾽ ὅτι δὴ τάχ᾽ ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψασθαι χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ᾽ αἰνῶς.
καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
ἵςαντ᾽· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων·
οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ᾽ ἄκρῳ
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν 1)· ἐγὼ δ᾽ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς 2)
δίνεον· ὡς δ᾽ ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ᾽ ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ἑκάτερθεν, τὸ δὲ τρέχει ἔμμενες αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριηκέα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ᾽ αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα·
πάντα δέ οἱ βλέφαρ᾽ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν 3) ἀϋτμὴ,
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν᾽ ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐςίν,
ὣς τοῦ σίζ 4) ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ᾽ ᾤμωξεν· περὶ δ᾽ ἴαχε πέτρη.
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ᾽· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ᾽ ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ᾽ ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι᾽ ἄκριας ἠνεμόεσσας.
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος.
ἱςάμενοι δ᾽ εἴροντο περὶ σπέος ὅ,ττί ἑ κήδοι 5)·
τίπτε 6) τόσον, Πολύφημ᾽, ἀρημένος ὧδ᾽ ἐβόησας
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα 7);
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τίς σ᾽ αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἠὲ βίηφι;
τοὺς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὖτις με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίηφι
οἱ δ᾽ ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευον·
εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἶον ἐόντα,

1) ἐνέρειδω. 2) ἀείρω. 3) εὕω. 4) ἔσιζε, v. σίζω. 5) st. ὅπερ αὐτὸν κηδ. 6) st. τίποτε; 6) st. τιθης.

νοῦσόν γ' οὔπως ἐςὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν ϗ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ ςενάχων τε ϗ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων·
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι ςείχοντα θύραζε.
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' 1) ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι,
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριςα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισι θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους ϗ μῆτιν ὕφαινον,
ὥςε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βουλή.

Ὀδυσσεὺς τὴν τοῦ Πολυφήμου ἐπιβουλὴν ἐκφεύγει.

Ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐϋτρεφέες δασύμαλλοι
καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋςρεφέεσσι λύγοισι,
τῆς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίςια εἰδώς.
σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους,
τρεῖς δὲ ἕκαςον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριςος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαςέρ' ἐλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως ςρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν ςενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
θήλειαι δ' ἐμέμηκον 2) ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς.
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
τειρόμενος, πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑςαότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων ςέρνοισι δέδεντο.

1) Poet. ἔλπομαι st. ἐλπίζω. 2) μεμήκω.

ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λάχνῳ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος, προσέφη κρατερὸς Πολύφημος,
κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο 1) μήλων
ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις.
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύ γ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον,
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· κάδδε 2) ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν 3) Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα πίονα δημῷ
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πολλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.

Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ Πολυφήμου μάτην λιθοβολούμενος τὴν τῶν Κυκλώπων νῆσον καταλιπὼν ἀπέρχεται.

Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,

1) Poet. st. ἔσσυσο, v. σεύω. o. σύω. 2) Poet. st. κατὰ δέ. 3) Ion. st. ἔπορεν, πόρω für πορίζω.

καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς·
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν ϗ καλὸν ἐδέγμην 1)·
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε ϗ ὠτιδανὸς ϗ ἄκικυς,
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι 2) κλυτὸν Ἐννοσίγαιον.
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι,
αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσιν, ἰήσεται, οὐτέ τις ἄλλος,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε ϗ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
κλῦθι, Ποσειδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐςὶ φίλους τ' ἰδέειν, ϗ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον ϗ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ 3) ἔκλυε Κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας 4),
ἧκ' 5) ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον
κὰδ δ' 6) ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
τυτθὸν· ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
τὴν δε πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθά περ ἄλλαι
νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

1) Poet. st. ἐδεδέγμην, v. δέχομαι. 2) Dor. st. δοῦναι, v. δίδωμι. 3) st. αὐτοῦ. 4) ἀείρω. 5) ἵημι. 6) st. κατὰ δὲ ἔβαλ.

εἵατ' 1) ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι 2) αἰεὶ,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν 3) ἐν ψαμάθοισι,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ' 4), ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δέ μοι οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας, μηρί' ἔκηον 5), ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο 6) πᾶσαι
νῆες ἐΰσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς πότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν 7), ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι 8) ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

1) Poet. st. ἕατο Ion. für ἧντο, v. ἧμαι. 2) Dor. u. Poet. st. προσδεδεγμένοι, v. προσδέχομαι. 3) Dor. st. ἐκείλαμεν, v. κέλλω. 4) Ion. u. Poet. st. ἐδασάμεθα, v. δάζομαι. 5) Poet. καίω. 6) Ion. ἀπόλλυμι. 7) st. ἀναβαίνειν. 8) ἀκάχημαι.

ΤΕΛΟΣ.

Druckfehler.

Seite,	Zeile	von oben	
5	10	= =	κάκισον
9	11	= =	δὲ συνοικ.
=	5	v. unten	αὐτὰρ
10	2	v. o.	Θηροφόνη
14	4	= =	Ἰναχίδαις
17	10	= =	Θύννοι
18	15	= =	ὀξὺς
23	5	= =	λάμπειν
28	3	= =	ταὶ δὲ
30	5	= =	αὐλητῆρι
34	6	= =	σθένος
37	15	= =	οὖς
40	19	= =	δὲ γέρων
54	15	= =	λευκοῖσιν
61	12	= =	σθένος
63	1	= =	θὴν
67	20	= =	τῆνος
79	12	v. o.	ἀνέδυσαν

Seite,	Zeile	v. unten	
91	5	= =	παισὶν
92	10	= =	ἦ
103	11	= =	ἄλλοτ' nur EinMahl zu lesen.
= =	10	= =	πλησίσιον οὖρον
124	14	= =	προσκείδει
133	7	= =	σέ γ'
135	18	v. o.	ψιλὸν
138	7	v. u.	δίκη σ', ἐπεὶ
143	17	v. o.	γένοιτο --- καλῶς —
144	10	v. u.	γὰρ ἢ
153	7	= =	ὀφλισκάνει
165	12	= =	τούτου
190	8	= =	λήκυθοι
206	15	v. o.	νησσὶν

νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν 1) ἢ ἀλέασθαι.
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέν·
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην 2),
οὔτε σεῦ, οὔτ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
ἀλλά μοι εἴπ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
ἤπου ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδόν; ὄφρα δαείω 3).
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς 4) ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν.
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε 5) δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον.
ἤσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διῒ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων·
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι 6) πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες 7) ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι 8) λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,

1) Dor. st. δεδιέναι, v. δείδω. 2) Ion. st. φεισαίμην v. φείδομαι. 3) Poet. st. δαίω. 4) st. ὑμετέρας. 5) st. ἔδευε v. δεύω. 6) Ion. st. οὐτάειν, v. οὐτάω. 7) Aeol. st. ἡμεῖς. 8) ἀπωθέω.

ϗ τότε πῦρ ἀνέκαιε, ϗ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
πάντα κατὰ μοῖραν, ϗ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάϛῃ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἄντρυ ἐξήλασε 1) πίονα μῆλα
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄψ' ἐπέθηχ', 2) ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων.
εἴπως τισαίμην, δῴη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίϛη φαίνετο βυλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν, ἐλαΐνεον, τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίη
αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱςὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ *) μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι·
τῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραςὰς,
ϗ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα,
οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα 3) παραςὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
ϗ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείυς κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
αὐτὰρ τὺς ἄλλυς κλήρῳ πεπαλάχθαι 4) ἄνωγον 5),
ὅςις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον τὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 6)
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
πάντα μάλ'· ὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἐκτόθεν αὐλῆς,
ἤτι ὀϊσσάμενος, 7) ἢ ϗ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς ϗ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, ϗ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάϛῃ.

1) ἐξελαύνω. 2) für ἐπέθηκε. *) Ion. episch. st. ἐκπερᾷ u. dieses st. ἐκπεράει. 3) st. ἐθόασα, v. θοάζω. 4) παλάσσω 5) Ion. v. ἀνώγω. 6) Poet. st. ἐλελέγμην, v. λέγω. 7) Poet. οἶμαι, v. οἴομαι.

αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον·
ϗ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραςὰς,
κισσύβιον 1) μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῆ 2), πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι ἐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε ϗ ὕςερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ ἐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας 3).
῝Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο ϗ ἔκπιεν· ἥσατο 4) δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, ϗ μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις,
δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν ὄνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρῃς.
ϗ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρερα
οἶνον ἐριςάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης ϗ νέκταρός ἐςιν ἀποῤῥώξ.
῝Ως ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
ϗ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέςης·
Οὖτις ἔμοιγ' ὄνομ' ἐς'. Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
῝Ως ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
τὲς δ' ἄλλες πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔςαι.

Ὀδυσσεὺς τὸν Πολύφημον φαγόντα ἐξ ἤδη ἑταίρες ἐκτυφλοῖ.

Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδέ 5) μιν ὕπνος
ᾕρει 5) πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδὲ ἤλασα πολλῆς,

1) Ein Becher etwa mit Epheu umkränzet. 2) zsgz. st. τάε, v. ταω. 3) ῥέζω. 4) ἥδομαι. 5) st. κατὰ δὲ u. αἱρέω.

εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον· μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
ἀλλ' ὅτι δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψασθαι χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς.
καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἵςαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων·
οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν 1)· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς 2)
δίνεον· ὡς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ἑκάτερθεν, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριηκέα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα·
πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν 3) ἀϋτμὴ,
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐςίν,
ὣς τοῦ σίζ' 4) ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος.
ἱςάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅ,ττί ἑ κήδοι 5)·
τίπτε 6) τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα 7);
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἠὲ βίηφι;
τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὔτις με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίηφι
οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δή μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,

1) ἐνέρείδω. 2) ἀείρω. 3) εὕω. 4) ἔσιζε, v. σίζω. 5) st. ὅπερ αὐτὸν κηδ. 6) st. τίποτε; 6) st. τίθης.

νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων·
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε.
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' 1) ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι,
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισι θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.

Ὀδυσσεὺς τὴν τοῦ Πολυφήμου ἐπιβουλὴν ἐκφεύγει.

Ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐϋτρεφέες δασύμαλλοι
καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
τῆς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς.
σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους,
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
θήλειαι δ' ἐμέμηκον 2) ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς.
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
τειρόμενος, πάντων ὀΐων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀΐων στέρνοισι δέδεντο.

1) Poet. ἔλπομαι st. ἐλπίζω. 2) μεμήκω.

ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λάχμῳ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος,
κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο 1) μήλων
ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις.
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύ γ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον,
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
εἰπεῖν ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· κάδδε 2) ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν 3) Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα πίονα δημῷ
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πολλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.

Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ Πολυφήμου μάτην λιθοβολούμενος τὴν τῶν Κυκλώπων νῆσον καταλιπὼν ἀπέρχεται.

Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,

1) Poet. st. ἔσσυσο, v. σεύω. o. σύω. 2) Poet. st. κατὰ δέ.
3) Ion. st. ἔπορεν, πόρω für πορίζω.

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι·
καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο 1) σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε 2) δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὦσα 3) παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν 4)·
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν 5) ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήϊα δοῦρα,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκέν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε 6) τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο 7),

1) Ion. st. ἅζου. v. ἅζομαι. 2) θεμόω. 3) ὠθέω. 4) Synkopt. st. ἀπῄειμεν, v. ἄπειμι. 5) Dor. st. ἐρεθίζειν. 6) Ion. st. ἦν. 7) κάζω.

καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς·
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν ϗ καλὸν ἐδέγμην 1)·
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε ϗ οὐτιδανὸς ϗ ἄκικυς,
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι 2) κλυτὸν Ἐννοσίγαιον.
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι,
αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσιν, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε ϗ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, ϗ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον ϗ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ 3) ἔκλυε Κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας 4),
ἧκ' 5) ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον·
κὰδ δ' 6) ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθά περ ἄλλαι
νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

1) Poet. st. ἐδεδέγμην, v. δέχομαι. 2) Dor. st. δοῦναι, v. δίδωμι. 3) st. αὐτοῦ. 4) ἀείρω. 5) ἵημι. 6) st. κατὰ δὲ ἔβαλ.

εἶατ' 1) ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι 2) αἰεί,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν 3) ἐν ψαμάθοισι,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ' 4), ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δέ μοι οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας, μηρί' ἔκηον 5), ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο 6) πᾶσαι
νῆες ἐΰσσελμοι, ϗ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς πότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα ϗ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ ; ϗ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ πότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν 7), ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον ϗ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι 8) ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

1) Poet. st. εἶατο Ion. für ἧντο, v. ἧμαι. 2) Dor. u. Poet. st. προσδεδεγμένοι, v. προσδέχομαι. 3) Dor. st. ἐκείλαμεν, v. κέλλω. 4) Ion. u. Poet. st. ἐδασάμεθα, v. δαζομαι. 5) Poet. καίω. 6) Ion. ἀπόλλυμι. 7) st. ἀναβαίνειν. 8) ἀκάχημαι.

ΤΕΛΟΣ.

Druckfehler.

Seite,	Zeile	von oben	
5	10	„ „	κάκιϛον
9	11	„ „	δὲ συνοικ.
„	5	v. unten	αὐτὰϱ
10	2	v. o.	Θηροφόνη
14	4	„ „	Ἰναχίδαις
17	10	„ „	θύννοι
18	15	„ „	ὀξὺς
23	5	„ „	λάμπειν
28	3	„ „	ταὶ δὲ
30	5	„ „	αὐλητῆϱι
34	6	„ „	σθένος
37	15	„ „	οὖς
40	19	„ „	δὲ γέρων
54	15	„ „	λευκοῖσιν
61	12	„ „	σθένος
63	1	„ „	θὴν
67	20	„ „	τῆνος
79	12	v. o.	ἀνέδυσαν

Seite,	Zeile	v. unten	
91	5	„ „	παισὶν
92	10	„ „	ἦ
103	11	„ „	ἀλλοτ᾽ nur EinMahl zu lesen.
„ „	10	„ „	πλησίϛιον οὖρον
124	14	„ „	προσκείδει
133	7	„ „	σέ γ᾽
135	18	v. o.	ψιλὸν
138	7	v. u.	δίκη σ᾽, ἐπεὶ
143	17	v. o.	γενοιτο --- καλῶς --
144	10	v. u.	γὰϱ ἦ
153	7	„ „	ὀφλισκάνει
165	12	„ „	τούτου
190	8	„ „	λήκυθοι
206	15	v. o.	νηυσὶν

